

دیوانی صابری

۱۸۸۱ز - ۱۹۴۴ز

محمد طیب

چاپس چوارهم

۲۰۱۷

دیوانی صابری

۱۸۸۱-۱۹۴۴

سلیمانۃ ۲۰۱۷

چاپی چوارہم

ناوی کتیب: دیوانی صابری

بابه ت: شاعر

شاعر: شیخ نه جمه دین (صابری)

سره پر شتیاری چاپ: عبدالجبار البرزنجی

چاپی: چواره م ۲۰۱۷

چاپخانه ی: ته ژنه

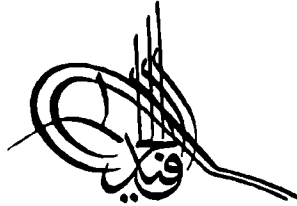
تیراژ: ۱۰۰۰

له سه رنوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره ی سپاردنی (۱۳۱۶) سالی (۲۰۱۷) ی پی سپیردراوه

له سه ر نه رکی کتیبخانه ی (الحفید) چاپکراوه

کتیبخانه ی الحفید

که رکوک - شه قامی کوماری - نزیک گازی نزی منوره

۰۷۵۰۱۹۶۷۳۵۲ - ۰۷۷۰۹۳۴۹۸۹۹

مکتبه الحفید
کتیبخانه ی الحفید

Hafceed_bookstore

nbrz66@gmail.com

مافی چاپکردنه وهی هم دیوانه پاریزراوه بو بنه ماله ی شاعر

دیوانی صابری

نکامی دلشاده بهم نامہ بہرزه
کہ مایہی ہیژی عہ قلی سہر ئہرزه
قہ در و حورمہ تی نامہی صابری
بہ روح و بہ دل لہ سہرمان فہرزه

ملا عبدولکریمی مودہ ریس

پيشه‌کي چاپي چوارهم

به ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

لای مه‌موان ناشکرایه که صابری ویستویه‌تی شیعر له خزمهت ناین و چاکه‌کاریدا ته‌وزیف بکا وه له‌پژگی شیعره‌وه ده‌یه‌ویت نامۆزگاری نه‌وه‌کان بکات که نابی له پیناوه پۆستو پایه‌دا ناینی خۆیان له‌دهس بده‌نو به شوینی دنیا بکه‌ون، واته په‌یامی شیعر لای صابری ده‌بی له خزمهت ناین و نه‌ته‌وه‌دا بیٚت.

بۆیه پیمان باشبو وه به پتویستمان زانی چاپی چوارهم بق دیوانی صابری بکه‌ین چونکه چاپی سییه‌م نه‌که‌وته بازاره‌وه به‌لکو (به‌رپوه‌به‌رایه‌تی چالاکي ویزه‌یی سلیمانی) خۆیان هه‌ستا به دابه‌ش کردنی به سه‌ر ناوه‌نده رۆشن‌بیره‌کانی کوردستاندا. له‌م چاپه‌یشدا دیوانه‌که وه‌کو خۆیه‌تی ته‌نها گۆرانکاریمان له پتپرستی ناوه‌کانو شوینه‌کانا کرد به گواستنه‌وه‌یان له کۆتایی دیوانه‌که‌وه بق هامشی شیعره‌کان. وه‌سوپاسی (کتیبخانه‌ی انحفید) نه‌که‌ین له‌که‌رکوک که به‌م کاره هه‌ستا.

عه‌بدولجه‌بار به‌رزنجی

کرکوک/٤/٢/٢٠١٧

به نای خودای به خشنده و میهره بان

صابری و دهناسری

به پینوسی کوپی صابری

نه حمده شیخ نه جمه دین

صابری (شیخ نه جمه دین کوپی شیخ عه بدولپه حمان به رزنجی) ه، دانیشتوی دئی شوریجه، نه ناسراوه له ژیانیدا، تاكو نه مرۆش وا درده كه وئ كه حقیقه تی نه زانراوه و حقی نه دراوه ته دهست.

صابری زۆرێکی نه وتۆی نه خویندبوو، به لام زۆر زیرهك و تیگه یشتو بوو، دوور بین و قوول سهركه ر بووه، صابری باوه رێکی زۆر به هیزی به خۆی هه بوو، چونكه قسه ی نه ده كرد نه گه به ته وای تییینی نه کردایه و نه م لاو نه و لای شته كه ی لیکنه دایاته وه، ههنگاوی نه ده نا نه گه ر پتی له سه ره زۆرێکی رهق گیر نه کردایه، ههروه ها صابری به جه سارهت و بی باک بوو، بی ترس و له رز و سه ریه ست بوو، صابری دوور بووه له عه قلیه تی سست و په شوکاو و چاولیکه ر و پاشکه وتوو، که زۆریه ی مه لایان و خوینده وارانن زه مان تووشی بووبوون، صابری به دلێ نه نووستوی و روحی روون و به رزی، حه ق و ناحه قی هه ر زوو له یه ک جیا ده کرده وه و قسه ی خۆی ده کرد، وه کو رم (رمح) جه رگی زۆلمی کون ده کرد، وه کو گولله ی پینچ تیر نه ینایه که لله ی په قی بیدینی بوغراوه.

- صابری نه گه ر چی (ته ریفه تی قادری) وه رگرتیوو، به لام دوژمنی شیخی ریش شان ه که ر و عسا چه رکه ری دل بی خه به ر بووه، دوژمنی شیخی خۆپه رست و ره وشت گێر و که م "ته قوی" و عه قل بچووک و خۆ به رز دیوو نه فس نزم بووه، صابری ده یزانن که پیاوی چاکی (ته ریفه ت) به میتزه ری سه پی " کلنی " سه پی یاد نه کا، و له ترسی قیامهت له دونه ا دا ناحه سیته وه، تا وه کو له ویدا " زوی سه پی " بی نه م سن (۲) ره نگه سه پییه پیکه وه رێکن، به لام دوا ی خۆیان نه گه ر نه وه کانیا ن ئالانه خانووی گه چی سه پییه وه و کراسی نایلونی سه پییه وه، و (قه مه ره) ی ره ش و سه پییه وه، که به مالی هه ژاران ده یکن، نه م

ره‌نگه سپیی و ره‌شانه‌ی دونیا له‌گه‌ل تاریکی ده‌رۆن و مردنی دلد، ده‌بنه هژی ره‌شی روو رۆژی قه‌یامه‌ت.

صابری نه‌گه‌ر چی به‌عه‌قل و دل و روحه‌وه "حه‌قیقه‌ت"ی (ته‌سه‌وێ) چه‌شتیوو، به‌لام دوژمنی به‌رگی چلکن و پرچی ژاکاو و ره‌وشتی بی‌وقار و هایو هوی بی‌فه‌پ بووه:

هه‌رگه‌سی نه‌لوسی شکانی سنگ و مینخ

های و هیو و ته‌پل و ده‌ف نایکاته شینخ

صابری زۆر له‌ده‌روونه‌وه روناک و بووژاو بووه، زوو (ده‌رک)ی به‌گه‌رانی زه‌مان کردووه. صابری قه‌ت پاشه‌که‌وتی نه‌ده‌کرد، هه‌رچی بوویه سه‌رل ده‌کرد، به‌لام له‌جیتی خویا، هه‌ر کاتیگیش نه‌یبووایه نان و ئاری سه‌ردی ده‌خوارد و ده‌ریه‌ست نه‌ده‌هات.

صابری زۆر نیش‌گه‌یشته‌ جه‌رگی و هه‌ناسه‌ی سه‌ردی کینشا، کاتی‌دیی و بیستی به‌چ جه‌رێک نه‌وه‌کانی خانه‌دان و رۆله‌کانی پیاوه‌گه‌وره‌کان یه‌کاویه‌که‌له‌گه‌ل نینگلیزهات و ولاتی ئیسلامی داگیر کرد وه‌کو (عه‌نکه‌بووت) ده‌واری بی‌بینیی هه‌لدا، نه‌م نه‌ته‌وه‌و رۆله‌ی خانه‌دانان و پیاوه‌گه‌وره‌کان قورئانیان شارده‌وه‌و به‌رمالیان پێچابه‌وه، خوانی (عه‌ره‌ق) و قوماریان رازانه‌وه‌له‌ (مه‌جلیسیانا)، صابری ئاواتی نه‌وه‌ی نه‌خواست که موسلمانان بگه‌رێنه‌وه‌ بۆ رێگای هه‌ق و روو بکه‌نه‌وه‌ خودا، ده‌س بگه‌رنه‌وه‌ قورئان و پێغه‌مبه‌ره‌وه، ته‌وبه‌ی راست بکه‌ن، بانگیانی نه‌کرد بۆ فرێدانی هه‌موو بیرو باوه‌پ و ره‌وشتی کافری بیگانه، و اه‌ینایه‌ ولاتی ئیسلامه‌وه‌ و موسلمانانیشی له‌به‌ر نه‌فامی و نه‌زانیان پێ‌هه‌لخه‌له‌تاند داخی گرانم.

صابری ده‌لی: (هه‌ق و تن قانون نییه، ناهه‌ق و تن بی‌شهرعییه)،

صابری ده‌لی: (بینی موسلم و له‌به‌ر شینتی و نه‌زانیمان نه‌ما)، یاخود ده‌لی:

موسلمانان موسلمانان نه‌مافرانی نه‌مافرانی

خه‌زێنه‌ی بیخی خۆماندا به‌جیفه‌ی عاله‌می فانی

دیوانی صابری

صابری زرد ماموستا مه لا نه حمه دی گه وره ی لهرقانی خوش نه ویست و زرد ئیش گه یشته چهرگی به شه هید بوونی.

صابری قهت ئیدعای که راهه تی بۆ خۆی نه کردوو، نه گه ر چی "فراسه" تی ناشکرا بووه. صابری رق و قینی له و که سانه بووه که دهسیان رۆیوه و درتغییان کردوو و سهرفیان نه کردوو و نعمه تی خودایان شارده و ته وه که خودا پیتیانی به خشویه، باسی یه کی له وانه ی کردوو و وتویه تی: "هه ر له گرانیه که وه تاوه کو نه مرۆ بایی دوو روپییه که دهکا" (۱۵۰) فلس که وای له بهر نه کردوو.

صابری له جیتی خۆیدا قسه ی خۆی ده وه شانده، له جیتی تیزا به تیزی، له جیتی نه رما به نه رمی، مام حاجییه کی پیر رۆژی تیکه ل ناو شه پ بوو بوو، له ژۆر عاباوه ده سستی ده رمه ئنا بووه ده ره وه، ده سستی کرده شه ره پهل، دوا ی ماوه یه کی دیکه (صابری) مام حاجی بینی به دوا ی بزنه شه لینکه وه یه، صابری وتی:

رۆژی به گه رمی له ناو شه ره پهل

رۆژی به نه رمی له دوا ی بزنه شه ل

مام حاجی وتی: "یا شیخ چی بکه م"

ههروه ها صابری شیعی و توه بۆ نه وه ی:

۱- نه م باره گرانه و نه م ئیشه سه خته له دهروونی به پیتیته ده ره وه و دلی به سیتته وه.
۲- تاوه کو بیرو باوه پی بۆ عالم ده رخا و بلاوی بکاته وه بۆ پاککردنه وه ی دهروونیان و راستکردنه وه ی ره وشتیان.

۳- بۆ نه وه ی نه م میراتییه به نه رخه ی به جیبه ئلیت بۆ نه وه که سانه ی لیتی تیده گن، وه کو صابری ده توانن بازیده ن به سه ر ته ماعی دونه ادا و سه ر هه لبرن و به ره و ناسمان به رز سه یرگن.

ئیتیر من هه رچه ند بدویم ته سکینی دلم نایه ت و هه قی صابری ناتوانم بده مه ده ست میژوو، هه گه ر خودا هه ر خۆی خه لاتی بکا، خودا له گونا هه ی خۆشبیته و لیتی رازی بیت و رازی بکا.

به ناری خودای به خشنده و میهره بان

سهرتا

صابری: ناری شیخ نجمه دین کوری شیخ عه بدولرپه حمانه، کوری شیخ مه حمودی قوتبی شقربجی (قره حه سن) ه، جه نابی شیخ مه حمودی قوتب دانهری کتیبی (بحر النساب) ه که به راستین سهرچاوه داده نری بڑ میژووی سادات.

صابری: له ساداتی به رنججیه، له سالی ۱۳۰۰ی کچی به رامبه به ۱۸۸۱ی زاینی له دئی شقربجی "قره حه سن" هاتوه ته دونیاوه، نه م دئی شقربجیه سهر به پاریزگای کهرکوک و صابری له نه وهی شیخ محیدینی قوله یه که مه رقه دی نیستا له گورستانی نیعام قاسم له کهرکوک نیژاوه، له ته منی ۱۸ سالی دا ژنی خواستوه.

صابری: نه گرجی فرمویه تی که پلهی خویندنم زور به رز نییه، به لام به هره یه کی خولای بووه، زیره کی و فراسه تی زیادی (فوق العاده) ی هه بووه، به چوار زمان شیعر و مؤنراوهی وتوه، به کوردی، فارسی، عهره بی و تورکی، به لام داخی گرانم له م دیوانه دا به شی عهره بی بلکونه کرایه وه، له بهر نه وهی به رده ستمان نه که وت، هه روه ها زوریه ی شیعره کانی له ناو چووه و به رده ستمان نه که وتوه، به لام نه مه به شه زوره که یه تی.

صابری: له پاش ژنه پیمان چند سالتک له دئی شقربجیه ده بی و به فلاحه تییه وه مه شغول ده بی و سهر به رشتی دئییه که ده کا، جارجار شیخایه تی و نیعامه تی دئییه که ی ده کرد، له ناو خه لکیشدا به زاتیکی ده م و نه فس موباره که مه شهوهر بووه، زوریش ناگاداری بووه له پریشکی، عالهی نه تراف زور به عه قیده یه کی ساف و پاکوه روویان تیکردوه و له هر چوار لای ولاته وه سوویان لی وهرگرتوه.

صابری: ته ریفه تی قادری بووه و زوریش ناگاداری شه ریه ت بووه، به یه تی به که م که س داوه چونکه که م که سی به گن کردوه له عیلمی (ته سه وف) دا، له شیعره کانیدا دهرده کوئی که وا ده سستیکی بالای هه بووه، وه کو ده فرمی:

(صقل) نه بی له وحی دلی ساده و سپی بی شوپی (بط)

نه سا رموونی مصطی روی یاری ته فسرکا به (خط)

یان ده‌ئی:

هایی و هووی و پرچ و ریش و تپل و دوف بی حاصله
هوسنی نییته و عه‌مل ته‌ویه‌ی نه‌صوح نه‌تکا خه‌لام

صابری: له گوفتار و شیعره‌کانیدا دهرده‌کوی ره‌وشتی شه‌رعیی بووه، نه‌هلی شه‌رع و
خواناس و پیاوی راستی خۆشویستووه، چونکه خۆی زۆر بی‌تعام و راست و به‌غیره‌ت
و چاوتیتر و دل‌فراوان و نه‌بزو و مه‌زن و به‌ریز بووه، له‌ناو‌عه‌شیره‌تی به‌رزنجهدا و له
هموو ناوچه‌که‌دا قسه‌ی ره‌واجی بووه، لیژهدا به‌و‌که‌سانه ده‌ئی که بیانه‌وی به‌پاستی
ریگی خودا بگرن:

ئه‌ی دل‌ئ‌گه‌ر به‌پاستی ئیتاعه‌تی خودا ده‌که‌ی
موتابه‌عه‌ی شه‌ریعت هه‌زده‌تی محطقی ده‌که‌ی

صابری: وا دهرئه‌که‌وی که زۆر زانایی هه‌بووی له‌ ته‌ریقه‌تدا وه‌کو لیژهدا ده‌فه‌رمی:

ته‌سوویه‌ی خاشاکی ریگی دین نه‌که‌ی بی‌حاصله
خۆ به‌به‌یداغ و عه‌له‌م نابیته‌ شیخ و پێشه‌وا

یان ده‌ئی:

(لیس للانسان إلا ما سعی) "صابر" وه‌ره
هیمه‌تیگه‌ گه‌چی بوویه‌ کۆتری بی‌بال و پەپ

هه‌روه‌ها ده‌ئی:

ئه‌گه‌ر خۆ تۆ خودا ناسی وه‌کو ماسی که‌پ و کاسی
وه‌ ئیلا وه‌ک سه‌گی پاسی چیبه‌ ناڵان له‌ دهر ماڵان

یان لیژهدا چه‌ند به‌ جوانی ده‌لیت:

تا ده‌روونی دل‌ له‌ نه‌قشی "ما سوی" خالی نه‌که‌ی
نه‌قشی شه‌لا له‌و‌ ده‌ جی‌ ناگرتی ئه‌ی جامیده
تۆ ئیجازه‌ی زکری بی‌ده‌نگی له‌ ماسی وه‌رگه‌ره
قیه‌ره‌ قه‌یری شه‌و وه‌کو قوریاقه‌ نادات فائیده

دووباره ده‌تی:

داخه‌گم بۆ موئمنی ساغ و سه‌لیم و بین ریبا
زۆرد که‌به ده‌س ناکه‌وئ له‌م وه‌خته ئیلا به‌ شاز
صابری: به‌م هه‌لبه‌ستانه‌یدا وا ده‌رنه‌که‌وئ که‌وا مه‌ستی عه‌شقی حه‌قیقی بووه‌ چونک
ده‌تی:

ئه‌ی موسته‌عید ده‌رسی له‌ علمی عه‌شق نه‌گه‌ر ته‌حصیل نه‌که‌ی
یه‌کسه‌ر علوم و ده‌فته‌ری (اثنی عشر) ده‌هاویته‌ شه‌ت
لیزه‌دا ده‌تی:

صابری نه‌لبه‌ته‌ لای ئه‌ و چاره‌ ده‌رسی خوئندوووه
بۆیه‌ وا سه‌ریه‌سته‌ له‌م به‌رقاپییه‌ به‌م راده‌یه‌

یان لیزه‌دا ده‌تی:

ئه‌ی موده‌ریس تو له‌ ده‌رسی عه‌شق ته‌حصیلی بکه
تا به‌که‌ی " زید علی سطح " علی حه‌رفی جه‌ره
وا ده‌رده‌که‌وئ صابری له‌ علمی "لدنی" به‌هره‌هر بووبی هه‌روه‌کو خودا فرمویه‌تی "و
علمناه من لدنا علما" بۆیه‌ ده‌تی:

عه‌قلت له‌ نحوا سه‌راه‌ نه‌که‌ی حفظی که‌لام و حه‌رف نه‌که‌ی
بین ده‌رسی عه‌شقت پی بلیتم علمیکه‌ بین حه‌رف و نوقه‌ط

هه‌روه‌ها ده‌تی:

کلیلی صابری قاپیی هه‌مووه‌قصدی هه‌لده‌گری

بچه‌ملا با ده‌س گرتومه‌ ره‌نجی خۆم به‌ با نادم

صابری : له‌ شیعره‌کانیدا دهرده‌که‌وئ که‌وا ناسکی خه‌یاڵ و تیژی بیر و وردی مه‌عنا
زۆری تیدا به‌کاره‌یتاوه‌ هه‌روه‌ها جوانی وشه‌یش و جیناسیشتی زۆره‌ هه‌روه‌که‌و
له‌رمویه‌تی له‌م شیعره‌دا:

دیوانی صابری

تو که بابت گندمیگی خوارد و خوا لئی خوش نه بوو

تو که بابت خوش ئه وی صابر خه ساره ت ناکیه

لیره دا وشه ی (که بابت) که له یه کم جار به مانای باوک هاتوو، له دووم جار به مانای
که باب و ته ماعی دنیا و مال و داراییه، زور جناسیگی جوانه، یان ده لی:

که (لذاتی) له ذاتی شیخی دی ذاتی شکا بویه

که صاحب زاته صابر هه روه کو توتی سوخن گوویه

دوباره ده لی:

تا نه هام بوو نه هاتی تا " تبین " بی به هات

تازه هاتی هانت " هیاته " بی دلداره که ت

به راستی ئه م هه مو هات و نه هات و هه هیاته که هه مووی هه ر له یه کتری ده چن، له
هه عناشا جیان زور به رز و پر مانایه یا ئه مه چن قول و پر مانایه: که ده لی:

سونی غه می تو گه نمی دلمی به ته له فدا

نانی غه زه لم شاهیده بی قوه ت و بی رام

له م شیعره دا که جیناسی تیدایه ده لی:

بعکوژه به لگو هه یاتی جاویدانم ده س که وی

چاک ئه چم بی چاکی چاکان چاک به دار و سینه چاک

یان لیره شدا چن به جوانی، به رتکی، به قولییه وه، پر مانایه که ده لی:

تا به مغانتیمی چاوت ناسنی دل جه زب ئه که ی

رومی عالم په ره کایه و تو میصالی که هه بی

لیره شدا ده لی:

له شمعیتری برت ترسم نییه سه د جار نیشانم ده ی

له ریشه ی جه رگ و دل کالانی ئه و شمعیتره سه نعه ته

دوباره به مانایه کی جوانتر ده لی:

نه مامی قه‌دی تو به لکو هه‌میشه تازه و ته‌بی

وهره جانان له سر ئه‌م دیده‌ی پاراوه بینژه

نایه چهن به‌رزو به قیمة‌ته که ده‌لی:

تیری غه‌مزت رسته‌م و به‌هرامی کوپی کرد ئه‌سیر

قه‌وسی نه‌بروت بی‌هک عاجز ئه‌کا سه‌عدی "وقاص"

له بابته چاره‌وه ده‌لی:

چاره‌کانی وایاره دوژمنیکی خوینیه

تیری موژگانی به تیژی خه‌دجری قه‌زوینیه

ئهی ئه‌مه چۆن نه‌ترسی و نازاییه‌که که وا به جوانی ده‌لی:

مه‌حاله عه‌نده‌لیبی دل بکا ترکی گولی حوسنت

چ ده‌ریسته نه‌یایه‌ت مه‌رتبه‌بی هه‌ر سه‌ریپرینیکه

جانان جه‌ره شیعره جوانانه‌ی صابری که هه‌ر وه‌کو رۆژ، ره‌وان و جوان بووه وه‌ فکری

هه‌ر وه‌کو ئاوینه‌ی بیگه‌رد بووه و شوپه‌ سواری نوکته‌ بیژ بووه، هه‌ق بیژو هه‌ق په‌رست

بووه، راست گۆ و دل پاک بووه، راست گۆ و دل پاک بووه، خوشویستووه، شه‌یدا بووه به

نوری یه‌زدان، سه‌ر قافله‌چی دوپ ناسان بووه، مه‌له‌وان بووه له‌ ده‌ریای مه‌عنه‌ویاتا هه‌ر

وه‌کو ده‌فه‌رمی:

دووپ و گه‌مه‌ر کی له‌ قوولی به‌هر و ده‌ریا ده‌ریه‌کا

تا نه‌که‌ن ترکی وجود و مامه‌له‌ک نه‌وی غه‌واص

ده‌توانین بلین شیعره‌کانی له‌ سه‌ر رینگه‌ی هه‌ق په‌رستی و باوه‌پ و ناین و کۆمه‌لایه‌تی د

عه‌شقیکی حه‌قیقه‌ته، نامۆزگاری و په‌نده، په‌یبه‌وی رینگای راستی و ره‌وشته‌ باشی د

یه‌کیتی و نه‌فس به‌رزیه، شه‌یدایه به‌ نوری پاکي نیمان.

صابری

صابری: بالای نه کورت و نه بهرز بووه، چوار شانه و گنم رنگ بووه، چاو گهش و برز رهش و خۆش خولق و نوورانی بووه، رووخۆش و مه جلیس گهرم و به شهوق بووه، همیشه دهم به پینکه نین ونوخته باز و حازر جهواب بووه، زقد چاک فارسی زانیوه، جارنیکیان قازی موسل که زقد دۆستی صابری ده بی و خزمیشی ده بی له سهرده می حکومتانی نینگلیزدا که تازه هاتبوونه عیراق ته کلیفی له صابری کردووه که به مانگانیه کی زقد له ورژده یا بی به وه رگتیر (مترجم) فارسی، کوردی عه ره بی، به لام صابری ته کلیفه که ی قبول نه کردووه، هه چه نده پتیوستیشی هه بووه به مال و پاره، که گوايه نه میشه به خزمه تکردنی نینگلیز ده ژمیری، هه ره کو رتبانای ژبانی له م باره یه وه وه له م هه لبه ستدا ده رنه که وی :

کلای سهر دپوای خۆم به تاجی پسادشا ناده م

که لاوه ی دوکه لای خۆم به قه سرو گنجی شا ناده م

به خوینی جیفه به رگی زاهدیی نالوده که م، شیتیم

به ته و فیقی خودا دینم به دورنان و عه با ناده م

هه ره ها تورکییه کی جوانی زانیوه، سه خاوه تیکی زیادای بووه، حاته می وه خستی خۆی

بووه، هه ره کو مامۆستا مه لا عه بدول مه جید قوتب زاده شیعریکی بۆی وتووه له پاش

وه فاتیا که له کتلی قه بری له دتی شوپریجه نووسراوه که ده لی:

شیخ نه جمه دین عالی هیعت و زهرا نه سه ب

حاته می نه هلی زه مان بود خاته می نه هلی نه ده ب

به لی هه ره کو سه خی بوو، نه ییب و تیگه یشتوش بوو، هه مو کات میوانی زقدی هه بووه

و زقد له پیاره گه وره کانی نه و کاته سه ریان لی داوه و پینان خۆش بووه پینکه وه کات

به رنه سه ر، پیوای وه کو پایه به رزی خوالیخۆش بوو شیخ مه حمودی نه مر (مه لیک)، سه ید

نه هدی خانه قا، ره فیق نه هندی خادم سو جاده، مامۆستا نه حمه دی رۆژه یانی، سه ید

معتمد جہباری، شیخ عبدالوکیل ریمی قادر کرم، شیخ سعیدی گزپنہ پہ و شیخ قادری گولہ نبر و گلیکی تر لہ پیاوہ گورہ کانی نہ و کاتہ، مہردہم تکبہ و بیوہ خانہ کی گرم و بہ جوش بووہ، لہ مجلسی خقیدا کہم و نقد چہند دانیشتر و موریدی مہبوی ہر یہ کہ لای خوی و ابووہ کہ روی شہفہ قہتی شیخ لہ لہ مہموو شویتن کہس زیاترہ، مہروہا شہفہ قہتی وک مہور و ابووہ وک باران کہ لہ مہموو شویتن مہور دہ بیارتنی بہ و ونہ یہ شہفہ قہت و دلسوزی بؤ گشتی بووہ، شہوقی وک رووناکی ہتار بووہ، مہر کہسی گرتبی بی غم و کہ دہر بووہ، زور حہزی لہ شستی فہرہ چی دہ کرد و بہرگی پاک و جوانی خوش دہویست، حہزی بہ سہیران دہ کرد و گہ پانی جارچار مہبووہ و گالتہ و قسہی بہ ترکلیشی دہ کرد، پیش کوچی دواپی بہ چوار پینج سال نہم شیعری فہرموہ:

پایزی پیری پہ یابوو نہ وجہ وانیمان نہما
 نہویہاری عیش و ترش و کامہ رانیمان نہما
 شیری پیری دہست و پتی ناسکی جوانی تیگشکاند
 قوہتی سہر پہنچہ و یاسک و زرانیمان نہما

لہ پاش نہم شیعری دوچارنی نہ خوشی شہلہل بوو دہست و پتی راستی خوینی تیا
 و ہستار زمانی گیرا، نہ گہر چی لہ ناو خہ لگدا بہ شہلہل دانرا، بہ لام لہم شیعری کہ
 خوی فہرموویہتی وا دیارہ کہ لہ لایہن دہستی پریانہ وہ تووش بووہ، نہم شیعری پینش
 نہ خوشیہ کی داناوہ کہ دہلتی:

نہز دہردی ہجرت نہی پیری گشتم چو قہیس عامری
 نہز لہ طمہی دہست پیری شد دہر لوای عاشقان

دیوانی صابری

وامان بڑ دہرئہ کہوئی نم ہلبستانہ بہرامبہری کرد له گہان نہ خوشیہ کہی خلبدا کہ
باسمان کرد له سہرہ وہ، نم فرمودانہ یہ، (خارق العادات) و کہ رامانہ، بہ م
نہ خوشیہ وہ ما، ہتا سالی ۱۹۴۴ی زاینی له رژی ۱۲/۹ واتہ له مانگی کانونی بہ کہ م
بہرامبہر بہ سالی ۱۳۶۲ی کلچی له ۲۳ی "ذی الحجہ" کلچی دوابی کرد، نہ مری ہلی
بہ جیتنا ہر له دئی شوریجہی ناویرلو نئزواہ۔

نم شیعہ له لاین مامؤستا عبدولمہ جید قوتب زادہ وہ بہ میژوی کلچیدوابی دانراہ
کہ نکاتہ سالی ۱۳۶۲ی کلچی :

گفت تاریخ وہ فانتش یاری نؤ عبدولمہ جید

(شیخ نجم الدین عند الحق فی قصر رحب)

له پاش خزی نہ وہی بہ جیتشتوہ پینج کوپ (۵) و سئی (۳) کچ بوون، له کوپہ کانی
سیانیان ساوہ، گورہ کہ یان شیخ عبدولمہ حمان کہ بہ ناوی باپیریہ وہ ناونراہ و
جینشینی خزیہ تی نیستا له دئی شوریجہی قہرہ سہ نہ له ناوچہی کہرک

زنجیره‌ی باوک و بایرانی صابری

شیخ باهنزید	شیخ نه‌جمه‌دین "صابری"
شیخ عبدالکرم	شیخ عبدالرہمان
شیخ عیسا بہرنجی	شیخ محمود قوتب
شیخ بابا علی ہمامدانی	شیخ عبدالرہمان
شیخ یوسف ہمامدانی (شاہدین)	شیخ عبدالعزیز
شیخ محمد منصور	شیخ محبتین قولہ (کمرکوک)
شیخ عبدالعزیز	شیخ حسن گلہ زردہ
شیخ عبداللہ	شیخ محمد نوری
شیخ نیسماعیل الحدت	شیخ علی وندہرینہ
نیمام موسیٰ کازم	شیخ بابا رسول
نیمام جمعہ نہ لصادق	شیخ عبدالولسہدی ثانی
نیمام محمد نہ لباقر	شیخ عبدالرہمان
نیمام زینہ لہابدین	شیخ قہ لہندر
نیمام حسین کوری نیمام علی	شیخ عبدالولسہدی
سیدہ فاتمہ نہ لہرا	شیخ عیسا الاحلب
حہزرت قہ خری کانیات محمد	شیخ حسین

پہلے

بہ پینووسی پایہ بہرز و زانا
ماموستا عہ لادین سو جادی

نہم کوردہ، لہ لاپہرہی دہورانی میژویا، گہلی ناوداران و خاوهن قہلم و خاوهن بہرہی شیعری
هژنراوی تیدا هه لکه وتووہ، بہ لام لہ بہر نہوی کہ لاپہرہی نہو رڈژانہی بہرامبہر بہ خوی و بہرامبہر
بہ نووسهران و شاعرانی لاپہرہیکی نہهاتی بووہ، بہ نہمانی کہ سهکانی قہلم و چهشه که شیان لہ
بیر چوونہ تہوہ و کاره ساتی پیچہ وانہی یهک لہ دواي یهکی ناهه مواری هارپونی.

نہگر نئیمہ سهیریکی نہتہوہکانی تر بکهین دہبینین مانہوی نہو نہتہوانہ هوی نہو مانہوہیان رڈژتر
بیری خاوهن قہلم و خاوهن چهشہی شاعرہکان بووہ، ہر نہوان بوون سۆزی دہروونیان کہ وترتہ کار
و سۆزی نہتہوہکیان بہ زویانی نہو نہتہویہ پیشانی عالمی خویان و غہیری خویان داوہ، کہ
نہوان بہسہر چوون و رڈژتوون پاش ماوہکانیان نرخیان زانیوہ و گہلی جاری وا بووہ بہرہمی نہو
نووسہر و شاعرانہی خویانیان بہ ناوی رڈژ نووسیوہ تہوہ، نووسیویانہ تہوہ چونکہ مانہوی خویان
بہ هوی زویانی نووسین و هژنراوی نہو رابوردووانہ یانہوہ داناوہ نہو جڈرہ شتانه و نہو چهشنہ
دلسۆزیانہ کہ نہتہوہکانی تره یانبووہ و نواندوویانہ، نہو شتانه بڈ نئیمہی کورد داخلی گرانم
رڈژ کہ وتووہ، لہ بہر نہم رڈژہ کہ وتنہ، گہلی لہ شاعران و نووسهرانی نئیمہ بوون بہ رڈژ لیرہوہ و لہ
رڈژ پردہی تاریکی لہ بیر چووندا لہ بیر چوونہ تہوہ.

یہکی لہ و کہسانہ کہ هه موو جڈرہ پردہیہیکی تاریکی کشابوو بہ سہریا، خاوهنی نہم دیوانہ شیخ
نہجمہ دین (صابری) بو.

صابری : هژنریکی گہلی بہرز بووہ، کہ لہ سہدہی چواردہی کلچیدا هه ل کہ وتبوو، ناوازہی شیعری
بہرز و تہر و پ ماناکانی، نہوہ هہر لہ چوار دیواری ناوچه کہی خویدا دہنگی نہدایہوہ، بہ لکو لہ
گہلی لاوہ نہو دہنگہ لہ گوئی گہلی کہ سا نہزینگانایہوہ، نہوہ ندہ هه بوو سۆزی نہم زینگانہوہ یہ هہر
لہ کاتیکا بوو کہ خوی هه بوو، کہ خہرمانی تہمہنی کہوتہ بہر شہنوبای نامرادی و بہ هاری زبانی
کہوتہ خہزانی نہمانی، نہو سۆزہ ییش کپ بووہوہ نہمیش تابیہتی نہبوو ہوہ وہ بہ لکو رڈژی وہ کو
نہو بہر نہو بایہ کہ وتوون، نہمہش هہر لہ بہر نہو هویانہ بوو کہ هوی تیاچوونی کہسانی تر بووہ،

به لام نَبینِ نوهش بزانی، که شیعر خه یال، خاوه نی نوه خه یاله شاعیره، صابریش شاعیر بووه، شاعیر نامری، که واته (صابری وه کو له ژاندا دهنگی هه بوو له دوی ژانیشی هه دهنگی هه یه). دهنگی هه یه، چونکه دهنگ له شیعر وه دیت، شیعریش گه لئ کیشی هه یه، له گۆپانی نوه کیشان نهم دهنگانه ده گۆپین، شیعره کانی صابریش چونته ناو نوه کیشانه وه، که وا بوو صابری له باتی دهنگیک گه لئ دهنگی هه یه، چونکه گه لئ شیعر و گه لئ له کیشی شیعر هه یه، جا له بهر نهم، نوه شیعره دهنگانه نوه ندهی تر ناوازیان پهیدا کرد، نوه ده بی کوردی له م رووه وه پله یه کی تر پیش کون بهم دیوانه نایابه، نهمهش له بهر نوه چونکه نوه شیعرانهی (صابری) له ژیر په ردهی شاراره بییدا، به هژی دلسۆزی رۆلهی پایه به رزی کاک شیخ عه بدواپه حمانی کوپی و گه نجی به نرخی نوه که یه وه کاک حوسین به رزدجیه وه، به هژی کوشش کردنیان بۆ کۆکردنه وه و له چاپدانیان ده رچوو، بهم نیشا گه شه یه کی تر په ییدا بوو له ناو کتیبخانهی نوه ده بی کوردیدا، هیوادارم وتنه ی نهم جۆره دلسۆزانه بۆ به رزه وه ندهی نوه ده بی کورد رۆژ به رۆژ له زیاد بووندا بن و چاومان پنیان روون بیته وه.

به غندا/ ۳۰/ ۱۰/ ۱۹۶۷

به بالا برین

به پینووسی زانای مه زن مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی موده پیس (بیاره)

قه دری هه ره ئه دیب و هونه ره مندیک به وه ده زانری و هه قی خۆی به وه ده سگیر ده بیته، که نه ده ب و هونه ره که ی له ناو دوو به رگی کتیبیک، یا له ناو چوار دیواری ژورنیکا راگیر نه کویت، به لکو بکه ویتته به رده سستی خۆینه ران و ره خه نه گران و بیخه نه بهر تیشکی لیکۆلینه وه و گه وه ره کانی بدۆزنه وه، به کیک له هۆ و ئه نجامه کانی دواکه تنی ئه ده بی کوردی ئیمهش ئه وه ته به ره می به شی زۆری ئه دیبه کانی له سنوورنکی ته سگ دهر نه چوره، ئه وه بوو به مایه ی فره تانی و کویر بوونه وه ی ناوی خاره نه که ی بیزه پاراستنی به ره می ئه و ئه بیانه و له چاپدان و به خه لک راگه یانندن هۆیه کی کاریگه ره، به که م بق زیندوی هیشته وه ی یادی ئه و ئه بیانه و دووه م بق به رز کورنه وه ی پایه ی زوبان و ئه ده بی کورد و ئاماده کردنی گه لی کورد بق ئه وه که له ناو هه موو گه لان شاتازنی به که له پووری ئه ده بی خۆیه وه بکات، ئه و هه وله ی جه نابی کورپی به ریز و خاوه ن ته که یی شوپچه کاک شتیخ عه بدولپه حمان و گه نجی دلسۆز کاک حوسین به رزنجی داویانه بق کۆکردنه وه ی شیمه ره کانی خوالیخۆشبوو شتیخ نه جمه بین (صابری) که به کیکه له شاعیره به رزه کانی وه ئه دیبه گه وره کانی دوا چوری ئه ده بی کۆنی کورد، هه ولنکی پیرۆزه و شایه نی قه در زانینه و هه نگاوتکی بایه خداره به رنکای راگرتنی یادی نه و شاعیره و به رزکردنه وه ی گه شه پیدانی زمان و ئه ده بی کورد دا، خودا بکا هه میشه وینه یان هه ره له زیادیی بی، هیوام وایه ئه م دیوانه به رزه ییش قه در و حورمه تی شایانی خۆی وه رگری له ناو خۆینده وارانێ کورد و بیی به هۆی چاوا لیکردن بق بۆلۆکردنه وه ی پاش ماوه کانی تری دیرینمان.

به غدا ۱۹۶۷/۱۱/۱۲

به ناوی خودای به خشندهو میهره بیان

به یادی: جه نابی شیخ نه جمه دین صابری، به بۆنه ی ده رکه وتنی دیوانی پاک و موباره کی
چهند وشه یه ک:

به دلئیکی پر له جۆش، جۆشی نه دهب و شیعر و فهلسه فه و ستایش و لئیکدانه وه ی دین و
دونیایی له باره گاهی شه مه قامی پاک و پیروزه، که ته کیه ی دئی شۆرپجه یه که له
خزمت شیخ عه بدولره حمان (یحی الدین) نه جلی پاکی خاوه ن شه دیوانه، هیوام وایه له
یه زدانی پاک، بق خاتری خوشه ویستی خۆی "مه مه د" دروودی خۆای له سه ربیت
فه خر المرسلین یه که م، دووه م بق خاتری شه مه قامه به رزه شه عومر و ژبانیه کی که له
مه ولا له سه رمان تیپه پر ده بی، روو له قاپی خوا بکه یین و له هه موو چه وتی و گیتی و
کۆسی دونه لا بده یین، به رنکه یه کی راست و به دلئیکی ساف به زدان بناسین، به شکوله
رۆژی دواپی په شیمان نابین، به سه ر بلندی وه لایمی خۆمان پیده دریتته وه، نامین.

تہ قریز

بارك الله "صابری" له م روحى پاك وخه لعه ته
لئت موباره ك بى موحه قه ق مه سكه نت ناو جه نه ته
مه دح ونه وصال شعورت هيج زويان پتى ناكرى
شيعر ونه بييات وقه صيدهت مه صده رىكى حكمه ته
نوورى قه لبت دهر نه خا بق عالمى نه مرق به يان
كه رشعورى پتيكه ين بق نيمه عه ينى فرصه ته
كه وهرو دوپن هه موو نه لفازه گانى خوشى تو
نوورى نيمانه نه كه ر تتيگه ن له بق نه م ميلله ته
لائيقي خوته به خوا هه رچند بلتى هيتشتا كه م
نه م كه رامات و حه ديئث و موعجزات و نايه ته
با له ديوانت وه ريبيگرى گلى كه س حيسه ي
به شكو خوا رزگار يكا ده رچى له ناو نه م زلله ته
من به مه حسوبانه وا تقريضي ديوانت نه كه م
"جاهديكى" بى نه وا موحتا جى لوتف وره حمه ته

جاهد : برهان دؤغره مه چى

۱۹۶۷/۷/۲۲

شیخ عہدولہرہ حمان

باسی شیخ عہدولہرہ حمان نہ جلی پاکی شیخ نہ جمہدین " صابری " کہ مقامی
موبارہ کی لہ دتی شق پچہ و جینشینی جہ نابی باوکیہ تی و کورہ گورہ یہ تی :

(ثہ نا)

ثہ نای نہم تہ کیہی مہ عمہ ورہ یاران
نہ نووسم بیّ ریا بق خرم و خویشیان
حہ حقیقت شیخ و تہ کیہ وائہ بیّت
نیہہ فہرقی گہداه و شاه و سولتان
مہ مووہک یہک نہ بینریّ لہ و مہ قامہ
مہ قامیکی گہلیّ بہرزه بہ قورٹان
لہ سہیری بہدری روخساری جہ مالی
لہ ناسمانا مہ لایک بووہ نہ حہیران
لہ رہ حمان عہدیکی وا موخلیس و پاک
نہ بینراوہ لہم عہصرہ لہ ٹینسان
نوبسانی شیرینیکی زرد موغہ تہر
قسہ و گوفتاری خوٹشی عہینی دہرمان
کہرامت مہم سہ خاوتہ مہم بہ لاغت
مہ مووہ و نوونہ لہم زاتہ بہ میزان
نہ گہر سہد خامہ و دہفتہر لہ لام بیّ
بہشم ناکالہ بق و ہسفی لہ مہیدان
تہریقہت یا شہریعت یا نہ سیحت

دیوانی صابری

وهره له م شویننه وهریگره موسولمان
له نووری شهوقی دینی شلرپیجه نه مرئ
مه قالاتی شعورم که وته جه ولان
فیدای نه خاکه بی سه د خاکی بی گول
به قوریانی بیی نیران و توران
دهف و دهرویش و شیخ مهستی محمده
ههوا و ثاب و خاکی لوتفی یه زدان
مناجات و ته مه نا بق تسه جه للا
له قاپی صابری نه پواته ناسمان
رجام وایه منیش به م شیعره خو شه م
که رزگاری بی له غم جه معی ره لبقان
نه جاتمان بی له دهس زرداری زالم
بچوکتان شاعیری کورد ناوی بورهان

جاهد دزغره مه چی

كلمة..!

للمفضلة الأستاذة عبدالمجيد القطب

مدير معهد الأسلامي و رئيس رابطة علماء كركوك

بسم الله الرحمن الرحيم

حمدا لمن جعل صدور الأدباء صحائف الحكم وشكرا لمن أذاقهم حلاوة التعبير المحكم، و الصلاة و السلام على سيدنا محمد الذي لا ينقطع نسبه ما أضاء النهار و الليل أظلم و على آله و صحبه صلاة و سلاما دائمين الى يوم يقال للظالم تقدم و للمظلوم قف و تحكم.

و بعد: فقد أطلعني الشاب النبيل الذي قلما يوجد في هذا العصر من له مثل السيد حسين نجل المرحوم السيد عمر البرزنجي على ما خلفه جده السيد نجم الدين (صابري) ابن السيد عبدالرحمن من أثر تاريخي منظوم الذي قارن فيه ما عليه المسلمون في عصره من الأنحلال الأدبي و العلمي والديني والأخلاقي والأجتماعي، و بينما كان المسلمون قبلا من التمسك بالدين و التحلي بالأدب و العلم و التخلي عن الرذائل الأخلاقية والأجتماعية بأسلوب طريف و تعبير قوي لطيف.

و الحق يقال أن الشاعر المرحوم غفر الله له كان من الأدباء البارزين المعروفين بمكارم الأخلاق والتمسكين بآداب الدين و أهداب الأدب والعلم فلم يستطع أن يسكت عما يرى من التدهور السريع المريع خلال فترة قصيرة من عمره الطويل، فنظم كلما رآه في عصره من أنحراف المسلمين عن الصراط المستقيم، فعبّر بمختلف اللغات، الكوردية، العربية، الفارسية و التركية تعبيرا عن واقع الإسلام

ديوانى صابرى

و المسلمين خدمة للدين والتاريخ و الإنسانية، وكان بيني وبينه رحمه الله صلة (المودة في القربى) مودة روحية كبيرة الى أن أنتقل الى رحمة الله.

و حيث أن تاريخ الأدب يحتم على أهله أن يحترم أهله أمسكت القلم لأعبر عما في قلبي تجاه فراقه الأبدي من ألم ألم بي كان رحمه الله ممن درس عند والدي مدة من الزمن و بعد أن أذاق قسطا من حلاوة العلم والأدب، ترك مخالطة الناس و قضى أكثر حياته بالبر والتقوى و العبادة و مساعدة المستضعفين في الأرض بقدر ما يسمح له الدهر، و لا يزال يدعو الى سبيل ربه بالحكمة و الموعظة الحسنة(و يجادلهم بالتي هي أحسن) أفتقاء بسيرة جده (p)، المأمور بتلك الطريقة المثلى، و في الحقيقة والواقع كان رحمه الله نجما من نجوم الأدب اللامعة و علما من اعلام السجايا المرضية طول حياته.

و يقاسي من شدائد الدهر ما لا يقاسيه كل أنسان (صابر) على المكاره التي تعتريه في الحياة أمثالاً لقوله تعالى: " وأصبر و ما صبرك إلا بالله " فأرتأى لقب (صابري) وأرتضاه لنفسه أشعارا بأن يحذو نسله المبارك حذوه في الصبر و الثبات و لسان حاله يقول: " ولئن صبرتم فهو خير للصابرين " غفر الله له وتغمده في جنة النعيم.

سەرگۆزه‌شته‌ی ... صابری

نتیجەی "افکار" و نازاری دلی زامار و بیمارم به براده‌رانی خۆم بلیتم : یا خودا له یاری
بێ وه‌فا و رۆژگاری پر چه‌فا تووشی ده‌ردی سه‌ر و زه‌ره‌ر نه‌بن....*

"نامین." *

و بعد : داعی که نه‌جمه‌دین وه‌له‌دی سید شیخ عه‌بدوڵپه‌رحمان نه‌جلی سید شیخ مه‌حمود
به‌رزنجی قه‌ره‌حه‌سه‌نی شۆرپه‌جم، غفر الله لهم و لنا ولسائر المسلمين. "نامین".

ته‌وه‌لدم (۱۳۰۰)ی هه‌جری بووه، له‌ تاریخی (۱۳۱۴) ی هه‌جری باپه‌یرم شیخ مه‌حمود
وه‌فاتی کرد و باوکم له‌ سالی ۱۳۱۸ی هه‌جری وه‌فاتی کرد، نه‌و سه‌اله‌ له‌ پاش وه‌فاتی
باوکم، (تاهل)م کرد، ژنم خواست، به‌ فه‌لاحه‌ت مه‌شغول بووم له‌ دیتی شۆرپه‌جه، حاله‌تکی
(مناسب) م په‌یدا کرد، (اعتبار)ی ژۆر به‌ (امر)ی قادری بیچون گه‌ردونی دوون په‌ره‌ر
به‌قانونی (سه‌فه‌ر به‌ر) مال و حال و وێران و په‌رێشان و خۆشمی رووت و زه‌بوون کرد
(انا لله و انا الیه‌ راجعون)، له‌ سالی گرانی به‌ ناسانی چوومه (دیتلیزه) چونکه‌ هه‌موو
شیخانی دیتلیزه‌ خزم و نه‌قره‌ با بوون مالا و بدنا...، ساعی و مکرم بوون خودا موعینیان
بێ ژۆر موعاوه‌نه‌تیان کردم (والحاصل) سالی پاش گرانی که‌ نه‌کا تاریخ له‌ هه‌زار و سی
سه‌د و سی و چه‌وتی هه‌جری بوو (۱۳۳۷) ، حب الوطن شه‌وقی که‌وته سه‌رم، ئاره‌زۆی
گه‌رانه‌وه‌م کرد بۆ دیتی شۆرپه‌جه ، رۆژ به‌ رۆژ ئاره‌زۆوم زیاد شه‌بوو، ناچار (استدعا)
(استرحام) له‌ خزمه‌ت مه‌رقه‌دی شیخ ره‌زای دیتلیزه "قدس سره" کرد هه‌وای
نیشتمان نه‌ما غایه‌له‌ی شیعردانان به‌ دلما رانه‌بوورد عاقیبه‌ت له‌ هه‌مه‌ت شیخ ره‌زای
زۆو به‌ زۆو هاته‌وه‌ بۆ شۆرپه‌جه نه‌ما فکرم هه‌ر له‌ سه‌ر شیعرده‌وایی، هه‌تا ئیستاش که
سالی ۱۳۴۷ی هه‌جریه‌، هه‌شتا نه‌تیجهی ونه‌هایه‌تی نه‌هاتوه‌.

دیوانی صابری

نه گهر چی قوروه تی " علم " و خویندنم زلدر نییه، نه ما جار به جارئ له هیمت و بهره گه تی چاکانه وه شیعرم بؤ دیت، " هذا من فضل ربی "، " حمدا لك و الشکر لك یا ذا المنن "، نه ما رجام وایه به چاری مرحه مه ته وه ته ماشای بله رمون چونکه " تأثیرات "ی وه بشومه ی سه ردی پایزی مه یلی یاری بی وه فا و ته شویشات و موهاجه مه ی سه ردی رۆزگاری پر جه فا باغ و بیستانی " نه قالیم " و " بلدان " ی نیشاط و " انبساط " ی دن و جانی به نهوعی فهوتان و سوتان مه گه ره حمه تی ره حمان و نه سیمی "جنان" تازه یگاته ره .

له پاش هه زار نازار و ژاری مار که به دلی هه ژارم گه یشت و چه شتی به غهیری " صبر " چاره ی نه بوو، ناووم " ملقب " به " صابری " کرد شایه د جه ناب " صبار " جه زای " صبر " - احسان - بکات .. نامین.

شیوارم ویتنه ی له یسی عامری	ناوم نه جمه دین له قه ب " صابری "
ئومیدم وایه ستار العیوب	بداته " صابر " سه بهره که ی ئیوب
یا دل غه مگین به ویتنه ی یعقوب	عاقیبه ت رۆژی بگاته " مطلوب "

صابری

* * * * *

نهم سه ر گوزه شته یه به پینووسی دانره، له پیش وه فاتیما نووسیویه تی ئوا به بی ده ست کاری خستمانه پیش چاو.

(نکا)

نکا له خوینده وارانې به پریز و خورشه ویسته کانهان نه که م که و ا به چارینگر
دلسوزانه وه سهیری نه م دیوانه به نرخه بکن، چونکه زقر له شیعره کانی وه کو دوباره
وایه، یان هندی له قافیهای شیعره کان دوباره یه، به لام هه سبوی هه ر جه نایی صابری
خوی فرمویه تی، واته جاری یه که م به مسوده دایناوه: له جاری دووم که نه
مسوده ده یه نه قل کرده، گه لئ شیعری جوانتر و ریکتی بق هاتوود، واته نوسخی
مسوده ده که و نوسخی پاکه که هیج به یه کتری ناچن، ته نها لا هندی شوینا نه بی، جا
له بهر نه وه وامان به چاک زانی که و ا هه ردوکیان بنووسرینه وه، له بهر نه م نکاب
سه رنجی بده نی.

دلسوزتان نه وه ی صابری

شیخ عه بدولرپه حمان به رزنجی

بُوگه و رهیی یه زدان

"حمد" نه که م بۆ "خالق" و پهروه ردگاری ئینس و جان
وا به لوتلی خۆی به ئیمه ی داوه "عقل" و دین و جان
نه و خودا وا تاکو پاک و بۆ شهریک و بۆ غمه
بۆ نیاز و رازقی هه شتا هه زار نوع عالمه
"فرد" و بۆ له زهند و زهن، هم بۆ وه زیر و باب و داک
واحدو بۆ جسم و صورت، هم له "نقص" و عیب پاک
خه لقی کرد (فی سته آیام) نه رز و ئاسمان
هم به قودرته نه و محمه د مصطفای بۆ کرد به جان
عالم و دانا به نه حوالی هه موو خه لقی جیهان
زه ریه نه شیا به بۆ نه و قودرته نابی نیهان
جمله مه معلوماتی نه هلی ئاسمان و سه رزمین
قه تره یه ئاوه له به حری عیلمی (رب العالمین)
وه رگه پانی ئاسمان و نووری خورشید و قه مر
بۆ به یانی قودرته نه و شاهیدیکن "معتبر"
تۆ له "حیسیات" و ئاموشوی نه فس نابی جودا
به عنی چی تیناگه ی "آثار" ی نه سراری خودا؟
نه و خودا وا ئاده می خاکی و حه وای ئیجاد کرد
وا به نووری مسته فا دونیاو (عقبا) ی شاد کرد
قودرته نه و بوو محمه د مانگی چوارده ی کرد دوو نیم
قودرته نه و بوو عه ساکه ی بوو به مار(موسا) ی که لیم

قودرہتی ئو حہ زہتی "نوح" ی لہ برفان دا نہجات

بیئ نیرادہی ئو نہبوو "عیسا" بہ مردوی دا حہیات

قودرہتی ئو بوو سلیمان عالمی تہ سخرئ کئ

ناگری ابراہیم بہ گولزاری "جنان" تقدیرئ کئ

قودرہتی ئو یوسفی کردہ "قوت" ی زیندان و بہ شہر

"یونس" ی کہ کردہ "قوت" ی حوت و تارک و کہ دہر

قودرہتی ئو دہست و پہنجہی تو قہ لہ م نزدیکئ کئ

قودرہتی ئو روئی ما رووناک و شہ و تارکئ کئ

ئہی فقیہ ناساری فضلہی ئو نہبیئ "تصنیف" ی چی؟

ئہی حکیمئ تواری لوتہی ئو نہبیئ تہ عریفی چی؟

قادر و عہدل و تہ وانائہ ہرچی حہ زکا وا دہکا

لطف و قہ ہری عالمی ئاباد و یا "افنا" دہکا

من ئہبیئ چیبم لہ فضلہی بیئ شوماری دہم بدہم

یا بہ یانی "معجزات" ی "انبیاء و اللہ" بکہم

"صابر" م ناقص ترینی بہ ندہکانی حہ زہتم

کہ مترینی پاسہوانی دہوری نان و "نعمت" م

الله

بے نیرادہی نہ مرو تہ و فیقی خودای " ذو الجلال "
نیش و کاری هیچ کہس ناگاتہ سہر حدی کہ مال

کہ پرفہ پپی جنبشی جملہ وحوش و ہم طیور
ہر لہ نہ وجی ناسمان تا کو بیابان و " بحر "

ذی حیات و دار و بہرہ و خاک و خولّ و ثاب و نثار
قودرہ تی نہ و خہ لقی و مہ حوی گشت نہ کا لیل و نہار

یا خودا تہ و فیق تا " منظومہ " یہ تالیف بکہم
عیلت و نازاری بیّ دہرمانی دلّ تہ عریف بکہم

بابمینی یادگاری دہردی " نہ جمہ دین نجل "

عہ بدالہرہ حمان ابن شیخ مہ محمود بہر زنجی نہ صلّ

کوشتمی نازاری زامی تیغی جہوری روزگار
باہہ موو کہس تیگا " اظہر من الشمس " ناشکار

ہر کہسّی گوئی ہونہر دہرکا لہ مہیدانی " مصاف "

بق سہری نہ و تیغی دہوران بیّ غیلاف و بیّ خیللاف

ذو الفقاری عہ شق تیغی چہرخی دہوران کول نہ کا

حوسنی جانان دہرکہ ویّ کیّ سہیری باغی گولّ نہ کا

ہر کہسّی عہ شقی حہ قیقی بیّ دہ بیّ پہ روانہ وار

خوی نہ پارینئی لہ سوّز و " اشتعال " ی شہ مع و نثار

ہر دلّ و جانہ " نثار " ی خاکی پیّی جانانہ بیّ

دو گو مانہ " صابری " ناخق قبولہ یا نہ بیّ

الله

ستایشی پیغمبر

(صلی الله علیه وسلم)

خو که خه لقی کرد چه بیبی خرقی له نووری زاتی پاک
تور زمانه هیچ نه بو " لا آدم و لا ماء " و خاک
عالمی کرده (جسد)، نووری چه بیبی کرده روح
بزیه و هر ماوه ناخنکی به سهد توفانی نوح
خو به توفانی موبین افضالی توسته کا اثبات
کافی شوق القمر، میعراج و باقی موعجزات
نسیه تی " ما ينطق عن الهوى " صابر چیه...؟
هرچی پیغمبر ته لی بی شک که لامی ره بیبه

دیوانی صابری

پیتی نلف (۱)

نہ سیمی سو بچدہم

نہ سیمی " سو بچدہم " موژدہی بہ ہاری حوسنی یاری دا
نیشانہی جہ زنی نہ ورتزی لہ شاری دل دیساری دا
کہ داخل ہوو بہ شاری دل سو پاہی حاکمی عادل
دز و جہ ردهی غم و (غصہ) لہ ترسی روحی غاریدا
(بحمد اللہ) سہہ فینہی دل لہ گتیاوی بہ لا دہر چو
نیتر ناسودہیہ بی غم لہ بہ حری لوتفی باریدا
نہ ما ناساری غہیری حق لہ نیو شاری دلہ (مطلق)
کہ ہر کہ س لیم قبول ناکا خودا تہ و فیق و یاریدا
نہ ما دہرد و غم و میجنہت لہ مہ ولا شانہی و عوشرہت
لہ نیو بازار و شاری دل (میش) ہاتسو جاری دا
وہرہ (صابر) دل و جانت "نثار" ای پایس دولہر کہ
نہوا بمری بلتین نہو شیتہ نہیزانی خہ ساری دا

نومیلی دل

دل به نومعیده که شابی شان و شین خالی دهکا
مامه لهی فرشی هریر و ناره زوی خالی دهکا
باوهرم نایه مه زنده خوی دلی خوی خوش نهکا
کویر و که رکی ترجمانی هرزه تی والی دهکا
جامیلی نه بتر (وصیت) بی عه قیده ی پی مه کن
" صبر " نه کهر بیخه یته ناو هه نگوینه وه نالی دهکا
که رچی نه مرق مرته به ی ناکه س بلند و که س نوی
(کنب سی محضه) کهر بلین عه للامه هه ممالی دهکا
که رچی مشکی و خامه ک و نه تله س هه موو کاری دهسه
کویری مآدهر زاده که ی خورج و به ره و خالی دهکا
هم نوشینی وشکه سقنی قهت مه کن نه فعی نییه
که رچی (دائم) به حسی شیعی می مه وله وی و نالی دهکا
(صابری) وریابه - أبناء سی زه مان نزدیکه لیت
نه ک بلین ناشی سواره روو له جیی چالی دهکا
(صابرا) تق چیت به سه ر دون په روه ری ده وران وه
کویدریژی خویه تی هر زکا به گوئی نالی دهکا

خودایه چ خوشه

چ خوشه که روخساری جانان خودایا
چ شیرینه خه سره و به چاوانی پرخه و
غریب و گه دایم غریق بی لایم
برینداری تیریم پریشان (ضمیرم)
لیباسیکی چاکه خورشیدی حوسنت
که تانی وجودم به (بدری) جه مالی
برینم به سئویه په ناهم به تویه
که یار مات له سرخوی منیش چوم له سرخوم
نه ماوه سه بووریم پریشانی دوریم
له نالینی (صابر) چ جای هکیمان
وتی دیم له شه ودا شیفاکم له خه ودا
ببینم فداکم دل و جان خودایا
نه زهر که له پارو و به دریان خودایا
نه و له و جودایم به گریان خودایا
ده واکه ی نه فیرم به (أحسان) خودایا
به (صابر) نیشانده ی زمستان خودایا
که سووتا بسووتی هه میسان خودایا
له چاوی نه خوشی فریشان خودایا
چور شه بنم به خورشید تابان خودایا
که ره مکئی شفایه به قورشان خودایا
چ سو و ا جیهانی خریشان خودایا
نه که ی یاری (صابر) په شیمان خودایا

دھری دن

دل نہ خوشیہ نینتزاری ہاتنی دلدار نہ کا
مہیلی سہیری میوہ مات و ستیہری گولزار نہ کا
"رینا" ساترہ کیمی "حائق" ی چاری بکی
وہرنہ دہرمان و دوعای بی چارہ کان کھی کار نہ کا
خوشہ سوتانم بہ شہمی روومہ تی پہروا نہ وار
چونکہ سفتہم دہ فعی لہ ککی ناینہی دلدار نہ کا
چارہ کھی بیماری دلدارم مہگر رہ حمی بسکات
وہرنہ دہردم سہد چو لو قمانی ہکیم بیزار نہ کا
تا نہ دیبی چاری دہرسی (صبر) و حیلمی پی و تم
دل لہ بہر نہ و چاوہ تہ حمیلی ہزار نازار نہ کا
یا خودا نہم دہردہ تووشی نوژمانیشم نہ بی
چونکہ "تائیر" ی لہ دنیا و قیامت کار نہ کا
نہی موسولمانینہ جہ لادیکہ مانہندی نیہ
ہریہ یک دہم سہد ہزار نہ کوژت و زوو نینکار نہ کا
نہ بہتہ خاکستری پیلازمہ بؤ ئاوتنہ
بقیہ نہ و دلدارہ بؤ سووتاندنم "اہرار" نہ کا
"طرفۃ العین" ی بہ ناہق سہد برینم لی نہ کا
تیرہ کھی ئاخر لہ "اول" دہفعہ چاتر کار نہ کا
دل ہزار نازاری بینی یہ عنی چسی خوشعالہ پی
یار نہ بی چی بیستنی "یا رب" کہ خوی بیزار نہ کا

تا له کن دوختوری چاوی دن " وثیقه " ی ورنه گرت
سه ربه خق که ی عزمی میوه ی گولشه ن و گولزار نه کا
" صابری، الحمد لله " یار " وثیقه " ی داوه پی تی
سه ربه خق هر نه مسر و نه وسر له نیو گولزار نه کا
" صابری " بی ثارده باراشی غمی ناکاته نش
شو وه کو عاره ب - به " بالله الکریم " - دستاپ نه کا

په یامی بو مسلمانان

نهی موسلمانان خودا لیمان قه بولن ناکا که و
وا به جارن دینی خومان نایه سر نان و که و
حوبیی دونیا زه وقی دینداری له دلمانا نه هیتشت
شهرمه زاری هردوو دونیا تابییی نه فس و هه و
تا به که ی (عاصی) گری و بی تاعه تی دووری خودا
بق ته می نه گرین له بابا ئاده م و دادا حه و
یادی حه ق و مردن و روژی قیامه تمان نییه
(جمله) مه علولی گونا ه و بی هه کیم و بی ده و
راستی دونیا هیچ وه فا و ئاساسایشی تیدا نییه
هه رچی تی لکری په ریشانه فه قیر و پیتشه و
دور له چاکانی له چاره ی بیفه پیدا سه به لا
پادشاه موحتاجه بق دوو ئانه خه رچی بی نه و
صابری نه حوالی نه م دونیا مه گر خوا چاکای کا
تق مه لی عالم وه ها خه لکی نه لی نه و شیخه و

بیٔ قیمتہ تی دنیا

بس بکہ میلی جهانداری له دنیای بیٔ و وفا
نایہ تیٔ نہم قیمتہ ته کہم بقی بخق جہور و جہ فا
ساعتیٔ فکری قیامت کہ کہ سبحہ ینیٔ نہ پزی
چیٔ نہ کہیٔ جوابت جیبہ تق چیٔ نہ لینیٔ له و رزڈہ دا
تا و ہکو ماویٔ له دنیا دا بکہ (احسان) یٔ خسرت
گہر نہ کہیٔ مسؤل دہ بیٔ کیٔ دیٔ جہ وابیٔ تق نہ دا
رنگہ کہت دورہ عہ جہ ب بیٔ باکیٔ چون پئیدا نہ پزی
بہم شہرہ تاریکہ بیٔ تق شو دہ لیل و بیٔ چرا
روو له قاپیٔ ہرزہ تیٔ مہ لاکہ نہ جمہ دین نہ تق
روح و مالت ہرنیٔ نہ و کہ بہ لکو دہ سگرت بکا

غزور

خزورہنگی نیبہ عاجز و داماروہ لے کیتوا
تہلبت قہمہری روومہتی تری دیوہ لہ شیوا
لا سوورہ مہگر روومہتی تری دیوہ لہ شہرما
روو زہردہ ولئی ناسک و نایابہ لے شیوا
حدی چیبہ نہوغونچہی گول لیتوی دہبزی
لہ و باغہ کہ تر زہردہخہنہ دینیبہ لیتوا
بیستومہ زہدہی گورنی دہسی روستہمی عشقت
بی باکہ لہ نیوجن و بہنی شادہم و دیتوا
ناہق نیبہ (صابر) بہ خودا وا خہرہفاوہ
کتی بی (قمری) تہلعتی تری دی کہ نہ شیوا

یار لہ بی چوڑن بی؟

سہد مہرتہبہبی شامی لہ تری بہرگی قوماشا
دہرحق بہ گہدا لوتف و کہرہم لازمہ پاشا
زامارم و بیچارہ نہہاتی کہ پیرسی
حالت چیبہ نہی غہمزہدہ لہم کاوہ ناشا
عنوان و (تکبر) مہکہ نہی یاری خہرابات
چی (صاحب) ی عنوانہ پہشیمانہ لہ پاشا
ہر دہستہو دوعا دیدہ بہ شاریوہ نہہاتی
تہتسیری دوعا و عہدی من و تو نیبہ حاشا

ساتی وەرە بازەر وە ئەی یوسفی مصری
هالەم بە سەر و ماله وە هاتوونە تەماشای
ئارام و سەبووری نییە (صابر) وە کو ماسی
بێ تونە کە پ و گێژە پەڕیشانە لە ماشا

پایزی پیری

پایزی پیری پەیا بوو نە و جوانیمان نە ما
نە و بە هاری عەیش و نۆش و کامەرانیمان نە ما
شیری پیری دەست و پێی ئاسکی جوانی تیکشکاند
قووهتی سەر پەنجە و باسک و زرانیمان نە ما
ئیمە دونیامان نە خست و ئە و مە مووی خستینە ژێر
ئیمتبار و دەستەلات و پالە وانیمان نە ما
نا خە لە ف بووین و رە و شتی باب و با پیرمان نە گرت
خوا شو ناسی و ئیفتخار و خانە دانیمان نە ما
روو لە چۆلی غەفلەت و پشتمان لە کە عەبی مە قسە دە
ئە ی موسلمانینە کە لکی ئاوە دانیمان نە ما
چونکە (سجاده) ی پدەرمان خستە سەر جاده ی عەر
زە و قی دین و خویندنی (سبع المثانی) مان نە ما
خواهنی خەرمان و میگەل بووین و روتبە و (اعتبار)
ئێستە باشاری شوانی و ئاشە وانیمان نە ما
دزی پیری گەنجی عومری خۆشە و بیستمانی دزی
بۆیە وا مات و کزین و شادمانیمان نە ما

دیوانی صابری

گاور و جو واز له دین و مهسله کی خۆی نایه نۆ

دینی (مسلم) وا له بهر شیئی و نه زانیمان نه ما

(داثما) دهرد و بهلامان زۆر و بـی بارانییه

موسته حه قمان بی که ناوی ههوز و کانیمان نه ما

ئابوویمان وهک عه رهق نه تکلیته جام و باده وه

هورمه تی دینمان به قه د چایی به یانیمان نه ما

صابری له قر و قه ناعهت له خره بۆ دین پهروه ران

سهه شوکر وا مه رته بهی دونیای فانیمان نه ما

خۆت بناسه

ئهی له چۆلی غه فله تا هه ر په وکه وانی چاره وا

رۆژ و شه و وردی زوبانت نه م بهرخه وا نه و کاره وا

ئه سل و نه سلی خۆت بزانه هاتوو و چونت تیگه

بابه که ودهت هه زه ته ئاده م (صفی) داکت هه وا

خا لقت کتیه اطاعی پی بکه ئهی بی خه بهر

هه یفه له و عاصی ئهی که وتویه دوی نه فس و هه وا

خه وێ مه ولا بیته دل ئهی غافلئ بی عه قل و هه وش

تا نه بی رۆژی قیامهت تووشی دهردی بی ده وا

ئه لبیسه ی ته قوی له بهر که سونه تی پیغه مبه ره

پیایوی دانا دینی دانانی له سه ر نان و که وا

ته سوپه ی رقی خاس و عام و ته رکئی ریگه ی دین نه که ی

ئهی (مه ندس) ئهی ته ریقی خاس و عام و پی شه وا

تہ سویہی خاشاکی رنگی دین نہ کہی بیٰ حاصلہ

خو بہ بہیداغ و عہلہم نسابی بہ شیخ و پیشہوا

(صابری) تو تہ سویہی رنی نینی خوت ناکہی نائیر

نہم مہلا و شیخہ وا نہ و جامیل و دہریشہ ر

(صابری) وا چاکہ تا ماوی لہ دنیا عومری خوت

سہرنی مہولا کہی لہ مہولا ترکی مال و (ماسوی)

سکال

نہی موسلمانان بلین بہو دولبہرہ بـوچ وا دہکا

"طرفۃ العین" ئی ہزاران نیتنہ ما بہریا دہکا

قہسدی خوینی بیٰ گوناہان بـوچ نہکا رژی ہزار

دہستہ و خہنجر غرقی خوینہ و سور بہ سورحاشا دہکا

ہیندہ بیٰ رہمہ لہ "عین الفعل" ئی قہتلی بیٰ خہتا

عالہمی غہوغا دہکا نہ و خہندہمی قاقا دہکا

رہحم و (انصاف)ی نییہ دہر حہق بہ مسکین و فقیر

ہیچ شہرمی نہ لہ شیخ و نہ لہ شاہنشا دہکا

چون نہترسم موفتی و قازی کہ چوون بـو خزمہتی

بہ نہقلم مہیلی لہ سہر چشتیکہ "استفتا" دہکا

تیدہگا بـو لہرزوتا - عنابسی لـو شافیہ

بـوہ لـوی خوی گہزیوہ دہست و پـہنجہی وا دہکا

چوومہ کن نہوعی "أطبأ" بـو عیلاجی لـہرزوتا

"جملہ" فہرمویانہ ہر "عناب" ہ دہفہمی تا دہکا

دیوانی صابری

شہو بہ ہیواشی وتسی مہگری بہ دایم ناشکرا
نیش و کساری عاشقی لازم بہ "استخفا" دکا
سہد فغانم کرد و لئی پارامہوہ سوودی نہ بوو
وہرنہ سہیری جہوری نہم "سلطانہ- استغنا" دکا
شہرق و غہریبی "استیلا" کرد و نہما نوعی بہ شہر
زامیرا عہزمی گروہی عالمی بالآ دکا
"صابری" کتیبہ لہ بہ حسی خہت و خالی دہم بدا
جار جاری "شبہ" ی شانہ زولفہکے ی تاتا دکا

شہوقی یاری

شہوقی یاری وا لہ شاری سینہما
ہر دہمی رہنگی دیگر وک سینہما
ہر گہسی جاری ببینی یاری من
خاوہنی سہد کیسہ بی فلسی نہما
چونکہ یوسف ہاتہ بازاری "مصر"
شیدہتی قاتی نہما برسی نہما
بہندہکے ی شوکری خودا دینیتہ جی
وا رہ قیبیش نیسکی قورسی نہما
"شکرو للہ" ناحیہی دل "صابری"
تا بلئی ناسوودہیہ ترسی نہما

چاوی یار

وا دیاره چاوی یارم مهیلی بیماری دهکا
دل که بی سهر و قهراره شیوهن و زاری دهکا
به نه قلم بادی " صبا " پتی که و ته نیوگولزاری پوی
وا که نیستهزا به عتر و مسک و تاتاری دهکا
هر که سی جاری ببینی سوره تی یارم له خو
تا بمینی زکر و شوکری نیعمه تی باری دهکا
هر که سی هوشیاره مهیلی یار و دلداری دهکا
بیته سهیری چاوی یارم مهیلی بیماری دهکا
خوشه شه و نالین و جهوری یار و زامی نادیار
"خاصه" بو نه و که سانه ی زیکری جه بیماری دهکا
گفتوگوی " صابری " بویه همووی مهستانه یه
چاوی یاری کاروباری خه مری "خلار" ی دهکا
موده عی لومم نه که ن سهد کاشکی تویان نه دی
تا بزائن " صابری " هاواری ناچاری دهکا

بجوکی دنیا

بجوکی دنیا شوو به میردی جاہیل و نہ حمق نہ کا
ہے قیہ تی بیڑو بہ خویشی جہرگی نہ ہلی حق نہ کا
وا جہہ نہ م پر لہ جاہیل " لہو لہ عب " ی خوی نہ کا
تینگہ یشتوو بچ لہ ژیر عہ باوہ لئی نیرہ ق نہ کا
نہ ی دریغ نیستاکہ نہ ہلی حق نہ ما نہ ولادیان
غہ بیہ تی دین پہ روہ ران و کردہ وہی ناحق نہ کا
عالم و جاہیل لہ معنا و سورہ تا فرقی نہ ما
چونکہ ہر دو کی بہ بڑیاغی سمیٹی دہ ق نہ کا
ہر موسلمان " قصہ " ی حق گہر لہ جینگاہ ک بکا
جیبہ جی لہ و جینگہ خوی بی حورمہ ت و جی لہ ق نہ کا
واعزئی وہ عزئی بدآ زالم وہ ک و کتکی قہ لہ و
گزشتی دابہ ستوو بیینی چاوی ہر دو زہ ق نہ کا
خووانہ خواستہ " عالم " ی نہ عزیری جاہیلی بکا
نہ و مہ لا تووشی بہ لاو خوی کافری " مطلق " نہ کا
نہ ی مہ لا تر چولہ کہ ی زالم پشیلہ ی مہ تبہ خہ
تر نہ چیتہ مہ تبہ خہ چاوی لہ توکی زہ ق نہ کا
حق و تن قانون نیہ ناحق و تن بی شہ رعییہ
شہ ققی شہ فہ " صادق " و " کاذب " نزکی شہ ق نہ کا
تر دہ لو بیبہر نہ خوی تہ نسیر لہ داؤنت نہ کا
لا جہرہم سیر خورہ فیقانی کہ سووی رہ ق نہ کا
" طالب " ی ناسایشی حیفزی زویانت کافہ
وہرنہ قہرلی بی سہر و پا قہلبی نینسان رہ ق نہ کا
" صابری " لہ و ساوہ تبہ ی نہ ہلی دنیا ی ناسیہ
نہ بجوکی تینگہ بیو نہ گہ ورہ ی نہ حمق نہ کا

چلو پروائی

عومرنکه گدا چاری به شاپتوهیه پاشا
سوتاووم سهری ناکهیه نم کاووله ناسا
نه و روزه له سهر ریگه ی عه شقت که بکوژیم
سهیرانه ته که بر مه که توش بیزه ته ماشا
که وتومه له بهر قاپیه که ت سائیلی روتتم
ره حمت به مه ساکین و نه قیران نییه حاشا
عینوان و ته عدا مه که ده ریاره ی ده رویش
مه رچه نده که پاشای له تویی بهرگی قوماشا
نازاری دل و دهردی سهرم بهس بده قوربان
چی زالم و غه داره په شیمانته له پاشا
نازاری دلی "صابری" بی چاره نه پرسه
بی شوبه نه لئی ماسیبه شتواره له ماشا

پیتی بی (ب)

کابوسی فیراقی

عیله تی کابوسی فیراقی حـ بیب
جوننه ته بق شیخ و ملا و تـ بیب
چار و عیلاجی نییه سه ودایی عه شق
یا به دوعا یا به دهوا یا به تـ بیب
لاده له - خاصیه تی - " استخروس "
هه لگره نیهلپله ج و عود و صللب
غونچه ی له بی بق " مرض " م شافیه
جاری خودا بیکره باری نه سیب
زامی دلی " صابری " ساپژڈ نه بی
گر قه ده می ره نجه بکی عن قریب

جهنہ تی رووی یاری من

دافعی نازاری جہمالی جہیب
 ہم لہ بی لہ علی تو شفا بہ خشی دل
 یادی جہمالی تو نہ نیسی غریب
 رووی رجسا ناکہ مہ شیخ و مہ لا
 ناچم و گوئی نادمہ (وعظ و خطیب)
 سهیلی سروشکم و ہکو توفانی نوح
 ساگری دل - بجعل الولدان شیب -
 زہرہ سیفات عاشقی خورشیدی رووت
 تیکہ ل نہ بی بی خہ بہر و بی شہ کیب
 ٹوجرہ تی ری حازرہ نہی جان و دل
 گہر قہ دمہی رنجه بکہی عن قریب
 (واجب الأحسان) م و رووت و غریب
 کوششی بی حاصلہ پینہ و تہریب
 زامی جگہر چی لہ مہ کینہ و خہیات
 حالی دلم زاریہ و ہک عہندہ لیب
 تا گوئی رووی یار لہ من غنائیہ
 چہ شنی زہرہ رہ قس و سہ مایہ عہ جیب
 مہری روخی دہریکہ وہی من نہ کہم
 غایہ تی ٹیجسانہ بہ کویری رہ قیب
 چار و عیلاجم کہ لہ رامی خودا
 لاوہ کہ نہی دولہری عابد فریب
 یک نہ زہری تویہ عیلاجی دلم
 بال لہ تہ ماشای گوئی باغی رووت
 "صابری" بیچارہ نہ بی بی نہ سیب

بۆچی بئ سوچ و خهتا وا نه مکوژی

ئهی قه مەری له یل و به رۆژ ئاقتاب
عاشقی روت بوونه که تان و که باب
عه کسی گولی روومه تی تزی دی به شه ر
بۆیه سروشکی بووه عه یینی گولاب
چا نییه بئ سوچ و خهتا نه مکوژی
رۆژی قیامت هه یه نه کرتی حیساب
ره حمی خودا بیته دل و به سیه تی
نیمه تـوانایی عیتاب و عـزاب
به ختی منه وه عدی تۆ ناکا وه فا
عه هدی توه نه بوو دوعا موسته جاب
بـمـ دلـه بیما ره وه دهسته و دوعام
یهـک له هه زاران نه بوو موسته جاب
هاته سه رینم وتی چی مه یل نه که ی
هاته ده می "صابری" جوتی عناب

دووری دولبهر

تو وهره نهی دولبهری روو نافتاب
لاوه که به بیّ پهرده و ناز و عتاب
بیره سه رینم (مرض) م تیبگه
وا له فیراقت جگهرم بوو که باب
وا له غمی دووری توره که وتوم
نه که هوکه ما "قأبض" نه کا (أجتنب)
ره حمی خودا بیّنه دلّ و به سیه تی
محنت و دووری و فراق و عذاب
سه د که پهرتم ده ریکه ی و دیمه وه
تو که میسالی عهسه ل و من (نباب)
دهردو غمتم حاصلی عومری منه
وهرنه (ثواب) م نییه (عند الحساب)
عه کسی گولی رومه تی تو (باعث) ه
وا که سروشکم بووه عهینی گولاب
عاشق و غه مبارم و چاوت شه راب
خهسته و و تادارم و لیوت - عتاب -
فهرمو نه گهر جان و دلّت بیّ ده ویّ
حازره (صابر) له بق ره دی جه و اب

پیتی تی (ت)

به خیرهاتنی خوشه ویست

- جزاك الله - كه تقهاتی بکئی سهردانی بيمارت
شفات هیناوه یه عنی میوه هاتی رویی گولزارت
به نووری حوسنی تر شمس و قه مر بی نوور و چه برانن
غزال و له عل و گه وهه ر سئ له چاو و لئو و ره لغتارت
له ترسی بازی چاوت پرتپی دل چاری نه ما جانا
نه میستا که په ناهی داوه ته جه ناتی رو خسارت
اطباء دهردی دن مشکل نه زانن سه هل و ناسانه
به نه وراقی گولی حوسنت به لیوانی شه که ر بارت
سه لا له و روزه ته شریفیت بجیته سه ره نه خوشانت
وه کو زهره له ده ورت ره قس نه که ن سوتای دیدارت
ته ماشه له ئاویته دیاره چاره یی دهر دم
نه که ر چی پیتم نه لئین خه لکی به لوقمان ناکری چارت
بفرموو با نه چم بی توشه بی سه حرای بی پایان
وه ئیلا خرت نه زانی ده بیه مایه ی ره نج و ئازارت
به قوریان نه ویه تی ئنصافه عومریکه ته مه تنامه
ئیترو و عده وه فاکه با نه یم مه حرومی دیدارت
عیلاجی زوعفی قه لبم مه یل نه فرمووی سه هل و ناسانه
به نه وراقی گولی حوسنت به لیوانی شه که ر بارت
دوعا ناگاته گوئی و دهستی که سیئک ناگاته داوینی
چ عالی قه دره یاره ب بی به لا بی (صابری) یارت

هاڑہ ہاڑی سہیلی چاوم

مودہ تیکہ شو نہ نالینم لے زٹر پاسارہ کہت
خوت نہ کردہ خاوهنی خہستہی له گیان بیزارہ کہت
وا له چاوم جہاریہ فرمیسکی خوین باوہر بکہ
ہی نہ ما خہیلی خہیالت بیتہ لای بیمارہ کہت
تا خہیالت پادشاهی شاری دل بی (مشکلہ)
قاسیدی خہو روو بکاتہ چاوی خزمہ تکارہ کہت
هاڑہ ہاڑی سہیلی چاوم پر بہ عالم موج نہ دا
قہترہیہ نایہ تہ بہر چاوت له سہختی قارہ کہت
تا نہ ماتم بوو نہ ماتنی تا (تہ بیویون) بی بہ مات
تازہ ماتنی ماتنت مہ بیاتہ بر غہ مبارہ کہت
حہ سرہ تا پوڑی نہ ماتیتہ سہ رینم پیم بلتی
نہی غہ ریبی شارہ کہم چونی له گہل نازارہ کہت
سہ برہ چارہی دہردی دووری زیکرہ دہرمانی گونہ
زوو دہگاتی حاسلاتی سہبر و نیستغفارہ کہت
(صابری) وریبابہ خو نہو شوخہ وہ عدہی دا بہ تر
نہک مہ میسان پرنہ پو بی دہردی سالی پارہ کہت

توران و جنیودانی به پیلان

توران و جنیودانی به پیلان و سیاست
پیّم خوشه که بیگانه نه زانی به فہرہ سہت
سہد جار کہ بہ روی ترش و قسہی سہرد دہرم کہی
ہر دیمہ وہ وہک میّش بہ ہنہ گوینی ہنہ سہت
ہہرچہند کہ لہ بہر قاپیہ کہت خوار و زہ لیلیم
نایدہم بہ ہہموو روتبہی شاہان و ریئاسہت
بہ پروانہ زہوی سینہ ہہموو نہ خلی ٹومیدہ
بیّ حاصلہ پوژئی نہ بووہ جیگہ پیاسہت
لہ ناکاو دہسی نایہ سہر چاوم و یہ عنی
من کیم و نہ زانم بہ دہسی نہرم و ہنہ سہت
عومریکہ گلاروومہ شہو تاکو بہ یانی
تاخہ و بزپیتی بہ زپہی تاس و ہہ یاسہت
دوا گیانمہ تاخرنہ فہسہ توبی و مہ ولات
دہم بیّنہ دہم بیگمہ قوریانی ہنہ سہت
عومریکہ لیپاسی غمی دووریتہ لہ بہرما
گورپین و درپینی نییہ ٹم کونہ کراسہت
سینہم بہ سروشک ناوہرپشین کرد و نہ ہاتی
فہرمووکہ پرتی ! فیّنگہ بق جیگہ پیاسہت
کہ وتوومہ لہ بہر قاپیہ کہی تز کہ پ و کاسم

جاری گوزہری ناخہ یہ سہر نہم کہ پ و کاسہت
خہ لکی گہ نمی دووریہ وہ جق چوہہ خہرمان
تر ہر لہ پیریز مایتہ و (تف) لہ و دہس و داسہت
ہہر دیتہ وہ سق زامی دلئی (صابری) قوربان
نارام و سہ بووری نییہ سوتاوہ لہ تاسہت
حہسرت لہ دلہ ما کہ شہوی بییو لہ خہودا
"صابر" بہ خہہر بی لہ زہی تاس و ہہ یاسہت

نیگارا مهست و بیمارم

نیگارا مهست و بیمارم به چاوی مهست و بیمارم
وهکو په روانه سووتام به نووری شه می روخسارت
به شه و مه جنون و بیدارم به یادی زولفی (واللیل)ت
خه یالی رووت به رژڈ شیتیم دهکا (والشمس)ی روخسارت
له شهوقی عـ، ارزت شه مس و قمر چه پیران و شه رهنده
له چاوی تز خه جالته باره نامو که و له رهفتارت
نه تنها (صابری) گیرده ی زنجیری کیسوته
ده بینم مه شرق و مه غرب په ریشان و گرفتارت
عیلاجی دهردی (ضعف القلب) نه که رچی سهخته ناسانه
به گول قهندی گولی روخسار و لیوانی شه که ر بارت
ده میتکه عـاله می نومیده واری لوتف و نیحسانه
که تر پتیا نیشانده ی ده قه میه روخساری گولزارت
که یارم هاته بالینم نه ما نازار و نالینم
خودا لیکیان نه کا (صابر) چه کیم و به ختی بیدارت
مه سیح ناسا به نیمایه هه زار نه موات نه که ی نیحیا
وه ره سه بیریکه (صابر) با نه بی مه حروومی بیدارت

بڑ خودا

بڑ خودا دہرخہ ساعتی نہ و گولی روخسارہ کت
با بے کامی دل ببینتی بولبولی گولزارہ کت
باوہرت بی وا لہ چارم سہیلی خوینین جاریہ
ناموشق ناکا لہ مہولا قافلہ ہی سالارہ کت
گر دہپرسی حالی دہردی عاشقی روخسارہ کت
حالہ تی بولبول تہ ماشاکہ لہ نئیو گولزارہ کت
سوبعدہم بادی سہ یا موژدہی وصالی دا بہ دل
جانی شیرینم - نثار - ی پہیک خُوش رہفتارہ کت
(نارغ البال) م لہ غہ مزہی چاری خوین ریژی نہ جہل
چونکہ نہ و نابی موقابل غہ مزہ کھی خودخوارہ کت
مودہ تیکہ (صابری) وہ عدہی بہ ہاتن داوہ یار
خُوش نہ ہات نہ و بی وہ فہای غہ دارہ کھی عہ یارہ کت
سہ نہ ہاتی ہات و سہد مہ بیہات ہاتی تکر نہ ہات
ناخ لہ جہود و زولمی یار و تالعی غہ دارہ کت
مودہ تیکہ (صابری) یارت وتی دیم و نہ ہات
بہ نہ قلم پتی خُوش نیبہ شہ و شیوہن و ہاوارہ کت

پیتی ٹی (ٹ)
شہوقی جہمائی

شہوقی جہمائی دولبرہ
سہوتانمی سہوتانمی
نہ لبت گولی گولزارہ کھی
بڑیہ دکا بولبول سیفت
من چیم بہ سہر لوقمانہ وہ
کہ ناگری نہ کوڑا بہ وہ
دہردم مداوا ناگری
بی سووہ حب و شہریت و
دہرمانی دہردم چولہ دہس
فلاحی دل و ناگری
زاماری شمشیری برلی
بیماری چاوی دہرکھوی
لوقمان و جالینوسی چسی
بی سووہ حب و شہریت و
دہرمانی چاوی (صابری)
چسی بکہم کہ نیمہ قیمہ تی
(صابر) نہ گہر چاوی ٹیشہ تہ
وہرنہ لہ دہرمانی دلٹ

یامامی تابان - الغیاث -
مانہندی کہتتان - الغیاث -
روخساری دیوہ دل
گریان و نالان - الغیاث -
بہم دہردی بی دہرمانہ وہ
سوتام وہ کہ خہرمان - الغیاث -
زومرہی کہ حکیمان - الغیاث -
مہعجون و لوقمان - الغیاث -
ہاوازی من ناگاتہ کہس
بہریو لہ خہرمان - الغیاث -
یارم نہ رستو شیت نہ کا
حہیرانہ لوقمان - الغیاث -
ژنگار و مالینوسی چسی
مہعجون و دہرمان - الغیاث -
خاکی بہری پتی دولبرہ
ٹیلا دل و جان - الغیاث -
دہرمانی مہر سہر و سکوت
حہیرانہ لوقمان - الغیاث -

ہلاوار

نا میہرہ بانی کوشتمی
 چار و عیلاجنکم بکن
 دمرد و برینم کارہ
 بز چارہی نم بیمارہ
 گامی بہ بہری رومستی
 گامی نہ و خورشید و منیش
 داویتی یارم چور لہ دس
 دل وختہ بشکینتی قہس
 فرمبسی خورتینم نہ ما
 وا روحی شیرینم نہ ما
 (یا ناز کونی مطلقاً)
 نہم شو نئی و ناگری
 ہاوار و زاری پیشہ مہ
 دہدی دہ مار و ریشہ مہ
 نیل و فوداتی چاوی تر
 ناوی سہ پوری بیتہ دس
 عومریکہ وارہ یلا نہ کم
 "مہ جنون" سیلہت وئی سہ حرلو
 (صابر) لہ بہر مہتابی روت
 فہر مو بلی نہختن سکوت
 (صابر) بہ گریان و فغا
 تا ناوی سہ بری پیا نہ کہی

نہی میہرہ بانان "الغیاث"
 شیخ و حہ کیمان "الغیاث"
 نالاندنم بی چارہ
 حہ یرانہ لوقمان "الغیاث"
 یار نیوہ سوتم وک کہ تان
 وک زہرہ رہ قسان "الغیاث"
 تہ سکینتی دل نایہت بہ کس
 وک عہندہ لیبان "الغیاث"
 چساوی جیہان بیتم نہ ما
 چبیکہم بہ قوریان "الغیاث"
 ناگری دل نہ کوڈیہ وہ
 بہردا لہ خہرمان "الغیاث"
 بی شک نہ لیتی چاوی نیشہ مہ
 جہ معی موسلمان "الغیاث"
 خہرمانی ہی نا کوڈیتہ وہ
 بی سووہ گریان "الغیاث"
 ہر شیوہنی لہ یلا نہ کم
 دہشت و بیابان "الغیاث"
 بقتہ کہ تانی نیوہ سوتم
 تو بیو قورٹان "الغیاث"
 نا کوڈیتہ وہ خہرمانہ کہت
 بی سووہ نالان "الغیاث"

پیتی (ج)، (ح)، (خ)، (د)

ئەوی بە شیرینی ئە مەحبوبان ئەسینی

ئەوی بە شیرینی ئە مەحبوبان ئەسینی خەرچ و باج
و ئەوی غولامی تۆ مەموو سولتانی خاوەن تەخت و تاج
ئەوی بە غەمزەوی چاوی بيمارت مەموو عالەم نەخۆش
و ئەوی بە ئەنفاست (شفایا بن گرومی نامیزاج)
ئەوی بە نیگامی چاوی بيمارت مەموو عالەم نەخۆش
و ئەوی مەموو عالەم بە ئەنفاسی مەسیحت ئیحتیاج
تا لەسەر چاوی نەخۆشت بێ (طیبیب) بانی برۆت
مەرجی تیفگری پەریشان و بە لوقمان ئیحتیاج
نەقدی جان و دل و مە قوردانی بەر پیت کەم و تەنی
خۆ لە شاری ئیمە ناچی شیتە نەقدی بێ رهواج
تا "صبا" زنی کەوتە ناو گولزاری حوسنت ئەهلی دل
ناخەون شەو تا بەیانی پادشاه و میر و حاج
(صابری) مەر چاوه پێ بوو تۆ کە ئیفای وە عەدە کەمی
مەر نە هاتی چاری دەردی کەمی ئەنالی نا عیلاج

عیلاج

ئەى ھەموو عالەم بە چاوانى نەخۆشت نامیزاج
ئىنتىزان ئەى مەسېحا لەب بىان دەيتى عىلاج
تۆ كە دەر كەوتى مەھ و ئەستىرە شەو نووربان نەما
رۆژ كە مەيلت بى لە مەحبوبان ئەستىنى خەرج و باج
بۆ غولامى تۆ بەنى ئادەم ھەموو گەردن كەچن
(جملە) دەرۆيش تا غەنى تا ساحتىبانى تەخت و تاج
دەرد مەند و موستە مەندم تۆ ھەكىمى حازىقى
تۆ بە ساغم سەرف ئەكەى ھەزكەى بە نەقدى بى رەواج
تا دەماغى دل لە بۆنى جەنەتى ھوسنت پەرە
شاد و سەرپەست و (مجازم) بۆتە داوى نا ميزاج
ئەى مەسېحا لەب بە چاوى تۆ كە روحم لىوہ بە
تۆ وەرە رەھمىكە يا روحم بىستە يا عىلاج
(صابرى) لە و ساوہ سورمەى چاوى خاكى رىگەتە
چاوى بىنايە بە بەدرى ھوسنى پاكى لەيلى داج

نیگاہی تو

نہی نیگاہی تو شیبایی تہندروست و نا میزاج
" عالم اللہ " نینتزارن تو بیاندہیتی عیلاج
شو بہ میوانی دل و مائی فہ قبری خوش بکھی
لائقہ دہ رویش و پاشای پی بسینتی خہرج و باج
بہندہ کی دہرگانہ کہت چاتر لہ روتبہی شاہیہ
بہندہ فہرمانن ہہ مو سولتانی خاوەن تہخت و تاج
والہ دوری تو پہریشانم کہ روحم ہاتہ لیتو
تو وہرہ یا روحی شیرینم بستینہ یا عیلاج
(صابری) حہق ویزہ گہر خوینتی بریزن (فی المثل)
نہ قش نہ کا روی زہوی مانہندی (منصور) ی ہلاج

نووری چه مالت

نووری چه مالت چه لا به خشی ته ماشایی روح
لیوی شه که ر باری تو "ذائق" ه به خشایی روح
پرته وهی روخساری تو دیدهیی بیماری تو
مورسی نازاری تو "منشأ" ی غه و غای روح
عیلات و نازاری من قلبی برینداری من
دیدهیی خونباری من شاهیدی ده عوای روح
خه لقی خودا نهی پیری بۆ لیبی تو موشته ری
هم به سه مه رقه ندی دل هم به بوخارای روح
دپکی غه می عه شقی تو وا چه قییه پای دل
قووه تی نووری نه ما دیدهیی بینای روح
ترجه مهی نایه تی "مصحف" ی رووت مه قسه ده
وه رنه نیجازه ت نییه گوفتنی معنایی روح
یا به شه که ر خه ندهیی له رزی دلم چاره که
یا به دوو عه تنابی لیو واهیمه ی شه و تایی روح
باسی ره نگ و روو نییه عیلاتی مه جنوونیه
کاری ئه ره ستو نییه "جنة" ی سه ودایی دل
"صابر" نه که ر جان و دل سه رف بکه ی لایقیه
بۆ "صنم" و دولبه ری هم ده م و هه متایی روح

عہد شقی پیری روویہ ک

لہ تساوی ناگری عہد شقی پیری روویہ کی قہد بہ دیاخ
خودا ناگاہہ بہ ک لہ حزہ نیبہ جہرگ و دلہم بی داخ
کہ زولفی روویہ تی پڑشی سہراپا خہ لقی مہ جنوونہ
کہ دہرخا رووی شیرینی وہ کو فہرہاد نہ چن بق شاخ
بہ غہ مزہ ی چاوی بیماری نہ زانن چہ ند پہریشانم
میسالی باخی بی خارہن وہ یا بوستانی بی چہ رداخ
بہ بالا سہ رووی بوستانہ بہ روخساری گولستانہ
بہ شہو " ساقی " مہستانہ بہ رڈ بی مہسکن وسوراخ
بہ غہ مزہ ی چاری سہ حاری مہ لہ ک رہ قس و سہ مایانہ
لہ شہوقی حوسنی شیرینی بہ شہر کہ وتوتہ شاخ و داخ
گولی حوسنی کہ بنوینی بہ شہر نارامی نامینی
وہ کو بولبول نہ نالیتی لہ شاخ و دہشت و باخ و شاخ
نیشانم دہن نہ گہر دیتان نیشانیکہ لہ مہر دیتان
کہ چونکہ ہیچ کہس نہ یدیبوہ قہت ٹینسانی وا گوستاخ
چ حاصل " صابری " ہاوار نہ کہی " قاتل " لہ دہس دہرچوو
ہہ تا رڈی قیامت قاتلت پستی ناگری سوراخ

به قہسدی کوشتنم

به قہسدی کوشتنم نو شوخه وا روخساری دا په رداخ
به ناچاری دهکا زاری کسې وا ددیده نه به رداخ
به غه مزه ی چاوی بیماری جگر زامار و بیمارم
به شه و نالان و بیدارم به روژ خوراکم ناخ و داخ
گه سولی حوسنی که بنویښې به عاشق سه بری نامیښې
بولبول ناسا ده نالیښې به مه حزونی له سه حنی باخ
له چاوی مه سستی مه خمووری له شوعله ی روومه تی سووری
نیگه هدرای بکه ی ره بی له چاوی پیس و(ذی اوساخ)
نه گه راوه په ده که ی یارم به نه وعی زار و بیمارم
به شوعله ی روومه تی یارم وه کو فه رهاد نه چم بچ شاخ
له بهر نه و خه سره وه شیرینه ژینم تاله فه رهادی
که چونکه ناله نالم نابیه ناچار نه چم بچ شاخ
به بی نه و خه سره وه شیرینه (صابر) ژینی لی تاله
له بهر نه و ره نجی فه رهادی ددها دائیم له کتو وشاخ
وجود نه و جا عه زیزه تق عه زیزی لای عه زیزی بی
نه نانکی باغچه ی شار و دهر و بیځاوه ن و چه رداخ
مه ناله (صابری) گریانه که ت تاسیری مه علومه
که تق هاوار نه که ی یار خه نجه ری موژگان نه دا په رداخ

گرفتارم

گرفتارم به داوی زولفی شیرینتکی قه د به یداخ
به ته قدیری خودا نابی دلسی دیوانه قهت بی داخ
له کن دهرکه وتنی له یلا ده موده س شیت و مه جنوونم
له کن ونبوونی نه و شیرینه فهرادم له کیو و شاخ
ده بیینی رهنگی زهردم بۆچ نه پرسی حالی دهردی من
که بی شه وقم (مثالی) دالیه ی بی خاوه ن و چه رداخ
نه خوشی سه رسه ری (صابر) مه گه ر چاپیته وه رۆژی
که تو پیته بنییه سه رسه ری کوتابی ئوف و شاخ

له رزی پیری

نه و که سه وا زولفی خزی و عومری ئیمه ی دا به باد
هاته وه خزمینه با ئیمه یش بخوینین "ان یکاد"
له رزی پیری نایه لئ ده ستم عه سا بگری زه مان
نایه ده ستم کلکی ره شمه ی نه سپه سه رکیشی موراد
"شکرو لیل" هه رچی مه قسوودی دلم بوو هاته جی
چار و دل هه ردوو به ره و رووی یاره رووناکه و گوشاد
من که چاوم که وته یاری به ختیار ئه وسه وتم
کامه کامه م پی ده کا دونیا خودا هاوار و داد
چاکو و دونیا هه ردوو خاتریان له حق به ک چانیه
بۆنی گول نازاره بۆ قالدۆنچه نه ی مه ردی جه واد

بسا له مه ولا عومری رابردوو قه زا گتیرنه وه
روو له مه ولا کهین و هم بگرینه وه رنگه ی ره شاد
سه ر بپینی نه فسی " اماره " جیهادی نه کبه ره
شیره ته قوا نه فسه ریوی " صابری " ریژی جیهاد

تابه گه ی

تابه گه ی قوریان له دووری تو بکه م فه ریاد و داد
ته ن نه خخوش و بیّ حکیم و دلّ ه زین و ناموراد
یا خودا ئه م ده رده بیّ ده رمانه تووشی که س نه بیّ
دوژمنانیشم نه که ی وا مو بته لا - رب العباد -
ده رده دار و بیّ ده وا خۆم تابعی نه فس و هه وا خۆم
موسته حه قم بیّ که وا خۆم کرده جه وتی به د نه ژاد
چوو به زایه گه نجی عومرم له م مه راقه چاکه بمرم
ریژ نه لئی سه رخخوشی خه مرم شه و له خه ودا وه ک جه ماد
نخاخ له ده س نه فسی له ئیمه تابعی دیوی ره جیمه
لانیقی ناری جه حیمه تابعی فیسق و فساد
"نفس" ی ئه ماره هه همیشه خواردن لئ بوته پیشه
پیم نه لئ قه ت دامه نیشه بۆم په یاکه نان و زاد
بۆم په یاکه چای و شه کره مائی زه یدو عمرو به کره
هینده حه بیال و به مه کره ئابروومی دا به باد
چا و قوبلیم بۆ په یاکه ترکی ئیمان و حه یاکه
روو له جه رده ی پادشا که بیته هه رچی باد باد

دیوانی صابری

بیٚنه قاورمه به چهوری پپ پیاز و پپ به دهوری
نانی گهنوم بیٚ له دهوری گرم و نهرم و بیٚ (رماد)
مالٚ و عومرم چوو بهزایه (باعث) ی نهفس و هه وایه
یا خودا سا پایه پایه بیٚمه وه سه ریتی ره شاد
(صابری) پیری و فه قیری گهرچی نه قسن بق مواهید
بق شکاری نه فسی ریوی جووته شیرین بق (جهاد)

په شیمانی

نا میزاج و بیٚ دهوا خرم دلٚ حزین و نام—وراد
تا بعی نهفس و ههوا خرم گهنجی عومرم دا به باد
غافلٚ و غهرقی گوناوم عاسی و نامه سیاهم
روو ره شی دیوانی شاهم عاجزی (یوم التناد)
گورگی نه فسم خسته ناو (اغنام) ی عومری خرمه وه
ره نجه ری خرم وا به جارٚ عومری گهنجیم دا به باد
موشی نهفس و گهنمی شه عمال و کوردی دق نه دیوو
عهرب و هه لولا دز و جهرده و خراپی و فه ساد
نه فسی بهد خوو دائیما هه ر بیٚت ته لئی بیٚنه و بخق
چهورد و شیرین و تورش و شه نواعی ناش و نان و زاد
نه له قهری حهق بترسه نه له گورز و شهق بپرسه
من نهوا بمرم له برسا عهیبه بق مهردی جهواد
یا خودا دینم قهوی که ی نهفس نابوود و نهوی که ی
نهفس وه ک میٚشوو له وا بیٚ تا عه تم مانه ندی باد

(صابری) نه فسی خه بیس و نژده سته کی شه یقانی پیس
رئویه گهر تو به شیرینی (صوم) بئری نییه جیهاد
شیرینی پیری به رده ره سهر نه فسی رتوی (صابری)
گهر تو (صیادی) بزانه هم شکار و هم جیهاد

نامورادی

عنده لیبی دن که چاوی که و ته غونچه ی بامیداد
دائما ویردی زویانی بوته نایه ی (آن یکاد)
له رزی پیری عودی سیواکی له دس به ردامه وه
تازه چهرخی بی وه فا بزم زین نه کا نه سپی موراد
نامورادی پیری کردم موخته سهر لیم ناگه پی
کامه کامه پی نه کا دونیا خودا ه باوار و داد
عومری گه نجیمان به (غصه) و نامورادی برده سهر
وا له پیری هاته دس سهر رشته یی کار و موراد
بساوه کوژمان کرده باب و باوه ژنمان کرده داک
گه نجی عومرو حاسیلاتی ره نجی خومان دا به باد
(یا الهی) خورشه ویستم ماری نه فسی نه یگه زنی
چونکه تریاکی نییه نه وزه هره تا - یوم القناد -
کرده وه ی نا بوخته گشتی بق ته ماعی پی بوخته به
رئذ ژیانته خوی هه یوان شه و به خه و تن وه که جه ماد
زیکر و فیکری نه هلی دونیا نان و ناشه (صابری)
یه عنی چی خق دوژمنیشیانه له نه سلانان و زاد

دیوانی صابری

یہ عنی چی خق دوژمنیشیانہ لہ ئہ سلانان و زاد
لہم نہ خوشی بیّ دہ وایہ دانرہس "صابر" خودایہ
ہیمہ تیکہ پایہ پایہ بیمہ وہ سہر ریگی رہ شاد
(صابری) عومرت بہ زایع دا ئیتر وریا وہ بہ
عومری رابرد ووقہ زا کہ بیترہ سہر ریگی رہ شاد
(صابری) دونیا لہ تق بیزارہ نہ مہا مہیلی تق
ہہر لہ سہر نہ و ماوہ بژیہ ناگری ریگی رہ شاد

پیتی ذ، ر، ز

یاری لذیذ

جهژن و شادیمه نم شه و هاته وه یاری "لذیذ"
زیرهك و شیرین زویان و مامی روخساری "لذیذ"
تا بلتی خولقی حهسن نازك بهدهن نادردهههن
نیم نیگامی نازی چاوی مهست و بیماری "لذیذ"
سورهتی گولَ فیتکی دلَ چاوی کالَ و لیتوی نالَ
گیانی سهرتاپا بلوره مهیل ورهفتاری "لذیذ"
چاوی بیماری حهکیمی "حاذق"ی دهرد و "مرض"
هاتن و تهشخیس و فکر و حب و نازاری "لذیذ"
ناکهسم سهر دانهنیم بقُ برده بازی ریگهکی
یا نهکهم روجم فیدای یاری وهفاداری "لذیذ"
هاته بالینم "طبیبة" تیگهیی دهرد و دهوام
خوادوهوامی دا "دهوا" میدا بهگوفتاری "لذیذ"
دهستی نایه سهر دلَم "فی الفور" نازارم نهما
هیچ کهسی نهیدیوه بهم دهستوره دلداری "لذیذ"
"صابری" جهژنت موبارهك بیَ حهکیمت هاته سهر
"حبذا" یوس و که نار و یار و شهوگاری "لذیذ"
"صابرا" شوکرانه بیژیره له سهر نم نیعمته
بهلکوتا ماوی بمینتی لهزهتی یاری "لذیذ"

دولبهری عیشوہ فروش

یاری کہس نابی بہ یارم "حبذا" یاری "لذیذ"
"غبطة" بہ خشای حوریانہ رنگ و روخساری "لذیذ"
دولبهری عیشوہ فروش و میہرہ بان و دل فریب
غمزہ و ناز و نیشارہ و چاوی بیماری "لذیذ"
گول عوزارہ قامہ تی شمشادہ نہندامی بلور
دہست و پہنجہی نازک و کردار و رہفتاری "لذیذ"
تلعلہ تی "دار الشفا" یہ چاوی بیماری کہ کیم
حہببی نہ مسالیشی و ہک مہ عجونہ کہی پاری "لذیذ"
نیوہ شوہ بوو چاولہ خہ و بوولہب بہ ترم و تارہ وہ
"حبذا" توران و عاجزیوون و نازاری "لذیذ"
گولشہ تی حوسنی شیفا بہ خشی نہ خویشی بی دہوا
نہی خودا حفزی بکہی یاری و ہفاداری "لذیذ"
"صابری" خویشی لہ خوت نہم شوہ حہ کیمت ہاتہ سہر
سہر لہ سہر پتی دابنی نہ توار و نہفکاری "لذیذ"
"صابری" و ہسل و فیراق و جہود ولوتف و خار و گول
توہ مسوویہ کسان بزائہ جہور و نازاری "لذیذ"

بہ مہ عسہد گہ پشتن

" تعالٰی اللہ " بہ نووری تہ لعلتی یار
موندوہر بوو بہ جاری چہ رخی دہ وار
بہ حملہ ی عہ شقی یار نہ غیار دہ رچو
لہ شاری دل نہ ما بیگانہ دہ بیار
کہ شادی یاری شیرین ہاتہ بازار
غمی فرہاد کیوی بوو بہ یہ کجار
خہ راہی دل کرایہ بہ عیبتی مہ عمور
چ حاجت " التجا " کردن بہ میعمار
فرہح خورشید و غم مانہ ندی سیبہر
کہ نم ہہ لہات و نہو رووی کردہ دیوار
ثیتر خوش خوانہ دائیم بولبولی روح
لہ دہ شتی دل کہ بۆتہ عہینی گولزار
لہ جیگاہیک کہ بہ حسی عہ شقی یارہ
چی یارایتیکہ ناموشوی نہ غیار
نہ سیمی زولفی عہ نہہر بۆی یارم
خہ جالہت بار دہ کا سہد میٹکی تاتار
نہ گہر چی سہد ہزار دہ فتر بنووسم
لہ وہ سلفی یار کہ مہ بۆ عوشری میعشار
ثیتر بسا موختہ سہر بی تا پہ سہندہ
لہ کن نہ ریابی مہ عنا کہ شفی نہ سرار
دمیکہ " صابری " ہر چاوہ پتی بوو
گہ پشنتہ عہینی مہ قسہد نہاخری کار

چاوی بازی

چاوی بازی تا بخوینئ نسیایه تی " این المفر"
جان و دل بی فہ پ نین وک کۆتری بی بال و پە پ
خۆت ئەزانی بەندە یەکم بی گوناہ و دەستەلات
یەعنی چی چا و برۆت دائیم لە گەل من دینە شە پ
تا بە نووری حوسنی تو رووناکە ئەرز و ناسمان
ہەر وەکو تو فان نہ ما فەرقی میانی بەحر و بە پ
تسۆ لە سورہی "زەلزەلہ" تیفکرہ نازارم مەدە
خەیر و شە پ ئیفشا ئە بی سوچم نیبە میسقالە زە پ
من لە شمشیری برۆ و لیو گەرتنت باکم نیبە
شیتێ سورہت ہیچە تیناگا لە مەعنا ی نەفع و "ضر"
" لیس للأنسان الا ما سعی" - صابر- وەرە
ہیچە تینکە گەرچی بوویە کۆتری بی بال و پە پ

چاو و دل روشن و شاده

- بحمد الله - به نووری تلعنتی یار
که یعون و شاده چاو و دل به یه کجار
به حمله ی عه شقی جانان (ما سوی الله)
له شاری دل نه ما (لاریب دیار)
نه سیمی جهننتی حوسنی دلارام
که پهیدا بوو بلنّ چسی میتشکی تاتار
نه گهر رۆژی بنووسم سه د سه حیفه
هه تا رۆژی قیامت وه سفی دلدار
ته او نابیّ وه لیّ با موخته سه ر بیّ
ره وشتی چاک و پا که که تمی نه سرار
قسه ی بیّ سه ره ناکم باوه پت بیّ
به پاره ی قه لبه وه ناچم بق بازاپ
نیک کاری له به د کاران مه حاله
به دی ناکاته خووقه ت مه ردی نیککار
ده میکه " صابری " هه ر چاوه پت بوو
شهو ی بیستی خشه ی داوینه که ی یار

کوټری دل له ترسی چاوت چیی نهما

تا بخوټینی چساوی بازت نایه تی "این المفر"

کوټری دل لای نهما - والله - هیاتی موسسته قهر

تو له سورهی - زلزله - تی فکره (من یعمل) چیبه

بړچی نازارم نه دهی سوچم نیبه میسقاله زهر

رؤژ و شه و خورشید و مه لاف و گه زانی زؤر نه کهن

فهرموو فهرموو بابکهن هر یه ک به لایه ک کهر و فهر

خوټ نه زانی که هزار و دهسته لاتی شم نیبه

پټم بلئی وه جهی چیبه چاوت نه کا نیملانی شه پر

تا رموزی (مصحف)ی حوسنی له عالم بوو عیان

نه هلی دنیا - جمله - مه جرون به وی نه و هرئی جه پر

تو که ده رکه وتی نه زانی چی به سر دی مهر دومان

خؤر ه لآت تی فکره حالی شه ونم و میسقاله زهر

خوټ نه زانی بی گونا نازاری خه لقی چا نیبه

پټم بلئی نهی تو له سر چی و له گه ل من دیتته شه پر

نهی به نووری حوسنی پاکت شرق و غرب و به حر و به پر

روون و داگیر ساوه نه رز و ناسمان و وشک و ته پر

بازی چاوت پوټی دل می دی وتی (این المفر)

لیتی جودا بوو پوټی بی چاره هیاتی موسسته قهر

نهی له بهر نه و جووته چاوی مه ست و بیمارت مر

قاتیلانی بی دلان و مانیلانی شق پر و شه پر

گر رموزی (مصحف) ی حوسنت ته واری تیبگا
عالمی عالم هموو مه جرود نه کا وه ک هرل جه
نه ی که وان نه برق له بهر چی تیره بارانم نه کی
چاوی تر خوش (صابری) نه یما هیاتی موسته پر
(لیس للأنسان الا ما سعی) نه م ما چ سوود
دولبه رم شابازه (صابر) کۆتری بی بال و په پر

نه سه هره اته وه

له سه هره اته وه سه ریوشی له روو کرده وه باز
قه مری ته لعتی ده رکوت و دلم بورده وه باز
به سه لای دلی ناتش گده ته سکینی هات
به که لای جگری ریشمی چا کرده وه باز
نه مه جیتی سه جده یی شوکرانه و سهردانانه
که خودا مه رحه مته کرد و گیشتم به مه راز
(ذهب و فضا) ی جان ده رچو له بۆته ی هیجران
نیته ی ترس و غمی ده ست و ده می مزگر و گاز
دل و جان گر چی له ده ردو غمی دووری دوون
هیچ له رقی نییه که وتونه وه بهر غه مزه و و ناز
به خودا هر غم و نازاره چ دووو چ نزیك
مه ردوو مه ر قاتلی دوپاچه چ شاهین و چ باز
وه کو دویا غم و نازاره چ بوون و چ نه بوون
مار هر ماری زه هر داره چ کۆتا و چ دراز

فہرہ ح و راحت تی تیدا نیہ دنیا بہ خودا
بہ مفادی خہ بیری سہ بییدی ساحتیب نیعجاز
لہ پستان و قومہ ناری کہ بہ ہر کہ سی دابنی
بہ یہ قین نانہ کہ زہ ہراویہ نساوی کولہ گاز
بہ زگی مادہری دنیا نز و جہر دہی ہینا
نہ لہ عہ للامہ نہ پرسن نہ لہ حاجی حیجاز
بہ خہ بہر ہاتم و زو سہ جدہ بی شوکریم ہینا
کہ ہہ مو زامی دلہ خوش بوہ وہ کونہ و تاز
غہرہ زت یارہ دیارہ مہ کہ ہاوار و فوغان
غہرہ زت مالہ بمالہ بہ عہ با جینگہ نماز
بہ خودا زہ حمہ تہ دہ رویش قہ بول بیت و نویژ
کہ لہ بہر چاوی قبولی نہ کہ ی نہ م سوجدہ دراز
(صابری) مادہر و فہرہ زہند ہہ مو باوہ کوژن
عہ جہ با باوہ کوژت کردوہ تہ مہ حہرہ می راز

هاوار نه داوی نه نسی پیس

(یا آله العالمین) و پادشاهی بی نیاز
رستگارم که له داوی نه نسی پیس و حیلہ باز
دین و ایمانی به دینار و درهم دا سر به سر
نابروی بردم له بهر دهرگاهی په تریق و په باز
قهسد نه کا مه غزی سرم دهرگا وه کو ماری (ضحاک)
لا مل و چه رمی بنا گویمی هم سو بچری به گاز
گاهی تیره مه زه بی نه مرود و فیرعه ونی هه به
گاهی برسی مه شره بی دوپنده وه ک گورگ و به راز
قازی به فتوا نه دا نه ملاکی نه یتامی عیراق
موفتی به بؤ غاره تی نه موالی (حجاجی) حجاز
تا بلتی غه داره بی شهرم و ویقار و بی وه فا
موخته سر خو شه قسه ی نا سازه گوفتاری دراز
تا وه کو به رخی ده ساژ و نانی شوانی نه فس نه خوی
سه د به لا بؤتق له پاریزایه وه ک گورگ و به راز
تا به گیانی جوجه له ی پیره ژنان کؤلاره بی
هر نه سیری نه گبه تی وه ک کوتری ژیر چنگی باز
تر که خزمه تکاری نه نسی نزمی نازاییت نه ما
لال مەردی لی مه ده پوری به خشل و چه ک مه ناز
نه ی دریغا پیایوی نازا و له دونیادا نه ما
ته کیه چؤل و پر له نه ولادی نه وان ئوتیل (په لان)^(۱)

^۱ - ئوتیل پالاس: په کیک بووه له ئوتیله زرد تازه کانی نه و سرده مه له کهرکوک.

داخه که م بق مؤئعینی ساغ و سه لیم و بسی ریا
زدر که مه دهس ناگه وی له م وهخته داثیلا به ساز
(صابری) تن په روه ری تاکه ی نه جهل نزیکه لیت
توشه یه په یداکه نه ی بیچاره بق ریگه ی دراز
(صابری) تاکه ی مهراقی (مطم الغازی) ده که ی
(عارف یکفیک) نه گه مه یلت حه قیقه یا مه جاز

نه ی پرته وی حوسنت

نه ی پرته وی حوسنت که ده کا دیده جه لا ساز
مایه ی تهره بی عاشقی شه یدا و نه زهر باز
وه جهی چیه نه دیده یی (فتان) ه به نیما
هر له حزه ده کا سه د گله یی و عه ریه ده ناغاز
بپروانه سه ما تا به (سمک) ی عولوی و سوفلی
مه جموعی له ده رگاهی تز پابوسو سه ر نه نداز
تیفکره که وه ستاوه له نه تراف به ملیقن
کورده و عه رب و ریم و عه جه م ساکنی شیراز
بیمار و بریندار و زده ی چا و و بریقن
بی چاره و بی پاره و بی هم هم و هم راز
تق دولبه ری نازک به دهنی شوخی شه که راز
حوسنت که جه لا به خشه له بق چاوی نه زهر باز

چاوت که ده‌کا هر ده‌مه سه‌د غمزه و ناغاز
لیوت که به مانندی مه‌سیحایه به نیعجاز
(صابن) له گال نه‌م جه‌مه په‌رئشانه هه‌میشه
دیوانه لهرن ده‌فتیری ئسه‌نده ئهنن یاز

نازارم مه‌ده

نازار و عه‌زایم مه‌ده نه‌ی یاری شه‌که رراز
تا چند عتاب و گله نه‌ز ماکنی نه‌ز ناز
خوت توو‌په مه‌که سووچ و گونا‌هم نییه به خوا
زشت نه‌ست که با بی‌گونا‌هان معرکه ناغاز
نه‌و جووته برۆت داوه به یه‌ک چیم ده‌سه‌لاته
شان کیست کدام نه‌ست باشه کند نه‌نیاز
بوختوری برۆت دینییه سه‌ر چاوی نه‌خوشت
زان نه‌ست همه خـلق بجان درزده ناواز
لیو بوچ نه‌گه‌زی یه‌عنی که زاری مه‌که (صابن)
چشمی تو به من گلت شب و روز به په‌رواز

ششم شادیه

تا نوعی بشر در دوجهان چشم کند باز
نه‌ی دیوه کسّی شانی تز چّزن لایقی مومتاز
تا شمس و قمر بر فلک چرخ دوارست
چاوت به مه‌سَل قاتله بق رهند و نه‌زهر باز
تا هست به دورانی تو معلول و مریض
نه‌نفاسی تز مانندی مه‌سیحایه به نیعجاز
تا دیر مغان هست پرواز زمزمه‌ی عشق
به روانه‌یه بق شه‌می روخت عاشقی جنیاز
پیش نظرش سسورمه کودا مست کسیرا
کَش خاکی ره‌هت دیده‌یی نه‌و کرده جه‌لا ساز
تا ماضی حال هست دگر مستقبل نیز
نامد بجهان هم چو توی مه‌حرم و دم ساز
نه‌ز غنچه‌ی گولزاری رخت موهبتی کن
تا بلبل بی‌چاره دل‌لا به‌کند باز
وه‌جهی چیه نه‌و دیده‌ی (غضبان) ه به نیما
هر له‌حزه ده‌کا ناز و عیتاب و گله نا‌غار
شو روزه، غم‌م شادیه، زیندان جینانه
له‌و ساوه که یادت بوته مونیس و هم راز
(صابن) نه‌زهرت باز و قسه‌ت شازه و لیکن
چاو و ده‌می خۆت بگره له به‌ر دیده‌ی غماز

بہتی ڈس

پہریشانہ

پہریشانہ بہ تیری چاوی خوین ریڈ
وہ کو حولی بیابانہ وپر و گئیڈ
عیلاجم ناکری دہردم گرانہ
بہ قورنات و حکیمان و بہ راویڈ
نہ زانی باعیسی شو تاو لہ رزم
بہ تا تای زولف و چاوانی گہ لاویڈ
ہہ تا ٹومیدی مانم بوو نہ ہاتی
کہ مردم بیڑہ سہر قہبران و بمنیڈ
بہ بہرزی قامہ تی کل تاہہ دہ ستم
بہ پاستی سہرووی قہدی تالم لیڈ
نہ مامی قہدی تو با سہوز و تہر بی
لہ کانی چاوی منن پاراوہ بینیڈ
بیرسہ "صابری" چوڑنہ لہ دوریت
پہریشانہ میسالی بہرخی لا میڈ

چاوی گه لاونیژی

به خودی روومه تی چاوی گه لاونیژی
به جاری عالهمی گئیرا به شه و گئیژی
به مانگی روومهت و چاوی گه لاونیژی
موسلمانان عیلاجی بوومه شه و گئیژی
هه موو عالهم ئه سیر و زامدارن
به داوی زولف و تیری چاوی خوین ریژی
له داوی زولفی ده رچوونم مه حاله
به قورئان و به لوقمان و به راویژی
له دهستی زور مه حاله رستگاری
به لوقمان و به ده رمان و به راویژی
ئهوا کردم له داوی زولفی ده رچووم
بئ کوی راکم له ترسی چاوی خوین ریژی
نه هاتی ده فمه یه دردم ده واکه ی
وه سیتی و هره سه رقه بران و بمعنیژی
له ترم و تار و تیرت تیر نه بوومه
به کاوی دل به چاوی تئ بهاویژی
به غمزهی چاوی دل ته سکینی نای
وه کو بیستومه بۆته به رخی لامیژی
خودا به ختی بلندی دا به ئیوه
به ئیمه دهستی کورت و تالمی لیژی

نه هاتیته سر ئه م ناساغه جـاری
که مردم بیره سر گلرکه کم بمنیز
مه پرسه (صابری) چۆنه له دوریت
په ریشانه به وینهی ئاده می گـیز

مه سیحا له ب

ئهی مه سیحا له ب به چاوی تر عیلاجم چو له دهس
بـق خودا رۆژی نه هاتیته سه رینم به ک نسه فس
من که مردم دئییه سر قه بر و جه نازم شین ئه که ی
فائیده ی چی ئاوه پشیننی خاک و خول و خار و خهس
بولبولی دل بق گولی روخساره که ت ئهی غونچه له ب
شیوهن و زاری ده کا هر وه خته بشکیتنی قه فس
حه ز له یاری و تیکه لی ئه غیار ئه که ی وه جهی چیه
ده فعه به بق جانبی یارانی خۆت نا که ی هـه وهس
کۆمه لی بینگانه دائیم مهستی عیش و عوشره تن
دور له تر بق ئیمه هر شینه له جینگه ی شه و چارهس
دهستی من کۆتاه و خورما بهرز و بالای ئهی خودا
تر سه به ب سازی بکه ی رۆژی که خورما بیتته دهس
(صابری) تۆفانی چاوی پر به عالم مه وچ شه دا
رۆر نه ماوه کتوی عومری دور له تر بئینی هه رهس

چاوه‌کهم سه‌پریکه

چاوه‌کهم سه‌پریکه با خورشیدی حوسنت به‌ک نه‌ف‌س
ده‌رکه‌وی بی‌عاشقی روت و نه‌قیری بی‌ه‌وس
بس‌گولی گولزاری حوسنت بولبولی دن‌دائیمما
(مضطرب) حال و نه‌خوشه و هخته بشکینن قه‌ف‌س
بی‌بریندارانی چاوت مەرهمی ل‌سوتفت نییه
گه‌رچی وه‌ستاون له‌ده‌ورت - مشتکا - و - ملت‌مس -
بس‌ته‌ماشا کردنت جانا که روحم هاته‌لیو
ئی (صنم) رڤڤئی بفرموو ئه‌م ش‌ه‌وی هیجرانه‌به‌س
ته‌رکی عه‌شقت ناکرئی ته‌فرهم م‌ده‌ه‌ بی‌ه‌وده‌یه
تا له‌دونیا‌دا شه‌کریی ده‌وری ئه‌و ده‌گرئی مه‌گه‌س
چاوه‌کانت (غضب‌ان) ه‌فرموو روحه‌کهم با پیت بلیم
واز له‌هه‌نگوین نایسه‌نی بی‌حاسله‌ پاسی مه‌گه‌س
(صابری) ده‌رمانی چاوت تۆزی ریگه‌ی دولبه‌ره
جان فیداکارانه‌ رڤڤئی دامه‌نی بگره‌ به‌ده‌س

مہرحمہات کہ یک نہفہس

نہی مہسیحا لب بہ چاوانی نہخوشت یک نہفہس
مہرحمہات کہ وا پەریشانم عیلاجم چوو له دەس
یاره که م مہیلی رہفیقی ناکہس و ئەغیار ئەکا
نہی دریغا ئارہزوو ناکا ببیتہ یاری کەس
دائما کودجی دەرروونم پەر لہ خاری بی گولہ
قہت بہ دەستی خو مہوہ نہمدی گولی بی خار و خەس
بۆ جہفاکاری ہەمیشہ خۆی مہہییا کردووہ
بۆ جہبیتنانی وەعدہ موتلہقا ناکا مہوہس
خۆت دەرزانى خۆ دەساژ و بەستنی پی ناتەوی
بۆ مریشک و جوجەلہ نہجاپ ناتاشی قەفەس
خۆ لہ بەد بەختی شەو و رۆژیکى خو شیمان نہدیت
رۆژ گریانہ بہ شەو شینہ لہ باتی شەو چەرەس
کاروان دەرچوو لہ شار و (صابری) تۆ خەوتوی
وا دەزانم گویت گرانہ نابیسى دەنگى جەرەس
بی بەلا بی حەز لہ یاری و کۆمەلی ئەغیار ئەکەى
بۆ گروہى خو شەویستت چاریکی ناکەى مہوہس
(صابری) تەعمیری نہقشی خانو مانو تا بہ کەى
کۆی عومر و دین ئەوا مہردوو کہ هینایان مہرەس

ئەبى تەبیبى مەسیح ئاسا

ئەبى تەبیب ئەبى مەحرەمى راز و مەسیح ئاسا نەفەس
تۆرە سەبىرکە ئىحسانە عىلاجم چو لە دەس
گولشەنى حوسنت پىاريزه له ئاهى پاي—زم
مومکنه فەسلنى زمستان خۆشه شەمع و شەو چەرەس
تۆرکە سولتانی بېرسە حالى مەزلومان چىبە
وا کە وهستانون لە دەورت (مشتکا- و - ملتەس)
ئەبى تۆر لوقمانى حەکیم و من نەخۆش و بى هەودەس
بۆ خودا چارەت نەکردم وا عىلاجم چو لە دەس
رۆژى شىنم دىبە سەر قەبرم ئەرپىزى ئەشكى سوور
فائىدەى چى كىلى قەبرم تەپ بگەى يا خار و خەس
بۆلبولى دل بۆ تەماشايەكى باغى رووت ئـهـوا
نەوعە کردارى ئەکا هەر وهخته بشكىنى قەفەس
دەستى ئاهم تا بگاتە دامەنى رووى زەحمەتە
سا خودايە تۆر بگە كارى كسە بىهينتە دەس
خـوا نەکا بەو رۆژە ئەو چاوانە وه رگىپى نـهـوا
گشت موسلمانان وه رگە رين و دين له بن بىنى هەرەس
(صابرى) رۆژ و شەوئى خۆشى له عومرى خۆى نەدى
بەزمى رۆژى نالە نالە و ئەشكى چاوى شەو چەرەس
(صابرى) دونيا پەرستى و نەوجوانى تا بە كەى
غافللى تا كىوى عومرت نا گەهان دىنى هەرەس

پیتی شین (ش)

شیومن که نهی دل

ماتمه، شیونهکه نهی دل، چاره نهجا بیره نیش
وا دلارام نهکا عزمی سهفر رتی هساته پیش
نهی ره فیقان نیختیاری خۆم نیبه که وتوومه داوی
تر خودا مه نعم مه که ن یارم به زۆر نه مکاته کیش
که ر بزانی حالی من، مه علومه ره حمم پی نه که ی
گشت به بیگانه م نه زانن، ناشناو قوم و خویش
دل ته مای و ابوو نیجازه ی ماری زوئی وه رگری
ناگهان دو پیشکی نه گریجه ی هیلاکی کرد به نیش
ناری هیجر و سهیلی چاو نه کوژیاه وه نه پرایه وه
خۆ سروشکم وا له ههردوو لاهه گونای کرده ریش
مه نعی چی ده رمانی چی مه عجونی چی لوقمانی چی
قه تعی خوینی چاوی من ناکا خه نه و تورش و سریش
بۆ ده وای نه م ده رده لوقمان و نه ره ستر عاجزن
وا جنونم ! نیجتنام لی ده که ن سه د قوم و خویش
پیاوی سست و ترسنۆک ناگاته مه قسه د (صابری)
چاپک و نازا به که یف و مایه شا زوو که وته پیش
نه م سه ر نیشه ی (صابری) لوقمانی عاجز کر بووه
پیم نه لاین ته وقی سه رت بگره وه سمه و (خل) و سریش

نئی شاہ تہ ماشاکہ

نئی شاہ تہ ماشاکہ لہ دہرگامی تڑ دہرویش
کہوتونہ ہم موو بی خہ بہر و عاجز و دل ریش
بق خاتری نہو شوکےت و شوخیتہ کہ عالم
ہاتونہ تہ خزمت قہ دہمت جوملہ کم و بیش
ہر برگ و نہوا موستہ حق و (واجب الأحسان)
ہر یہک لہ ولاتیکہ وہ ہاتونہ کہ مہند کیش
ہر روح و دلہ بیکہ مہ قوریانی بہری پیت
بیجگہ لہ مہ ہیچم نیبہ حق بیکہ مہ پیش کیش
لہم حوسنہ زہ کاتی بہ مہ ساکین و فہ قیران
نیعتاکہ بہ کو پرای رہ قیبانی بہ نہ ندیش
بسیّ جہ ژنی و یسالت بہ خودا نہ بووہ و نابی
نازاری دل و زامی جگر ساکین و ساریش
خاکی قہ دہمت تا نہ کہ مہ سورمہ یی چاوم
دل سہبر و قہراری نیبہ (واللہ) کہ مویش
میروولہ ہم موو تالیب خہرمانی فہ لاجن
(لابد) لہ کن بوونی عہ سل حازد نہ بہی میش
سوتاندمی لہو لا شوہ یارم نہ گہ زئی لیر
یہ عنی کہ مہ نالینہ لہ بہر دہرد و غم و ریش
من سائیل و موحتاجم و توش شاہ و نہ میری
خیریکہ بہ تہ قلیدی نیمامانی لہ مہ پیش
یہ عنی قہ دہمی بیتنہ سہرینم کہ نہ خورش
نیحسانہ برینی جگر و دل بگی ساریش

جانا وهره با جه ژنی ورسالی تـــــــو ببینم
شادمکه نه جاتم ده له دهستی شهلم و نیش
تا زولفی سیاهی تو په ناهی دلی من بی
باکم نییه بی شوپه له سه د نه ژدهری پر نیش
هر کس وهکو (صابر) که زده دی دهستی پیری بی
مه جنونه جگر خوننه دل توونه جه فا کیش
هرموو به دل و جانوه ناماده یه (صابر)
جانا به خودا بیجگه له مه نیمه کهم و پیش
(صابر) تو نه گره عاشقی لهم درده مه ناله
نه شوخه جه فا پیشه یه تو دردد و جه فا کیش

نازاریت خوښه به گیانم

تویی یو خودا نهی بوتی سورهت گول و دلکش
به ندی جگر و دل مه پر مه یخه ره ناتهش
به و قهوسی بر و چاوی گهش و زولفی سیامت
زامارم و بیمار و پریشان و مشه وهش
هاتوومه له بی حیسه زه کاتی له خه به ردا
وا هاتووه، قهت سانیل و مسکین مه که بی بهش
باوه پر بکه نازاری تو وا خوښه به گیانم
عومرنکه جه فا کیشم و نابی له دلم غهش
نیفتاده و بیچاره و مسکین و زه بوونی
(صابر) خوښه له و یاره وه نازار و که شا کهش

چاوی تزیه لوقمانی نه خوش

یا خودا خوش بی ! سه عاتی بییره سردانی نه خوش
خو خودا پیی خوشه تر خوشکهی دل و جانی نه خوش
هر به نومیدم که تر بییه سرینم بق خودا
یا عیلاجیکم که ی و یا و هرگری گیانی نه خوش
عومری شیرینم به نالین و نه خوشی برده سر
خوشی خوشیمه که تر پیته خوشه نالانی نه خوش
هر ساری موویه برینیکی موژه ی تزی پیوه یه
روو ترشی ناکم که چاوی تزیه لوقمانی نه خوش
تا له ویرانه ی دلم که نجی غمت شارایه وه
به ردی بنچینه ی نه ما خانوی ویرانی نه خوش
تا نه خوشی عشقی تر رووی کرده مهیدانی مه ساف
رؤسته م و به هرام په شوکاون له داستانی نه خوش
له زه تی دورد و غمی عشقت له شاهمی خوشتره
چونکه تر پیته خوشه شه و نالین و گسریانی نه خوش
(صابری) خاوهن موغازهی شاری دورد و میجنه ته
وهرنه وه نه ی موشته ری کالای هرزانی نه خوش

پار عہزمی شکار ٹھکا

ماتم و شیونکہ نہی دل تاکو چاوم دیتہ نیش
پار نہوا عہزمی شکار و راوٹھکا رتی کہوتہ پیش
نہ قرہ با لومہم مہکن ناچار یہ کہوتومہ دوی
نیختیاری خوم نیہ " واللہ " بہ زور نہ مکاتہ کیش
خوت نہ زانی من بہ تہ خویف و ہرا دوور ناکوم
مادہ یکہ زہحمہ تہ پاس کردنی حلوا لہ میٹیش
سد جا بہ جہ فا دوورم ٹھکے دیتموہ - فوراً -
مانہندی دہ رویش و کہریم یا عہسہل و میٹیش

دولبہری سہنگین دل

دولبہرا رقتی سہعاتی بیترہ سہردانی نہ خوتش
سونہتی " خیر الورا " یہ خیرہ سہردانی نہ خوتش
من لہ دہرمانم کہ لوقمان و نہرستق عاجزن
فائیدہی چی - آلتجا - کردن بہ نامہردان و خوتیش
یہک نیشارہی کافیہ لہ و چاوه دل نہ گرینجہ بچ
دہیکہ زئی و ہک نہ زدہا جارئی و ہکو دوویشک بہ نیش
دل بہ دویا رائہکا بچ دل نہ چم بیہینمہوہ
ٹیوہ بچ مہنعم نہکن ناچار بیہ نہی خزم و خوتیش
کہوتہ دوی پارامہوہ نہیدایہوہ نہو دولبہرہ
ہیچ تہ نسیری نہبو دہنگم و ہکو ناوازی میٹیش
یا خودا زوو بیتموہ بہ لکو بداپیم مہرہمی
زوو بہ زوو دانیمہ سہر چاوهی دلی بیمار و نیش

داد و فریادی زه عیغان نابیسی سسه نگین دل
پادشاهی جابر و سریه ست و هم بی دین و کیش
دل له بهد به ختی سه عاتی خۆ له غم فارینغ نییه
بژیه و فرمیسکی چارم روومه تی کردومه ریش
وا به ماری زولفه کانت بهندی چه رگم دارزا
دل هراسانم نه کا دوپشکی موژگانی به نیش
ترس و خوئی هاتوچونت جان و دل به ریاد نه کا
حه یفه وا تز دل ره قی بی رحم و بی ثاین و کیش
زامدارم و قیبله ی حاجات و ده رمانم نه تزی
-التجا - ناکه م به لوقمانی حکیم و قوم و خویش
خۆ له بی چاری نه واکه وتوومه شوینی دولبه رم
نیختیاری خۆم نییه " بالله " به زۆر نه مکاته کیش
ترکی سه ر ئاسانه نه ماما ترکی دولبه ر ناکری
تز له دوکانی شه که ر تی فکره سه ردانانی میش
نه ی ره لبقانم مه که ن مه نعم که ناکه م ترکی یار
ترکی ناکا " صابری " میفغانیسه نه مکاته کیش

وعدہی گہرہ

وہ عدہی کہ ہم و موسیقی نچسانہ کہ دہرویش
ہر یک لہ ولایتیکوہ کردوتہ کہمہند کیش
کہوتونہ لہ بہر قابیہکات تونسوی و برسی
سہیریکہ ہمور " واجب الأحسان " ن و دل ریش
لہ و ساوہ برینداری موژہ و قہوسی برۆتم
باکم نیہ نہی دقت لہ بیگانہ کہم و بیش
ہر کہس کہ ترا دیدکہ برادشت دل نہز جان
با نانکہ دوو نابروی تو گویند میندیش
روحم چوہ لہ و شرخہ کہوا لیتی گہزیوہ
یہعنی کہ مہنالتینہ لہ بہر دہرد و غہم و نیش
ہر کہس کہ زہدہی دہستی پیری زادہیہ(صابری)
مہرزوونہ دلی توونہ بی آرام و سہر کیش

پیتی س، چ، گ، ع
بویہ کہس رنگاری نابی نہ زولفت

بویہ کہس ناکہی له حهلقہی زولفی زنجیرت خه لاص
تیگہ یشتی حاکی مه رچی نه کی ناکریی - قصاص -
تیری غه مزهت رؤسته م و به هرامی کوپی کرد نه سیر
قوسی نه برزت بیگومان عاجز نه کا سعدی وه قاص
خوا جه فای قابیل به من دی بی وه فایی دا به تز
صابرم گهرچی له ژور باری جه فا نام خه لاص
دل به شه می رووت وه کو په روانه سوتا فخر نه کا
دوکه لی هه دوو له هاتوچوونه مانه ندی - رقاص -
یار نه گه ر لیم دوره نازاری لبراقی نه مکوژی
یا به وه سلی گیان نه دهم مه علومه گیان ناکه م - خلاص -
شه می روو ه لکا به جاری عالمی په روانه یه
گیژ و بی نارامه شه و تاکو به یانی وه - رقاص -
عاشقی و دانانی سهر شایسته یی هه ر کهس نییه
کئیبه بی دوپ دانه ترکی سهر بکا نیلا - غواص -
"صابری" دوپ دانه داپوشه له سهر خوشی عوام
گه وه ری خوت دهرمه خه نیلا له بهر چاوی - خواص -
هسایوو هویو پرچ و ریش و ته پل و ده ف بی "حاصل" ه
حوسنی نیهت و عه مه ل ته و بهی نه سوح نه تکا "خلاص"
تاکو ترکی سهر نه کهی ده ستت به مه قسه د ناگه بی
هه ر وه کو بیستوته "صابر" گه وه ری ده ستی "غواص"

غواص

نهی جبهانی زهره‌یی خورشیدی حوسنت عام و خاص
عاجز و پینگای غمزت رؤسته م و سه‌عدی وه‌قاص
تر که له‌یلی ناگرت به‌ردایه دل مه‌جنوونی خوت
بویه وا نیتساکئی ده‌مبینی وه‌کو دوکهل "رقاص"
تا نه‌سوتینن له‌شی خوریان هه‌واداراتی روت
شوبهی په‌روانه له‌خوونی عه‌شقی تر نابن "خلاص"
دوپ و گه‌وه‌ر کی له‌قولیی به‌حر و ده‌ریا ده‌ری نه‌کا
تانه‌کن ته‌رکی وجود و "مامک" نه‌وعی "غواص"
"صابری" دوپ‌دانه داپوشه له‌به‌ر چاوی عه‌وام
کی له‌قیمت دوپ و گه‌وه‌ر تیده‌گا نیلا "غواص"
ریش و برچ و هم‌ه‌م عمل ناتباته جه‌نه‌ت تیگه
ته‌ویه‌یی خالیس مه‌گه‌ر بتکا له‌(نارالله) "خلاص"
واز له‌سه‌رمینان و بز گه‌وه‌ر له‌به‌حرا غرق بوون
"صابری" ناتی له‌ده‌ستی هه‌ر که‌سی، نیلا "غواص"

نه‌وشوخه

نه‌وشوخه که‌وا موسحنی عوسمانه به‌"عارض"
عیسا نه‌فیس و یوسفی که‌نعانه به‌"عارض"
خورشیده به‌خاسیه‌ت و لوقمانه به‌حیکمه‌ت
نارام و شیفا به‌خشی دل و جانه به‌"عارض"

شمشیری برزی فاتحی سد خنده ق و خه پیر
حه پدهر سیفہت و ریستمی داستانه به " عارض "
نا حه ق نیبه گولّ غه رقی عه رقی بیّ له به ره و روی
یارم که نه لئی " روضه " یی - رضوان - ه به " عارض "
چاکانی جیهان نازی نه کیشن به دلّ و گیان
ناز په رور و نه سکه ندهر و سولتانه به " عارض "
سایه ی له سهری خه لقی جیهان لا مه ده (ریی)
په منفه عهت و حکمت و دهرمانه به " عارض "
(صابری به دهوا دهردی دلی چاکوه نابیّ
نیلا به که سیّ هه زده تی لوقمانه به " عارض "
* * *
نه و شرخه که نارامی دلّ و جانه به " عارض "
ته فسیری هموو سوره یی قورئانه به " عارض "
غهرقی عه رقه میسک له بهر زولفی عه پیری
په ژمورده دهکا سونبول و ره یحانه به " عارض "
مه عنای روخی حوره کهوا شهرخی کراوه
بنواره که مه جموعی نمایانه به " عارض "
شهرمه نده دهکا " سه روو " به بالایی بلندی
" ماحی " به شوغاعی مهی تابانه به " عارض "
که ی دیّ به سهر نه م خه سته ی بیچاره خودایه
نه و خونچه له به شهریهت و دهرمانه به " عارض "

موردہ بہ کہ مر، لہ عملہ بہ لیتو، سرورہ بہ بالا
بیچورہ ٹاسکہ بہ چاو "روضہ" یی - رضوان - ہ بہ "عارض" ^(۱)
دہرکہ و تنی مایہی فہرہ حی خاس و عسہ و امہ
سہرداری ہموو لہ شکری سولتانہ بہ "عارض"
بق چیمہ دل و جانم نہ گہر نہ یکہ مہ قوردیان
یارم کہ نالتی یوسفی زیندانہ بہ "عارض"
دہرکہ و تنی بیٰ ہوشیہ، ون بوونی نہ ختشی
تہ سکینی شیفا بہ خشی نہ ختشانہ بہ "عارض"
"صابر" کہ پەرشانہ نەسووتی بہ شو و روژ
زولفی شوہ یا میہری درہ خشانہ بہ "عارض" ^(۲)

سۆنی

سۆنی دہ بیٰ لہ وحی دلی سادہ و سہی بیٰ شیبہی "بط"
نہوسا رموزی موسحفان روی یاری تہفسیرکا بہ "خط"
نہی موستعید دہرسی لہ عیلمی عہ شق نہ گہر تہ حسیل نہ کە
یہ کسەر علوم و دہفتہ ری "اثنی عشر" ہاویتہ - شط -
بق دہرسی دین ناکہ پتہ بہر نہی جیٰ نوشینی پیغہ میہر
برسیتہ و ہک "جوع البقر" ہر نانہ نە یخہ پتہ ناو "سبط"
تو "باغظ" ی مورشید مہ بہ عہیہ لہ گہ لیان زید مہ بہ
تا حویبی دہرویشت مہ یہ ریگہی خودا ناکہی "غلط"

چاک پہ پڑھوی عالم نہ کہی ہر کاتبی زالم نہ کہی
ہر چاودہ پئی چالم نہ کہی لیدہی بہ گرفتاری "سقط"
عہ قلت لہ نحوا سہرف نہ کہی (حفظ)ی کہ لام و حہرف نہ کہی
بہن دہرسی عہ شقت بہن بلیم علمیکہ بہن حہرف و "نقط"
تا تر خہریکی غہیبہ تی بہن ثیعتبار و مہیبہ تی
گہر تالبی ناسایشی خاموش و "صابر" بہ - فقط -

بہو موسعدنی حوسنت قہسہم

بہو موسعدنی حوسنت قہسہم بہن عہیب و شاذ و بہن "غلط"
نہ گہرچی چوارن — موجدتہد تہ فسیری نازانن بہ "خط"
گولزاری حوسنی تر ئیرہم دل بولبول ناسا "لاجرم"
زاری دہ کا نہی "ذو الکریم" ناچیتہ نہ و گولزارہ "قط"
نہوعی بہ شہر لہیل و نہ ہار گہرچی دہ کەن مہیلی شکار
"صید" و نہ چیری تون نہ گہر پتیاں نیشاندہی خال و "خط"
رؤژی وتم نہی غونچہ لہب مہقسودی دل کہی دیتہ جی
فہرموی مہ گہر وہختی کہ خویناری سروشکت بہن بہ "شط"
صابری) بہسہ گفتوگر تیکہ ل مہ کە ہر دہو بری
گہر تالبی یاری بری لادہ لہ گرفتاری "سقط"

سالیک دہبی دلی پاک بی

سالیک دہبی له وحی دلی ساده و سپی بی شوہی "بط"
نه وسا دہبی سپی خودای تیدا بنوسن "خط به خط"
نهی موسته عید نوستادی تر به و جومله به حری عیلمه وه
چونکہ سپی عه شقی نه بوو به و عیلمه وه خنکا له "شط"
هر کس - سماع - ی مه دره سه ی عه شقی حه قیقه تانہ کا
تہ رکیبی نه شیاکه ی ده کا بی عیب و نوقسان و "غلط"
نه حوت هموو مه حویته سهرفت غم و بی سهر فیبه
ناداب و - منطوق - دهر نه خه ی ناکه ی به یانی عه شق "قط"
گهر تر موسلمانن له سهر رنگه ی شهریعت لا مه چؤ
روح و سهر و مالت هموو سهرن مولات بکه "فقط"
شه خسی حه کیمانه وتی رژی به جی دی کامی دل
وا شیوهن و زاری بکه ی فرمیسکی چاوت بی به "شط"
ناحقی نیبه نه وعی به شهر دیتوانه وا رو بی خه بهر
که وتوونه کتو و دهشت و دهر دیویانه حوسن و خال "خط"
له و مه دره سه ی پر وه سوه سه سی سانه کسه بی عیلم نه که ی
مانه ندی (طفل) ی نه بجه دی نه رکان و ری دینت "غلط"
ناداب و عیلمی هه نده سه هر (قیل وقال) ه و وه سوه سه
تر و هر گره له م مه دره سه دهر سیکه بی حهر ف و "نقط"
(صابن) به یار و ناشنا چاو و دلی بوو روشنا
حه مد و سه نا " یارینا " لیم دوور نه بی نه و یاره "قط"

(صابر) نگہ تُو ناره زووی دهرسی نه نییی عشق نه کی
عیلمیکه قهت حال ناگرئ بیّ حراب و نیراب و "نقط"
(صابر) چیبه هاواری تُو پئی خورش نیبه دلداری تُو
گر هر زویانه یاری تُو لاده له گرفتاری "سقط"
زُد کس به ته حمید و سهنا چاری دلی بوو رُشنا
(صابر) نه بیته ناشنا دور ناکه وی له و یاره "قط"

رُژ و شهو

رُژ و شهو "شمس و قمر" له و حوسنه وهر نه گرن "شعاع"
دولبه را تا "کل سر جاوز الاکتین شاع"
روو مه پُژشه سهر زمین تاریکه بیّ خورشیدی رووت
نه ی جه مالی بیّ نه زیرت حکمه تی مه عز و "نفاع"
یادی حوسن و عشقی چاوت هم حرریف و هم شراب
کافیہ نیت له سهر مولکی جیهان ناکه م نیزاع
چونکه "دار المحنه" و دون په روهره نه هلی هه موو
ناکس و بیّ شهرت و بهد خوو لین فرُوش و پسر ته ماع
دوژمنی دنیا له گه ل نه هلی شهره ف ناحق نییه
ته بی دونه وه "جوعه ل" ده گری له بیینی گول "صداع"
هر که سی "فضل" و هونه ر ده رخا له بازاری جیهان
پئی نه لَین یاساغه سه د لیره جه زای خاوه ن "مستاع"
(صابری) گر عاقلی تی که ل به دنیای دون مه به
مهره بای نه و زهره، تُو په یداکه تریاکسی "وداع"

تۇروھى

اقتاب از روى رخشانى تو ميگيرد شعاع
"لاجرم" بلا نوشينت جيهان گيرد "نفاع"
كائينات نه مرق غولامى تو به جان و دل نه كهن
چونكه تو روحى عالم تن "أطعنا" نهى "متاع"
تو كه غائب بى نه من ناچار نه كه م مه يلى گوين
خۇر كه گيرا "عالم الله" دینه گريان و فيزاع
له زهتى دنيا مه مو زه هراويه سر تا قه دهم
(صابرى) خۆت لاده گهر بووى به خاوانى "متاع"

پیتی غ، ف، ق، ک، ل

عشق پیری کردم

پیری کردم دهر و زامی عه شقی جانان ئه ی دریغ
توشی من بوو داستانی پیری که نعان ئه ی دریغ
مه حره می دوس ناگه وی شه رحی غمی دل "بالتعام"
پئی بلیم به لکو دهاکا دهر دی هیجران ئه ی دریغ
بولبول و گول شمع و په روانه مه موویان پیکه وهن
من وه کو یوسف به تنها چه پسی زیندان ئه ی دریغ
دل به دوتا هات و چاود پیری که یا بینیره وه
با نه فو تی میخته تی کیشاوه بزمان ئه ی دریغ
داد و فوریادم له لای ئه و شوخه ته نسیری نییه
که رچی فرمیسکم جیهانی کرده توفان ئه ی دریغ
تا به که ی قوریان بنا لئیم له ناو "بیت العزن"
بوئی جامه ی تز نه هات بو نووری چاوان ئه ی دریغ
مه حره می دوس ناگه وی نازاری دهر دی پی بلیم
رؤز و شه یار و چه کیم بوته گریان ئه ی دریغ
نه م هموور گریانه یا (رب) بوچی ته نسیری نه کرد
شیوه نم مانه ندی توفان خه لگی شیوان ئه ی دریغ
"صابری" لا تقنطوا" موژده ی ته و او ی دا به تر
حه یبه قلبت "مطمئن" نابی به قورشان ئه ی دریغ

بوعلی سینا

بوعلی سینا له سۆز و نامی سینهم عاجزه
له م برینی بی دهوا چهیرانه لوقمان ئه ی درنغ
(طب) ی جالینزس و لوقمان و ئه په ستق موشکله
تیبگن له م عیله ته یاخود له ده رمان ئه ی درنغ
چاوه رتی موژده ی نه سیمم تا قه تم چوو بق نه هات
به لکو بیته قالبی مردوو دل و جان ئه ی درنغ
(صابری) مه ر چاوه پتی جه زنی (وصال) ی دوابه ره
کاشکی رۆژی ده بوومه قۆچی قوربان ئه ی درنغ

هومی شیرینم له ریگه ی عه شقا رۆیی

هومی شیرینم له ریگه ی عه شقی یارا بوو ته له ف
دائیمه دل ناموراد و پهر له ئازار و ئه سه ف
مه ر نه هاتی چه سه رته ی دووری له دل بیته ته ده ر
خاکی به ر پتی نازکت بیتم به چاوا بق شه ره ف
دل له کن ئه و چاوه خویندی ئایه تی " این المفر"
باوه پی نایه به ئه برۆی تو ئیشاره ی " لاتخف"
شامی حوسنی له شکر نارایی نه کا روحم چوو
په رچم و موژگان و زولفی جومله وه ستاون به " صف"
شه و نیبه شامی خه یالی شاری سه برم مات نه کا
رۆژ نیبه روحم وه کور شه ونم نه کا مه حوو ته له ف

دیوانی صابری

من له بهر له رزینی دوس ترکی سیواکم کردوه
تازه دهوران پیم نه لئی فهرموو شهرباب و نای و ددف
ساقیا ساواره وا غم له شکری هیتامه سر
تر له گیل موترب وهره نهو دوس به ددف تر مهی به "کف"
(صابری) تالیب به عیش و له زه تی دنیا مه به
نا مورادی فخره بق نه ولادی سولتانی "نجف"

شهوکه سولتانی خه یالی

تا غوباری رنگه که ی دینم به چاوا بق شهرباب
چاوه که م بی مهیل و دل که یله له بازار و نه سف
شهوکه سولتانی خه یالی حمله دینن سهری دل
نا یه لئی مانندی حوزن و دهنگی چنگ و نای و ددف
چهرخی کونه پیری کردم تازه نیکرامم نه کا
ساقی و مهی موترب و چنگ و رهباب و نای و ددف
تا جوان بووم پیره دنیا کامهرانی پیم نه دا
پیری کردم تازه بچی حسرت و ناخ و نه سف
دولبه را له م خانه یی خوف و رجادا تا به که ی
چاو و نه برق نه دهلئ "این المفرد" نهو "لاتخف"
له و برق که چ کردن و لیوگه ستنه روحم چووه
به نه قلم که و ته دلئ وه که به دری روخساری "کلف"
من که لهو چاوانه دینم نایه تی "این المفرد"
نا بیهم سه د جار بلئی نه برقت " تعال و لا تخف"

(صابری) سه‌بری نه‌ما وه‌ك توشنه‌گانی كه‌ریه‌لا
لازمه‌ وایی سولاله‌ی تاهیره‌ی شاهی "نجف"

ته‌یری دلم

نه‌ز قه‌زا ته‌یری دلم وا كه‌وته‌ نئو داوی فیراق
ناسکی روحم كه‌وته‌ نئوی ده‌ستی "ضرغام" ی فیراق
نه‌ی درتفا بق‌ه‌کیمی ئاشنا و میهره‌بان
یه‌ك به‌ یه‌ك عه‌رزی بکه‌م نازار و ئالامی فیراق
حالی ده‌ردم، ناله‌ نالم، نه‌و كه‌سانه‌ تیده‌گه‌ن
زه‌هری هیجری چیشتی، یا زامی سه‌رسامی فیراق
تابه‌که‌ی به‌دری جه‌مالت داده‌پۆشی به‌سیه‌تی
جه‌ودی بی‌ پایان و هیجری میخه‌تی شامی فیراق
شه‌و نخونی خۆشه‌ به‌و ئوممیده‌ (صبح) ی ته‌لعه‌تی
ده‌رکه‌وی هه‌رچه‌نده‌ نا مه‌علومه‌ "ایام" ی فیراق
(صابری) کۆتاکه‌ شه‌و نالین چونکه‌ وه‌سفی یار
ئینته‌ای نایه‌ و به‌ بی‌ پایانه‌ نه‌نجامی فیراق

کوا موسلمانئ بزائی چارم

یوسفی دل موزمه حیل ماوه له نئو بیری فیراق
کوا موسلمانئ بزائی چار و ته دبیری فیراق
وه رنه سه بیری به رقی تاه و ره عدی تاله و سه یلی ته شک
هر نه لئی تولانه که ی نوحه له ته نسیری فیراق
بو عالی سینا و جالینوس و لوقمانی حکیم
عاجز و داماو و حیرانن له ته دبیری فیراق
تا له توحفه ی روومه تی نوسخه ی عیلاجم بؤ نه ی
خوشه وه نابئ برین و زامی شمشیری فیراق
شیخی روفاعی به عیلمی جه لجه لوتی (مشکله)
چاری دهرم کا دهرم بینئ له زنجیری فیراق
خور ه لاتی سیبهری ناخه یته سه ر سوتوای رووت
نه ی به ری پی و سیبهرت قورسی ته باشیری فیراق
قوت ته باشیرت له سوتوای له شی (صابر) نه دا
تا به که ی قوریان بنائینم له ته نسیری فیراق
نه ی مه سیحا له ب بقهرموو با به جاری عالی من
شیت نه که م به کسه ر به تاه و سوزی دلگیری فیراق
وا له دوری تر له پا که وتم مه سیحا له ب به سه
دهستی "صابر" بگره با دهرچی له نئو بیری فیراق

تا بهکەئێ قوربان سروشک...!

تا بهکەئێ قوربان سروشکی خوین و نالەئێ دەرد ناک
وەک خەیاڵت بێ بە چاو و سینەدا "روحی فیداک"
فەرموو، فەرموو! عاشقانت وا بە جان موشتاقی تۆن
گەرچی تۆ خۆئێ ئەوان شەونم ئەبن مەحوو هیلاک
خۆ بە ئوممیدی "وصال"ت وا خەیاڵم باقییە
وەرنە دووریت دەم بە دەم دەمخاتە گێژاوی هیلاک
گەر بە قەسدی کوشتم هاتی دەسم دامانی تۆ
چاکێ نازک هەلکە، خویناوی ئەبێ دامینی پاک
بمکوژە بە لکو خەیاڵی جاویدانیم دەس کەوی
چاک ئەچم بۆ چاکێ چاکان چاک بە دار و سینە چاک
وا بزرگی هێنایە یەک یار لێو گەزانە یەعنی چی
پەرەزەر بە "صابری" بستی باکە با نەتکا هیلاک

خۆری یا پهری...؟

ئەى شووعاى حوسنى تۆرۆشن دەکا تیره مو غاك
خۆرى يا خۆرى و پهرى يا روھى...! ئەى روھى فیداك
فەرموو سەیرتکە نەخۆشانت کە موشتاقن بە جان
با و جودى ئافتاب هەرچى دەبى شەونم هيلاك
کاشكى رۆژتک دەهاتى دەس بە تیغ و خەشمناک
خۆم بە یەكجارى دەکرد خەلتان و غەرقى خوین و خاک
چاکى دامەن هەلکە با چلکن و خویناوى نەبى
چونکە جىيى بالايە دائىم ساحىبى دامانى پساک
بۆ نەمايش خۆى پيشاندا عومرى خەلکى دا بە بساد
عادەتەن وەختى کە خۆر هەلدى دەبى شەونم بە خاک
چاوه کەم ئوممىدى وەسلى تۆیه ایهى ژینمه
با بەرەوزەردى نەچى روحم بە نۆر ئەرواھى پاک
"صابرى" تىفکەرە يارت لىوى خۆى بۆچ گەستورە
یەعنى وسکت، ئەم قسە بى سەرڤە نازانم بە چاک

شیخی تهکيه زل

نهی شیخی تهکيه زل و خانومانی دین بچوک
 وهی پیری ده عیه زل و گران جان و عقل سووک
 بؤ مه نفعه تت نه چیته پیشه وه برا گه وره کم
 رۆژی سه خا نه که وینته دووا وهک برا بچوک
 نه مړې به بال و پیری ده وله مندی نه فیری و سبهی
 بال و پیرت له دۆزه خا نه بی هه له پرووک
 چونکه خودا گران و حورمه تیکی دا به تر
 لایق نییه بروانییه ئیمه به چاوی سووک
 سه د که ساحیبی دهره م و دینار و شه وکته تی
 ویرانه باغ و زه راعه تی دینت به دۆک و شۆک
 هه رچهنده گفتوگوم خوش نییه له کن عوام
 بؤ عیله تی دهر وون خاستره له "حسب الملوك"
 باوه پ بکه تسه کانم هه موو کۆک و بی غه شه
 گه ره بیبی لی نه گری وهره بکۆکه چرووک
 هه رچی بلیم به قوم و بیگانه سوخته تن
 ناماده له سه ر چۆک و نه مدنه بهر چه پۆک
 هه ر پووکه بوو کته گوینزی پووک ناشکی به پووک
 نهی پیری سه ر سپی سووکه سووک مه که له ده وری بووک
 خاموش (صابری) که نه سیحته شنه و نه ما
 نووسراوی خۆت بشاره وه "مظروف" و سه ر بلۆک

چاوی غه شمناک

بق نه چن روحم که چاوم که و ته چاوی غه شمناک
خور هلات و جی به جی بقچی نه بی شه بنم هیلاک
فرموو سهیریکه له ریگه ی عه شقی تودا عالمی
عاجز و بیمار و ماته م بار و غه رقی خوین و خاک
تق که رابوردی به سه رمانا، ده سم دامینی تق
چاکی نازک هه لکه نالوده مه که دامینی پاک
(صابری) لیو گه ستنی نه و شوخه بی حکمه ت نییه
یه عنی نالین و شکات و گریه نازام به چاک

نه ی پیری نیسک گران

نه ی پیری نیسک و گوی گران عه قل و حقه سووک
وه ی میری ته کیه زل و خاانه ی دین بچووک
پووکت نه ما گوینزی پووک مهنی به ده م به ده
بق پیر و ریش سپی جووان نییه تازه سووک
رقی تیجاره ت و ته مع خوت به برا گوره عه نه کی
مهیدانی نویژ و جه ماعت نه بی بـ برا بچووک
شوگری خودا شه وکته تی داوه پیّت و شوکه ته
بوستانی دینی تق به ره لایه به دۆک و شوک
عالم گرفتیان کردووه ناچنه سه ره سـ کیم
سه د کاشکی نه چوون و نه یا دخوارد "حب الملوک"

نہم نالہ نالہ منالانہ کہ فخری پیوہ نہ کہن
بسیٰ نیتبارہ نالہی منالسی نالہ فسوک^(۱)
(صابری) نگہر چی قسہت راستہ بہ سبہتی مہلی
تہ عزیری ناس مہ کہ لہ مہ ساکین تا مـسـلـوک

عاشقان

عاشقان مہ دہڑشی تہ نسیری خہ یالی حوسن و خال
(فارغ البال) ن لہ تہ نسیری ہر نافات و مہ لالان
عاشقان مہستی موتالای دہ فترہی (صنع) ی خودا
عاقلان غہرقی جہ مال و سورہت و مہ غروری مال
عاشقان بیمار و نووری یار و بی سہر و قـسـرار
عاقلان جوملہ (صیح الجسم) و مہ سروری و یسال
عاشقان پہروانہ ناسا نوژمنی جان و وجـسـود
عاقلان تہن پہرور و سووتاری گرد و کوشی مال
(صابری) بی خورت بناسہ عہ قل و عہ شقت کامہ یہ
عاشقیکی ترسنوک و عاقلی بی حال و مال

۱- نالہ فسوک: کابرایکی ہیچویچ و بی دہ سہ لات و بی خیز و نایاغ بوہ.

بیابانی دن

(بحمد الله) بیابانی دن نه مسان

په له ی لیداوه بی مانه ندو (امثال)

به پاچی تاعهت و جووتی ریازهت

موبه پا بوو موهه پا بوو له نه و بال

که خالی بوو له بهرد و خاری نه غیار

مه قامی یاره پر نالتون و کوتال

وهکو (باغی نیره م)^(۱) خوش و دل نه فزا

نه مامی عرعره و هم سهر و شمشان

به دائیم پر فروشته و بی شه یاتین

له کن تعریف و نه وصالی زویان لان

همه همیشه بولبولی روحم نه خوینتی

له نیو گولزاری دلدا (فارغ البال)

دهمی روحم که شیرین بوو له مه ولا

مه سه لمینه له دل بگرم قسه ی تال

که من مه سستی شه رایب عه شقی یارم

به سه ریه سستی نه که م نینزاری نه لحوال

دل و دینی رفقا اندم شوخ و شهنگی

به غه مزه ی چاوی بییماری له بی تال

۱- شه دادی کوپی هاد داوای خویاتنی نه کرد، دلورود پیغه مبر داوای لیکرد که خویای به کتا بپه رستی و به لینی به هه شتی پیتدا، به لام شه داد له جیاتی نه و به هه شته باغ و کوشکیکی دروست کرد که به ناو بانگه به (باغی نیره م) - (رم ذات العماد) به لام کاتی که ویستی بچیته ناوی گیانی ده رچو.

نیتر زاری ئەکا تاجر بە نساچار
ئەگەر چی جەردە ناکا رەدی کوتال
لە لاشەئ پیسی دونیا لادە (صابر)
دەنووک نادەن لە چاوت سەرگەپ و دال
عەجەب شیوەن ئەکەئ بۆ بەرگ و نانت
چ بێ باکی لە رۆژی مەرگ و ئەویان
عەمامەئ پاک و پڕ پیچت دەلیلە
دلت بێ غەش نییە ئەئ شیخی بەرمال
بە ریش و پڕچ و تەسبیحت تەواوی
نمازت ناتەواوە ئەئ کۆپی خال
ئەگەر مەردی، لیباسی زوهدە بەرگت
لە بۆ ژن چاکە سورمە و خامەکی ئال
وەکو زەپ خالیس و بێ غەش بە قوریان
وەگەر نە ئەتخەنە بۆتە ئەبێ قال
لە بۆتەئ ئاگری دۆزەخ بترسە
بە ملیۆن پیاوی تیدا بۆتە زوخال
ئەگەر تۆ تالیی دونیای لە گەل سەگ
گەلێ جار تووش ئەبێ شەپ و دەمەقال
لیباسی زوهد و تەقوا بێتە مەیدان
مەئالینە لە خۆت بەرگی شەپ و شال
قسەئ پیاوانە نازانم بۆتیم چی
دەسم پێگرددووە وەك شیت و مندال
لە بۆتەئ یار (صابر) تۆد بترسە
گەلێ خەلکی لە ناودا بۆتە زوخال

ولایتی دن پہلے داوہ

ولایت و شاری و دیہاتی دن نہ مسان
پہلے ہی لیداوہ بی مانہند و (امثال)
به پچاچ و بیلی تهقوا و ریزاہت
(مبرا) بوو له دپک و دالی نه و بال
موہرپایہ به جووتی زوہمد و تهقوا
به سی گاسن نرایہ باغسی شمشال
مه لائیک سف به سف بی باغسه وانی
که ناموشق نه کن په یوه سته و خوشحال
مه جالی تنگ و باری سہنگ و بی رہنگ
شہ یاتینی هه موو ماندور و ویسی حال
خہ یالی خام نه که ی کورته که نه که ی نه قد
خہ یالی خام مه که نه ی شیخی به رمان
له بڑته ی نار و نازاری جه هه نه م
بترسه خه لکی تیدا بڑته زوخال
به پچاچی زیکر و خاری (ماسوی الله)
برژاو وشک و سوتا شو بهی زوخال
مه لائیک هاتوره ده ی کاته زه رعوات
که ببینی ده بی هه یران و خوشحال
مه تاغی چاکه مه قبول و به قیمهت
که لائیک پادشایی نه ی که سی حال
له بڑته ی یار (صابر) پر هه زه به
به ملیون خه لکی تیدا بڑته زوخال

عاشق و عاقل

عاشقان دلیان به دائیم پر خہنیاں و پر مہلال
بڑیہ رڈ و شہ و دہ کھن به حسی جہ مال و زولف و خال

عاشق و عاقل نہ گھر چی رہنگ و سورہ تیان یہ کہ
مہرہ کی تامیکی تیدایہ تورنج و پورتہ قال

عاشقان نالان و بی سہ بر و قہرار و گو فتوک
عاقلان دلشاد و خوہم نیکتہ دان و خوش مہ قال

عاشقان مہ جنونی دووری لہیل و بیمار و زہ عیف
عاقلان ساغ و سہلیم و شاد و مہستی خہت و خال

عاشقان پہ روانہ ناسا سہرف نہ کھن جان و وجہود
عاقلان (صابر) گہلی کڑشش نہ کھن بؤ (جمع ہی مال

پیتی (م) ، (ن)

رؤئی که نه بینم رووی یار

رؤئی که نه بینم ————— مری رووی دلارام
روح له جهسه دهرچووه بی شک له دل نارام
له یلی که له تویی خهیمه وه تیریکی له من دا
له و روزه وه مه جنون سیفته تم مائیلی سه حرام
چاوی به نیشاره تله بی کرده ————— پی
(حاجب) به حه قاره ت دهری کردم وه ریگتپام
به و ناوکی موژگانی به نه برزی کسه مانی
(وقاص) ی زه بوون کردووه هم رسته م و به هرام
نه و روزه شه گه روو بنوینی له شکارا
ناهووی به روو شیرنی نه پو وه حشی نه بن پام
بیستومه سبه ی نیتته سه ریم به ته بابته
شمه پق که سولیمان و که نه سکه مندر و دلارام
له و ساوه سه تا خوانی تر وا بوته وه زیفم
سه د شوکری خودا کافیه بق وه جهی نیدارام
عومریکه له ریگه ی سه لهر و که عبه یی رووتم
وه ستاوم و به ستومه له ته وال تق نیهرام
له و ساوه چکه ر خهسته یی شمشیری بریوتم
بهواکه غم و دهرد و به لا ناپیتته ————— ارام
سوونی غمی تر گهنده دلمی به ته له فدا
نانی غه زلم شاهیده بی قووه ت و بی رام
هر چنده که (صابری) نیته خزمه ت و تا مه ت
نه ماما بق دوعا خوانی شه و دوابه ره خیرام

وهره چانا

وهره چانا به لا گهردانی رووی دل فریبت بم
 ههتا که ی دل نه خوش و چاوه پتی چاوی طبیبت بم
 ههتا که ی نینتزاری چاوی عییار و طبیبت بم
 نهوا کردم منیش بیگانه با ساتی (قریب) ت بم
 نهوا چاوم به شاریوه وه نهوا روحم له سر لیوه
 ههتا که ی عاجز و بیماری چاوانی غریبت بم
 ره قییم دی له بهر پیتا وتم خوزگم به خوی جانا
 که تز گولبی به قوریانی هموو خار و ره قیبت بم
 به سهیران و - تفرج - چویه نیو گولزاره وه جانا
 به سر گهردی گول و گولزارو نه غمهی عه نده لیبت بم
 نیشارهت کردم (عود الصلیب) په یداکه ترساوی
 فیدای غمزه ی نیشاره و په نجهی (عود الصلیب) ت بم
 وتم که ی دتی و فرموت (یا نصیب العلم عند الله)
 ههتا که ی دل به داغ و نینتزاری - یانصیب - ت - بم
 وهره (انت و حللیک) خق سرم دانا له ریگی تـق
 ته بیبا تا به که ی هه چاوه پتی مشتی زه بیبت بم
 ده میکه تن نه خوش و چاوه پتیم بی عیلاج که
 به لا گهردانی نوسخه و شه ریته تی چاوی طبیبت بم
 به شه ووا شه می نه غیاری به روژ بنویته رووی یاری
 به زه پهی پرتوی خورشیدی حوسنی دل فریبت بم
 وتم که ی دتی و فرموت یا نصیب خق هر به نومیدم
 فیدای هات و نه هاتی سوچ و شام و یا نه سیبت بم
 وتی (صابن) له به زمی عوشره تا سینه (مجمن) که
 وتم فرموو به قوریانی بخور و عود - طیبت - ت - بم

مہرحہبا لہ یاری شُخ و ناہوو چاو

مہرحہبا نارامی گیان و رُشنایی چاوہکم
شُخی کہ ورہفتارہکم عہبیار و ناہوو چاوہکم
نہی برُ شمشیز و لیتو مہرجان و پەرچہم خاوەکم
قہد نہمامی عہرعہر و رومہت تـری کاژاوہکم
دلہبری گولن رہنگہکم تہن نازک و دلن سہنگہکم
نازہنین و شہنگہکم مہست و خودا پیداوہکم
یا خودا زوو بیتوہ روحی زہوان و نووری چاو
یہعنی کـ و رہفتارہکم دلن نازک و توراوہکم
مہستہکی مہی توشہکم سہریہست و - مشرب - خوشہکم
جان و عہقل و ہوشہکم مہستور و روو پُوشراوہکم
گوفتوگوشیرینہکی مایہی ہایات و ژینہکم
جوین و بوغز و قینہکی چای و جفارہ و قاوہکم
ہاتن و دہرکہوتنی دہرمانی دہرد و زامہکم
خاکی رُنگہکی سوورمہیہ بڑ نووری ہردوو چاوہکم
تابہکی چاوہم بہ سہر شاپڑوہ بین ہہبیات ہات
ناگری نہکوژایوہ کـورہی دلی سووتاوہکم
یوسفی "مصری" تہماشایہ کہ حالی (صابری)
بیرہ دلن سووتاوہکی کہنعانم و بیسی چاوہکم

ره حمینگی خودا بیئنه دل

ره حمینگی خودا بیئنه دل نهی روحی شیرینم
دوا گیانمه فرمور قه ده می بیئنه سه رینم
دهستی بخه سه ر جهرگ و دل و زام و برینم
به و دهسته بلورینه وه گرتاکه گ رینم
به و روومتهی ده رکه وتنی تو جه ژنه قوربان
نه و روزه که لیم غائیبی غم بوته قه رینم
نه و روزه له چاوم ون نه بی زهره و زه عیفم
هه رچه نده نزدیک نه که وی سوور و سه مینم
جانا سه به بی دوری و شیرینی تو یه
فه رهاد سیف هت و کژ هکن و نه لیبسه شینم
بنواریه ناوینه له ئسازارم نس، زانی
ته دبیری دلی پیش و له سه د جیوه برینم
(صابر) که گولی روومتهی توی دبی قه سه می خوارد
(فارغ) له گول و گولشه نی فیرده وسی به رینم

به تاجی پادشا نادم

کلاوی سهر دپروی خۆم به تاجی پادشا نادم
که لاره‌ی نوکه لاری خۆم به قه‌سر و گه‌نجی شا نادم

پلاوی سهر به کشمیشی فه‌قیری یه‌عنی ئاسایش
خودا بیدا له مه‌ولا روو به ترشی و شۆربا نادم

که لاری^(۱) خۆم به ده‌ستی خۆی گولوم لسی بپه‌رژینی
نیتر حاشا و که‌للا ده‌س له داوینی (صبا) نادم

به خوینی جیفه به‌رگی زاهیدی ئالوده‌که‌م شیتیم
به ته‌وفیقی خودا دینم به (دوو‌نان)^(۲) و عه‌با نادم

کللی (صابری) قاپی هه‌موو مه‌قسودی هه‌لده‌گری
به‌حمدالله) به ده‌س گرتوو مه‌ په‌نجی خۆم به با نادم

۱- به‌واتای لاری دیت وه به‌واتای ئه‌ستیل که ئاره‌که‌ کلی کردوه و دیته خواره‌وه.

۲- واتای ناکه‌س ئه‌به‌خشیت، وه هه‌روه‌ها در پارچه یا دوو پاروه نانیس، ئیشاره‌ته بۆ چه‌دییسی
(بیهیون دینم هرئ من الدنيا قلیل).

یار وتی گولی رووخسارم نه نوینم

وتی یارم له جهناتی گولی رووخسارم نه نوینم
هموور شه و تا سهحر بویه وهکو بولبول نه نالینم

له مه غریب رۆژ مه لات نه م شه و وتم رهنگه قیامت بی
موسلمانان مه کن مه نعم نه ما عه قن و دل و دینم

به غه داری دل و جهرگی بپیم و پیم نه لی: مه گری
نهوا لی شاوی فرمیتسکت بکا ته قبیلی داوینم

له ترسی سۆز و ناھی ئاگرینم موشکیله عه قنم
بدا ریگا که ناوی نازکت بق ناوی دم بیتم

به چاوی مهست و مه خمورت نه وهنده مهست و مه سرورم
له سایه ی تووه وهك شیری ژبان زنجیر نه شکیتم

به نومیدم له حالی نه زعدا تر بییه بالینم
که تر بخوینی یاسینم نه کن حۆر و مه له ک شینم

به زستانی فیراقت (صابری) وهك پایزی زهرده
به روخساری به هارت ناھی گهرم شیبهی هاوینم

چی بکلم..؟

کہ نووری تہ لعتی یارم له تووری دل برا چیبکہم..؟
تہ نووری میحنہ تی دووری له سینہم هه لکرا چیبکہم..؟
نـــــه او چوو بق سفه له یلا به جیعام له بن که یلا
دلـــــی مه جنون به واہ یلا به دویا هه لخرآ چیبکہم..؟
هه تاکو تاقه تم مابوو هه موو غم نان و حـــــه لوا بوو
که خانہ ی سه بره کهم سووتا که پرده ی دل دپا چیبکہم..؟
به نه مری حق قه له م بق نئیمه هه درد و غمی نووسی
نه گه ر شیون نه کهم ســـــه بر و قه رارم لیبرا چیبکہم..؟
قه له م رۆزی نه زه ل بق نئیمه هه درد و غمی نـــــووسی
هه موو رۆز گه نه نالینم له ناو خاک و قوړا چیبکہم..؟
نه گه ر چـــــی شین و نالینم له کن تق پاره به ناکات
له دووری تق هه موو شه و خـــــه و له چاوانم زپا چیبکہم..؟
له باغی عومری خړم و حوسنی تق بی به هره بم تاکه ی..؟
له بهر ده رگامی تق هه ر دابنیشم لـــــه م قوړا چیبکہم..؟
به بهرگی تازه وه هه ر کهس نه بینم مه ست و مه سروره
هـــــه میشه قانع و (صابر) له تقوی بهرگی شپا چیبکہم..؟

به چاوی مهستت

به چاوی مهست و بیماری نه خوشم
نه ماوه ئیختیار و نه قلّ و هوشم

به زاهیر گهرچی مسکین و فه قیرم
له باطن دا دوپ و مهرجان فروشم

دوپ و مهرجان چیه یه عنی دلّ و جان
به چاوی تو له چا و نه رزته کوشم

نه گه رتۆ موشته ری مهرجان و دوپ بی
به گیانی تو و ره هه رزان فروشم

نه گه رچی عاجز و بی دهسته لاتم
به جان و دلّ به قوریان تی نه کوشم

هه تا کو تو نه یه ی ته سکینی نا تی
به رفئو شه و ده میگه غه م نه نو شم

گه لی نالاندم و سو دی نه به خشی
له مه ولا (صابر) و مات و خه مو شم

خودا هاواره

خودا هاواره نَم شەو دولبەرم لى دابرا چى بگەم
شەزارەى ناگرى دورى لە سىنەم هەلگرا چى بگەم
لە بەر دەردو غەمى يارم نەخۆش و خانە بىزارم...
وەكو مەجنون دلم بو چۆلنو سەحرا هەلخرا چى بگەم
خودا روژى نەزەل گريان و قورپىتوانى پى بەخشيم
بە ئەمرى حەق وجودم هەلنەكيشم لەم قوربا چى بگەم
قەلەم روژى نەزەل بو نىمە هەر دەردو غەمى نوسى
هەموو روژگەر نەنالىتم لە ناو خاك و قوربا چى بگەم
قسەى بى فائىدەو بى جى زەرورەت پىم نەكا نايگەم
نەگەر گريەو فوغان ناكەم كە نارامم بپا چى بگەم
هەموو عالەم بە بەرگى جەژنەو هەرمەست و خۆش حالە
نەگەر قانع نەبم (صابر) لە نىو بەرگى شپا چى بگەم
نەگەيە دامەنى حوسنى هەناسەى "صابرى" ياران
لە نوڤادا بە بەد ناوى كەمن زەنگم زپا چى بگەم؟

پارالموه له پهلوان

خودايا عاجزو بي دسته لاند
سهراپا غه راي عوسيانو گوناام
به دهستي دهرده وه غايست زه بونم
نه گه رچي دهرده كه ي من بي ده وايه
خه زينه ي په حه تي تو بي شو ماره
له شوگري نيمه تت دهرچم مه حاله
بگاته باره گاهي تو شكام
عه فو فو مو گوتاهو (سيئات)م
به حه ولو قووه تي تو يه نه جام
له كن تو سه هله (حلي مشكلات)م
منيش مسكينو موحتاجي زه كام
وه كو (صابر) هه تا روژي مه مام

چاوت به کینایهت وتی پیهم

چاوت به کینایهت وتی بی وه قتی زه کاته
موژت به سهراحت له منی دا وه ری گتپام
دوینتی ووتی ئه ی خهسته سبه ی دیمه عیادهت
هه ی هه ی که چ به زمیکه ده لئی خوسره وو دارام
صیاد) به سه د حیله ده که ن (صید)ی نه چیران
مه جموعی به یه ک غه مزه یی ئه و چاوه ده بن رام
بی ره بتیی شیعرم سه به یی گه ندمی قسه له
سوونی غه می لیداوه بی تووهت و بی رام
(والشمس)ی قه سه م (والقمر)ی روئی دلارام
روحم له به دهندا نییه "بالله" له دل نارام
روئی له توئی پیهرده وه تیریکی وه شانده له یل
له و کاته وه مه جنون سیفیهت و عاشق و شه یدام
فه رموویه که حازریه شه وی دیم و نه خویشم
راوهسته له سه ره یته تی (حجاج) له ئیعرام
بیستومه که پرسوییه له نه حوالی نه خویشیم
له و ساوه چ خویشیمه ئه لئی شامی بوخارام
هر چهنده که پایانی نییه بادیه ی عشق
مه داحیی تر کافیه بق وه جهی ئیدارام
له م مه زهعه (صابر) نیه تی که شتی عیادهت
نه ما به دوعا گونی بیی ئه و شافییه خه یترام
(صابر) تر نه گه ر عاشقی نازار و جهنای دقست
وه ریگره به شوکرانه وه هر وه ک گولی ئیکرام

دهستی بخوره سردنم

جانا وهره دهستی بخوره سر قلبی چه زینم
دواگیانمه (تالوکمه) کز تاکه گرینم
بنواپیه نواوینه نوزانی چیه دهر دم
نیحسانه که چاکه یته وه نازار و برینم
هر چه نده که بی رنگ و له رو زهر د و نه خقشم
هر له حزه به یادت قهله و سوور و "سه مین" م
عومرتکه گلارومه نه ی یاری شیرینم
ره حمیکه خودا بیته دل و بیره سرینم
بنواپیه ره نگم که علاماتی دیاره
وه جهی چیه شه و تا کو سه حه ر شین و گرینم
نایدوم به همور نیعمه تی فرده و سی سه عاتی
نه و نژده که تق یاری وه فادار و سرینم
فرهاد سیفه و (دائم الأوقات) له کتوم
نینساف و وه فا عیبه له لای یاری شیرینم
(صابر) له فیراق و نه سه ن ختوه تی لایلا
ناشوفته و مه جنون سیفه و نه لبیسه شینم

له هه‌وری دل

له هه‌وری دل په‌یا بوو باد و به‌رق و ره‌عه‌که‌ی جاران
هواره‌ی چاوی من فرمیتسک نه‌پژن هه‌ر وه‌کو بااران
له تاوی ناگری دوریت نه‌ماوه سه‌بر و نارام
به سه‌ر نه‌م ناگره‌ ناوی له ری پیغه‌مبه‌را یاران
نه‌گر نایاتی قورنانه نه‌گر هه‌نگوینی لوقمانه
په‌یاکه‌ن گورج و نازانه له ده‌شت و شار و بازاران
خودایه‌ تو سه‌کیمی (حاذق) ی بۆ خاتری قورنانه
شیفایه زوو به‌زوو نازل بکه‌ی بۆ ده‌ردی بیماران
له به‌ر له‌یلایه مه‌جنونم له به‌ر شیرینه‌ فرهادم
مه‌که‌ن مه‌نعم له گریه و شیوه‌نی سارا و کۆساران

شعر و دینم دی له عهدا

له خه‌ودا شعر و دینم دی نه‌گریان
به ده‌ستوری که مره‌ووی بی پده‌ریان
که چاوم که‌وته شین و باوکه‌ بریان
دل و جه‌رگم له تاوا بونه‌ بودیان
نه‌گر چی دل ره‌ق و غه‌رقی گونام
منیش بوومه‌ شه‌ریکی ده‌ردی سه‌ریان
له پاش نه‌م شیوه‌ن و گریانه‌ پسریم
که‌چی بوو باعسی ده‌رد و که‌ده‌ریان

جه وایبان دا به دهنکی نهرم و مه حزوون
له بهر نازار و سووتاوی جگه ریان
برادهر ته عزیزه ی شیخ و مه لایه
له دونیادا نه ما شوین و نه سه ریان
که نه هلی دین نه ماوه نه هلی دونیا
مه مور دوون له نه مری پیغه مبه ریان
چرا بکوژتته وه تاریکه دونیا
پدهر مردوو هه تیو ما رووت و عوریان
نیتر بی حورمه تی شیخ و مه لایه
(خصوصاً) عالم و میزه ره له سه ریان
نه وان بوون قه دری شرع و دین بزائن
نه مان و شرع و دینمان قوپ به سه ریان
موسلمانی نه میستا نیسم و ره سمه
په ریشتانن به خزمه ت گاو و که ریان
په نا به خوا له شهری شم زه مانه
زوبان بگرن نه بن تووشی زه ره ریان
له نه بنائی زه مان دل هه نه شیوی
نه زیک و دوور هه زه ریان تا سه هه ریان
به شه ریوه و شوریا رازیبه (صابر)
به شهر بابینه شه پ دووری له شه ریان

به بیانهای و تم های نازنین

سبهینائی و تم های نازنین و شاهی لیتو نالان
گوناهیکی نه بوو دل داوی زولفانت له پی نالان
هه زار نیفتاده له و مهیدانه وریا بوونه وه و تیان
نه مه شوینی که پ و لالانه نه ک بی نه قل و منالان
هه موو زامار و خاموشین هه موو هوشیار و سپ پزشین
وه گه ر نه شو بهی کویری بی عه سا نه پمیتیه نیتو چالان
نه گه ر تز شتخی به رمالی به نیغه ناکرتی حالی
که لئی که س هات و تاویدا و نه سپی زینی دامالان
نه گه ر خق تز خودا ناسی وه کو ماسی که پ و کاسی
وه نیلا وه ک سه گی پاسی، چیه نالان له دهر مالان
به رنگ و ریش دهر ویشی به خولق و خو به د نه ندیشی
عه جه ب نه سپیکی سه رکیشی خودا بتخاتسه ژیر پالان
که لئی که س (صابری) له م ناستانی یاره هات و چوو
به هیتواشی و بی دهنگی نه گریان و نه بیان نالان
هه موو که س (صابری) له م ناستانه به هره وه ن نابی
سه گه ر بیدهنگ و خاموشان و رووت و بی سهر و مالان

دهشتی سینه

له دهشتی سینه هه لگیرسا بلتسهی ناگری جاران
عیلاجی ئاوی ته دبیری له رتی پتفه مبه را یاران
ئه گه ر ته عویزی ده زمانه ئه گه ر ته دبیری لوقمانه
په یاکه ن گورج و نازانه له دهشت و شار و عه تاران
له تاوی ناگری دووری به غایه ت دل په ریشانم
خودایه زوو بنیری تر چه کیمی دهردی بی ده زمان
شه راره ی ناگری کوورده ی دهروون نه کوژایه وه ئه سلا
که فرمیتسکم به دهشتی سینه دا ئه پژی وه کو باران
دوعا یا (طلب)ی جالینتس موفیدی شهرعی یا کابووس
له دهردی عاشقان مه عکوس ئه بی ده زمانی عه تاران
له تاوی ناگری دووری سه بووری دل نه ما ره بسی
سه به ب سازی بکه ی هه تر چه کیمی دهردی بیماران
عه جایه ب ناگری سینه به فرمیتسکم نه بوو ساکین
که (صابر) سه یلی ئه شکلی وا ئه باریتنی وه کو باران

رؤئیکیان شعر و دینم دی نهگریان

که رؤئی شعر و دینم دی نهگریان
به هر دو دست بهربوبونه سهریان
له تهئسیراتی شین و باوکه رؤیان
برینی قلب و نازاری جگهریان
وتم چیتان به سهرهات نهی عهزیزان
نه مابو قووه تی سهرع و - به صهریان -
خولاصه تیگه ییشتم ما جه رایان
به جارئی قلب و جهرگم بوونه بریان
که وتیان : ماته می شتیخ و مه لایه
هه تیو ماوین و بی خاوهن و عوریان
ئه وانه کزله که و فانوسی دین بوون
له دونیادا نه ما شوین و ئه سه سهریان
_ عموما _ مونکیری سادات و ده رویش
_ خصوصاً _ جینیشینی پیغه مبه ریان
وتم : فهرموو شهوی میوانی من -
دهستم هاویته سهر نه ستر و سهریان
رجام لیکردن و سوودی نه به خشی
منیش بوومه شهریکی دهردی سهریان
قه سه میان خوارد ناچینه ولاتی
نه زانن شعر و دین و پیغه مبه ریان

په نا به خوا له شه‌ری پیاری نه‌حمق
دیاره (باطن) و زامیر و زهره‌ریسان
بسختینن نایه‌ته لکورسی مسنره‌ر
له سه‌ر کورسی نه‌که‌ن قانون له به‌ریان
وهره (صابن) مه به ویل‌داشی جاهیل
مویه‌پابه له نه‌خلاق و سه‌قه‌ریان

بیتی و ، ه

یار رہب

یار رہب پہ ناہ نئیہ غہیرہ ز پہ ناہمی تز
بہ سہد گوناہوہ رووم کردہ بارہ گامی تز
نومید نہ کہم بہ عہفو خہ تام داپوشی
تز پادشاہ و من بہ ندہیی روسیاهی تز
عومری خدرو مولکی نہ سکہ ندرم گہر دہ بوو
سہ رفم دہ کرد بہ خودا ہہ مووی لہ راہمی تز
نا شاہ زام و نا شنا یہ نئیہ دہ سم بگری
قہ یدم بکا لہ دہ فتری تیپ و سوپاہمی تز
یا رہب بگاتہ دامہنی نا شنا دہ سستی (صابری)
(ثانی) بہ جاہمی نہ نبیا نہ ول بہ جاہمی تز

برینم کاریبه نهم شهو

شه هیدی خه نجاری عه شقم، برینم کاریه نهم شهو
له بهر چاوم عه جب "نیل و فرات" یّ جاریه نهم شهو
له سهردا سهیلی نهم شکم هات و خانهای سه بری روخاندم
"مهندس" عاجز و چهیرانه له م میعماریه نهم شهو
ره فیقان ناری ته دبیری و هیا قورسی ته باشیری
سه راپا جسم و جانم، ناگری لسی باریه نهم شهو
له دوری یوسفی سانی میسالی پیری که نمانی
مه دینهی "مصر" و جان و دلّ له شین و زاریه نهم شهو
نه ما سه بر و دلّ و جانم جنون و سینه بو ریانم
به لوقمان ناگری ده رمانی نهم بیعاریه نهم شهو
طیبیب و خویش و بیتگانه هه مو له م دهرده چهیرانه
نه ده رمانی نه ته دبیری نه کس هاواریه نهم شهو
خه زانی غم گلایزانی خسته باغچهی عیشم
له بهرگی خویره می نه خلی نومیدم عاریه نهم شهو
خه تا بارم مه کن خزمینه لهم گریان و نالینه
جگر سوتان و دلّ برزاتی من ناچاریه نهم شهو
کسی مه جنونی له یلایه نه بی لهم حاله تیناگا
نه گهر چی عیله تی من دور له یارم هاریه نهم شهو
له شهرهی شه مسی روت دهرسی بخوینی موسته عید فه وراً
موده پریس هه م چه ورید هه م مویاز و قاریه نهم شهو
نه گهر چی روت و موحتاجم رفاندی جه رده تاراجم
بعمد الله دور و مه رجان له دهورم باریه نهم شهو

دیوانی صابری

به یانی حکمت و نادابی دهرسی شـهـرح شهـسی روی
له کن عـلـلامه نینـهاری بـکا فهـنـناریه نـم شهـو
که زان عهـشقی لئدا "صابری" بـا موسته هـقی بی
به چنگی شاهبازی عهـشقه وه پاساریه نـم شهـو

رؤژ و شهو

بۆ هه کیمی تیگه یشتوو نینتیزارم رؤژ و شهو
شیوهن و گریانه دائیم ئیش و کارم رؤژ و شهو
رؤژ خه یالی روومه تی شهو یادی زۆلفی نایه لن
خواردن و خه و تن نییه سه بر و قه رارم رؤژ و شهو
من له خۆشی وه عده که ی یه که له حزه نارام نییه
(انتظار) و کاتبی له ییل و نه هارم رؤژ و شهو
خۆ له شمشیری برۆ و لئوگه ستنت بـاکم نییه
خۆت ده زانی بی شهو بی و یقارم رؤژ و شهو
که ر ته ماشاکه ی له ناوینه دیاره عیله تم
خۆ به بی حکمت نییه به هر که نارم رؤژ و شهو
ئه ی پهری روو، تۆ به شمشیری برۆ ترساندمت
هاته وه سۆ کۆنه زامی سالی پارم رؤژ و شهو
باوه پت بی سووره تی تۆ وا له دلما نه خشی به ست
زیکر و لیکری حوسن و خاله که سب و کارم رؤژ و شهو
یادی تۆ دائیم برینی (صابری) دینیتته سـ
یه که هه وایه زامه که ی نه مسال و پارم رؤژ و شهو

دل

دل نه خوش و زامداری دهردی یارم رۆژ و شهو
 گریه و شینه له باتی که سب و کارم رۆژ و شهو
 رۆژ و شهو دینن خه یالی حوسن و زولفی بۆیه وا
 بی قه رار و (غصه) بار و بی و یقارم رۆژ و شهو
 یا به ئومیدی و یسالم یا له بهر دهردی فیراق
 وا ده می شاد و زه مانی بی قه رارم رۆژ و شهو
 رۆژ و شهو ته فسیری نایه ی حوسن و زولفی یار نه که ن
 وا که می فه رهاد که مه جنون وارم رۆژ و شهو
 شهو له بهر عیدی و یسالم و رۆژ له ئازاری فیراق
 خوا بو خۆراکم نییه سه بر و قه رارم رۆژ و شهو
 پیی وتم: مه گری که ئازاری دلت ساکن ئه بی
 هاته وه سۆ کلنه برینی سالی پارم رۆژ و شهو
 له و ده مه له فزی که جاری بوو له چارم سه ده هه زار
 جو که له ی خوین جارییه به حر که نارم رۆژ و شهو
 خوی نوان و لیوی گه ست و لیم بزربوو فوجنه تن
 فه تخی کرد و روحی بردو (غصه) بارم رۆژ و شهو
 دهستی نایه سه ر دلم پرسی له نه سبابی (مرض)
 تیگه یی وا لیده دا - نبض - و ده مارم رۆژ و شهو
 خۆ له ناو ئاوینه وا مه علومه دهر دو عیله تم
 - انتظار - ی ره حمه ت و ده رمان و چارم رۆژ و شهو

چاوی نالوزه برۆی جولانه وه لیوی گهزی
په دجه ده بزئوی شوکر مهسته خهسارم رۆژ وشه و
چاوه پیمه چونکه وه عدهی رۆژی وه سلیدا شهوی
وا به دائیم کاتبی له ییل و نه هارم رۆژ وشه و
شه و له بهر جه ژنی ویسال و رۆژ له نازاری فیراق
خوا بو خۆراکم نییه وه للاهی یارم رۆژ وشه و
شه و که دهنگی مهلهه لهی دن هات و(صابر) راجه نی
خۆ به بی حیکمهت نییه و —انتظار— م رۆژ وشه و
(صابری) له و ساوه نه و دلداره وه عدهی داوه پیم
" انتظار " و کاتبی له ییل و نه هارم رۆژ وشه و

نہی نووری رویی پاکت

خُوراک و بہرگی ناسہ	نہی نووری رویی پاکت
لہ و نورہ _ اقباس - ہ	شہ مس و قہ مہر " ضیا " یان
نالاہ عہرش و کورسی	ہاواری رووت و ہرسی
نہ سبایی نہم نہ ساسہ	نہ سبانہ گہر ہیرسی
سوتاووی شہ معی رووتہ	عالہم کہ نیوہ سووتہ
بہ حورمہت و کہ ساسہ	عینوان و نثارہ زووتہ
غہ وغایی عاشقانہ	سہر پینہ بالہ خانہ
بہ دووکہ لی ہہ ناسہ	خورشید و ماہ نیہانہ
ہہ ناسہ ی ناکرینہ	عاشق دلی ہرینہ
بہ رڈڈ خوری لیباسہ	شہ و خہوتنی گرینہ
دیوانہ رووت و عوریان	عاشق بہ سؤز و گوریان
ناسایش و کراسہ	نازار و دہردی سہریان
ہہر کہس دلی سہقیمہ	نہرموودہی سہقیمہ
تا ناخری ہہ ناسہ	سوعالہ جہی عہقیمہ
میسلی نازانی - صائم -	ناس " انتظار " ہ دائم
جاری بلی چی باسہ	بؤ دہ فعی لومی - لائم -
ناخر دہ گاتہ مہ تلہب	ہہر کہس ہچیتہ مہ کتہب
ہیری خودا شوناسہ	" صابر " نہ گہر موختاہب

نہو دولہبرہ

نہو دولہبرہ قہد عہر عہرہ نہو پو گولہ باغہ
نارامی دلّو جان و فہرہ ح بہ خشی دہ ماغہ
ہر وہ ختہ دہرین دیدہو دلّ ہر دہو بہ جاری
بو رژی گولّو زنجی وہ کو سیوی مہ راغہ
ہاوارہ بہ شمشیری برّو جہرگی ہر یوم
چاوی بہ نیشارہت دلّی ہینا لہ بیناغہ
نہم ماتہم و گریانہ کہ بوتہ مہرہزی عام
تئی فکرہ مہ مو قور بہ سہرو سینہ بہ داغہ
یا پہ بی لہ نافتای بیارتزی بہ جامی
نہو زاتہ کہ سولتانه لہ سہر تہ ختی بہ لاغہ
تادیبری زہمان جہننتی روخساری ہمیتّ
سہد ناوی خودا چہند بہ سرور بہ دہ ماغہ
صابر لہ دہس نہو شو دزہ دہرچونی مہ حالہ
شو خانہ ہروتہر دہس و خاوانی چراغہ

پرتہوی خورشید

پرتہوی خورشیدہ نہم شو یا جہ مالی دولہبرہ
ہوتی باغی جہننتی روی یارہ یاخو عہنبرہ
جان و دلّ غہرقی "لنا فی التور"ی روخساری حبیب
عوسرہتی دوری موبہ دہل بو بہ وہ سلّو مہیسہرہ

نہ لبتہ بیستوتہ ترکی سر نہ کا غواصی روت
وا له دریا دیتہ دہر ساحتی دوپو گومہرہ
تا له سر دل روحی وک پہروانہ بی پہروا نہ بی
سادقی مہروانہ جتی بہوا نیہ تن پہرورہ
(صابری) گہر تالیبی یاری بزانه موخته سر
ناگہ یہ مہتلوبی جانی تا نہ بوری له و سرہ

دلی تنگم

تہ ماشاکہ دلی تنگم مہقالہ ی ناتہ شینیکہ
مہ چو نوری وەرہ سر چاوه کانم شانشینیکہ
بترسہ تاگری ٹام بگاتہ خہرمہ نی حوسنت
نہ گہرچی خور له خورشیدی جہ مالت خوشہ چینیکہ
مہ حالہ عنده لیبی دل بکا ترکی گولی حوسنت
چ دہریہ ستہ نہ پایت مہرتہ بہ ی ہر سر ہرینیکہ
ہریندارانی نہ ترافت پہ تیان ہرردہ ٹینسافت
بہ حقی روومہ تی سافت تہ ماشایی ہرینیکہ
دہ بی کہ ی دہرکہ وی روخساری شیرینت بگم شورای
بہ عالہ مدا بلین نہ لبتہ ٹہ میش فہرہادی چینیکہ
دہ لین رہ حمو وہ فاداری نہ تیجہ ی حوسنی نہ خلاقہ
لہ کن دہورانی چاوی تو وہا قاتہ چ دینیکہ؟
لہ دوری چاوه کانت (صابری) یہ ک جار پہریشانہ
بہ چاوی تو ہہ میشہ چاوه وی یاسینو شینیکہ

ههتاوی ته لههتی سوتاندمی

ههتاوی ته لههتی سوتاندمی نه و شوخه مه مدوحه
دلای عالم به غه مزه ی چاوی تیر نه ندازی مه جروحه
له تاوی ناگری دوری نه و که وتم له ده ست و پا
خودا مه رگی به ناسانی نیتر بو چیمه نه م روحه
بفرمو وه عده که ی خو ت بینه جی سه برم نه ما قوریان
که تا قو په نجره ی هوجره ی دلم به بینکه مه فتوحه
ته نوره ی ناگری سینم نه سواره ی نه شک ی چاوانم
وهره بنواره سه رچاوه ی نه لئی تو فانه که ی نوحه
له دوری تو له پا که وتم نه هاتی دهستی من بگری
به چاوی تو هیلاکه (صابری) بیزاره له م روحه

چاوت

به لا که ردانی چاوت بم نه لئی ی (نجم) ی که لاویژه
دهمی عیساو لوقمانه ! دهمی سه فاکو خوین ریژه
به نه وه ل تیری داله رزیمو غافل بوم و نه مزانی !
که من نیستا که هوشیارم خه ده نگی تر بهاویژه
له بهر نیفتی برینی دل ده که م فه ریادی بی حاصل
به شیتم ناو ده بهن خه لکی، زه مانئ پیتم نه لین گیژه

نہ مامی قہدی تو بہ لکو ہمیشہ تازہ و تہ پری
وہرہ جانا، لہ سہر نہم دیدہ یی پارا وہ بینیزہ!
کہ سنی خاری تہرقی عہ شقی چاوی تو ی بہ دلدا چو
وہکو و شتر بہ ناچاری دہکا نہم نہوعہ کاویژہ
طیبی پرفہنو حازیق مہ بہن بو خزمہ تی عاشق
کہ دہرمانی دلی عاشق وہرائی عہقل و رلو یژہ
حہکیمی میہریان جامی گولاب و قہندی بو ہیتام
ووم: نہی بی خہبر لہم دہردہ نہو دہرمانہ بیڑہ!
سہبا تو مہحرمی رازی دہخیلہک عارہب ناسایی
گیشتی بہو تہیبیہ، لہم نہخوشہ شہمعہیہ بیڑہ...!
بلی: مہجنونہکھی سہحرائشین.. نہم شہولہ دووی تو
لہ حالی (نہزج) داماوہ....! برؤ نیحسانہ بینیزہ!
چ غہوغاییکہ "صابر" بہسیہ نہم نالانہ کتاکہ
قسہی بی رہغہتہ ہہرکہس وہکو تو تالمی لیژہ
دلی کردہ نیشانہی تیری غہمزہت تی گہی "صابر"
کہ غہمزہت ہہرہکو تیری نہجہل چالاک و خوین ریژہ
حہکیمی دہردی "صابر" موشکلہ دہس ناکہوی ٹیلہ
لہ فہیزی مہرقہدی سہیید "رضاء" ی قوتی دیلیژہ
عہجہب بوچی بہبی عیلمی کہ "صابر" شیعری داناوہ
بہ فہیزو یومزو نیستمدادی "قطب" و پیری دیلیژہ

تابکھی قوربان

تابکھی؟ قوربان به چاوی تا سهحر بی خوابوه
به م دلهی پپ سوژو سینهی پپ شهرازه و تابوه
بیتمه بهر دهرگانهکات شهو تا سهحر خوارو زهلیل
دهس بنائیم به چاکی دامهئی "بواب" هوه
مونتق زیریم، تو به سرما رایبوری نهی طبیب! |
تی بگی تم خسته بوچ؟ نالاره ته خونابهوه
دفعهیه نه بزی ده ماری دهستی راستم ناگری
سهیری رهنگی زهردی من ناکهی به نیستقرابهوه
به نومیده تا شهوی بهدری جه مالت ده رکهوی
جان فیدای نهو خاله کم بهو روومستی مهتابهوه!
چهرخی دون روئی له گال کهس مهیل و فکری چا نهبو
سه د خه لاتی وا به شانی دوونی ناکهس بابوه
ناکسان سه رهمستی به زم و وه سلی یارو کهس هه مو
دل په ریشان و به داغ و سه سره تی شه بابوه
بو گه دایی چومه قاپی دولبه ری لوتلی نه کرد
گهرچی بی مارم دلیم زور هابه دوو عونتابهوه
گهر ده پرسی چوتنه حاله هه زه مانی ده رکهوی
گوسفه ندی خه خجهری بیبی به دهس قه سابه وه!
بو گه دایی چومو سهیری کردو نه یناسیمه وه
سهیری یارم چند شیرینه، هه به نیستقرابهوه!
دائیم روحم به لیوی ته شنه و نومیده وار
چاوه رتی نه مریکه ده رچی، له و لهی سیرابهوه
دولبه رم روئی له په ردهی نازه وه سهیری کی کرد
"صابری" هاویته نیو به حری غم و گهردابهوه

ہہ بیبا نوری پوخسارت

ہہ بیبا نوری پوخسارت له باتی بهرگو نیعمه تمه
ته بیبا چاوی بیمارت دهوایی دهردو عیالله تمه
نه گه رچی خوارو سوتاوم له بهر چاوت (بحمد الله)
هه موو عالم نه زانی مایهیی فه خرو سه عاده تمه
له شمشیری بروت ترسم نیه سه د جار نیشانم دهی
له ریشهی جهرگو دل کالانی نه و شمشیره سه نعه تمه
به شمشیری برزگه زبم کوژی یا تیری موژگانت
مه داری نیفتخاره هه م سه عاده ت هه م شه هاده تمه
له بهر خورشیدی حوسنت دائیما وهك زه ره -رقسا- نم
له شه ودا هه روه کو پسه روانه خو سوتانن عاده تمه
به نوزی حوسنی! سه رتاپا وجودم... گه ر بسوتینی
که بم هارپته وه وهك کل به سه ر جیگای عزیزه تمه
له هر شوینی که دانیشتی به هه شتو حوری په یدایه
دهمی وون بی له بهر چاووم وه کو روژی قسیامه تمه
که یوسف هاته نیو بازار هه مو که س تالیبو کریار
منم بی دره م و نینار غه زه ل خوانی "بضاعه" تمه
به بی حکمه ت نیه "صابر" وه کو قه یسی به نی عامیر
به روژ (والشمش) ه نه و رادم به شه و (واللیل) تا عه تمه

قہسلی روحم!

بہ چاوی قہسلی روحی من ئەکا دائیم لە پارێزە
خودا یارم لە فیتنە و من لە چاوی ئەو بیارێزە
بە تیری غەمزە کە ی یارم پەڕیشان و بیریندارم
خەریکی نەزم و نەشعارم ئەگەرچی دەوری ئینگلیزە
لە جینگایە کە سولتانی جەمالی لە شکر ئارابی
چ جینگای سەلم و تورو جامی جەم یا تاجی پەرویزە
لە کەن تیغی برۆی بەحسی "علی" یو ذو الفقاری چی
لە کەن موزگانای ئەو بێ عەقڵی یە بەحسی رم و نیتزە
عەسە جایب دل رەفتینگە بە نازی چاوی عەبیاری
کە نیمە قییمەتی ئیماوەکی شیرینو شەو دیزە
چ یارایکە تەقەبیری بە ما بو چاوی مازاغی
کە ئەدنا قییمەتی رۆم و عەجەم کوردان و تەرویزە
لە دوو جادوی سوخەندانی لە غونچەی لێوی خەندانی
ووتی: (موسی) کە یا (عیسا) منی ئاسا بسپارێزە
لە کەن ئارایشی حوسنی زوڵتخا دەس بە ئاویتە
کەل و شانەئێ لە کەن لە یلایە هەم شیرین پەرویزە
لە هاوارو فیغانم پێگەنینی دێ چ بێ رەحمە
موسولمان ئیشی و ناکا مەزەننە روس و ئینگلیزە
خودایە چاوی، چاوی من لە چاوی بەد بیارێزە
ئەگەرچی چاوە کەم چاوی رەشو فەتتان و خوین ریزە

غزل بپزته‌وه چاکه به یانه، وهختی نیمساکه
له‌هولا روو له‌هولاکه زه‌مانی وه‌رعو پاریزه...!
دلّی "صابر" برینداری خه‌ده‌نگی چاوی دلداره
سروشکی چاوی دائیم جاریه مانه‌ندی کاریزه

فیدای روتنه مانگا و غور

فیدایی روتنه مه‌رو ماه به چهرخی حوقله بازه‌وه
نه‌ساری پیته رووی زه‌وی به مه‌عدن و ره‌کازه‌وه
نیمه به‌های نیم‌نیگامی تزیه نرژ و ناسمان
نمایشی نه‌گر بگه‌ی به چاوی مه‌ستی نازه‌وه
هه‌وس بگه‌ی به‌یه‌کده‌می ده‌وا نه‌ده‌ی به‌عالمه‌می
به‌ونه‌فسی مه‌سیخی تز به پیکه‌نین و نازه‌وه
ئاوینته‌داری ده‌ستی تز شانه به‌ده‌ستی مووی تز
به شه‌رقه‌وه به غه‌ریه‌وه به مه‌کو حیجازه‌وه
هورو مه‌لانیکی سه‌ما له تاوی تز روویان نه‌ما
زه‌وی به نینس و جنه‌وه به جاهیل و موجازه‌وه
تز به جه‌مالی هورده‌وه نیمه به چاوی سووره‌وه
به سوزی جان گودازه‌وه به سه‌ده‌زار نیازه‌وه
به ناقتابی رووی تز که نیوه سووته (صابری)
به زولفی میثک بووی تز پزده به چنگی بازه‌وه

نئی بہہشتی روو ٹیٹیفاتیگہ

نئی بہہشتی روویہ حقی نہو جہ مال و شیوہ یہ
یلتیفاتیگہ بہ چاوی تسی کہ عہ قلم لیوہ یہ...
نئی مہ سیما لب بہ رموو دہ سعی نازارم بکہ
مہ لہ می زامی دلہ مہ علومہ نہو دوو لیوہ یہ
تا لہ باغی رووی تو عہ نئاب و سیوم دی بکہ چا
دل نہ خوشہ ہر خہ یالی نہو عہ نئاب و شیوہ یہ
مہیل نہ ہر رموی تیگہ ی نہ حوالی دہ ردہم دوور لہ تو
ہر سہری موی وجودم سہد برینی پیوہ یہ
(ضعف) ی قلبی نیمہ دہرمانی بہ لوقمان ناکری
چونکہ موشتاقی گول و گولزاری حوسنی نیوہ یہ
تا بہ لہ فزی نہرم و شیرین ماہ روو بانگم نہکا
ہر وہ کو فہرہاد رنج و مہ سک نہ نہو کیتوہ یہ
چیم بہ سہر بوختہر و نہ جزاخانہ وہ نہی گول بہ دہن
چونکہ دہرمانم گولی گولزاری حوسن و شیوہ یہ
(صابری) بیمار و دل سوتوای دووری دولبہرہ
ہر بہ داخی پورتنہ قالو ناسکہ ہر میوہ یہ

زکری دن

تا زکری دهم و فیکری دلت ناوی خودایه
سه‌پاکی وجودت له به‌لا دور و خودایه
ده‌رویش نه‌گر خزمه‌تی خالی له ریبابی
سولتان له به‌ر قاپیبه‌کمی رووت و گه‌دایه
نه‌وخته که تر خولی خودا بیته خه‌یالت
سولتان له به‌رچاوی دلت رووت و گه‌دایه
ده‌ستی ته‌معت خسترته گه‌رینی دنیا
روح‌ت به‌ سه‌رو ماله‌وه‌قوربان و فیدایه
نه‌ی مودی خودا ده‌ستی ته‌مع به‌رده له دنیا
بی‌ فائیده‌یه باوه‌ژنه مه‌یکه به‌ دایه
هه‌رکس به‌ده‌س نه‌فه‌سه‌وه داماو و زه‌بوونه
سه‌د شیخ و مه‌لا بی‌ به‌ خودا دوری خودایه
له‌وساوه سه‌کسی لیره نه‌خوینیتته‌وه چاوت
تاریکی ته‌ریقی ته‌ره‌ل دینی ه‌وودایه
زه‌په‌ی "گر" و زپه‌ی درهم و زپه‌ی که‌پی کردی
نابینی له مه‌لا رژزی جه‌زا ه‌ول و سه‌دایه
کوا گه‌ندمی چاکه‌ی تر له ترماری عه‌مه‌لدا
سه‌د خانه بردجت له قه‌باله و سه‌نه‌دایه
(صابر) به‌ که‌وای تازه‌وه تر چاکیری نه‌فه‌سی
نازا نه‌ویه ه‌وپه له به‌رگی شه‌ره‌دایه

عاشقی فرمیسکی سوور

عاشقی فرمیسکی سوورو پهنگی زهردی شاهیده
قیل و قالی زاهیر و ته سبجو ویردی ژانیده
تا نه که ی ته رکی وجود و جان و دل ناگه پته یار
باوه پرت بی خاریقی عاداتی شیخ و زاهیده
تا دهروونی دل له نه نشی (ماسیوی) خالی نه که ی
نه نشی (الله) له دلّه جی ناگری نه ی جا هیده
تا نه ناسی نایهت و ساعاتی نه وقتای دوعا
فائیده چس (ربنا انزل علینا مائده)
تا به حوسنی نیهت و ته قوا دهروونت پاک نه که ی
دل له یاسین بی به شه (لاصیحه لا واحده)
تو نیجازه ی زیگری بیدهنگی له ماسی وهرگره
قیره قیری شه و هکو قوریاقه نادا فائیده
یاری من هرچی نه کا مه نعم مه کن من وانه کم
(لا علی الأعمی حرج) چاوم نیه نه و قائیده
(صابری) مه سرورده و عده ی هاتنی جانانه یه
باوه یم نایّی له یارم دورده ته رکی قاعیده
حویب دوتیا نایه لی (صابر) له دلدا زهوقی دین
به مره وهر نابی مه گور لاجی له سر نه م قاعیده

دیدہی من چینگہی ناشتنی نہمامہ

سہ نامی خودا رومہتی وہک مامی تہمامہ
لہو چاوه نہخوشانہ ئہلئی مہستی مودامہ
روخساری گولی نازکو دہم غونچہی تہنگی
لہو زولفو خہتوخالہ ئہلئی دانہرودامہ
واچاکہ نہمامی قہدی تو تازہ ووتہ پ بی
بینیژہ لہسہر دیدہیی من چینگہ نہمامہ
لہوساوہ کہ تو رومہت ئہشاریتہوہ گیانہ
مہجنونی بیابانم و شہو شین و ہرامہ
بہو غہمزہ دلہم کون کونہ وہک خانہی زہنبور
بہو قہوسی برو ہم جگہرم لہت لہت و زامہ
سہد جا کہ دلہم عاجزو بیمارہ لہ دوریت
یادت تہرہبو شہو چہرہسو بہزم و چرامہ
ساقی بہ فیداتم بدہ ئینسافو مہیی ساف
دہرمانی دلہی خہستہ بہلئی بادہوو جامہ
موترب و ہرہ توش ئہم غہزہلہ تازہ لہبہرکہ
لوقمانی ہہموو دہردو غہم و مہرہمی زامہ
حیفزی بکہ (یاری) لہ چاوی حہسہدو بہد
ئہو دولبہرہ قہد عہرعرہ ئہو کہبکی خہرامہ
عہبیت نییہ غہیرہز ئہمہ بی رہحم و ہفایی
بو شیمہیی تو چانیہ ئہم رہسم و نیزامہ
تا ناوی خوشت ویردو دوعای (صابرہ) قورمان
دہرمانی ہہموو دہردو غہم و مہرہمی زامہ

تهی دن صابرو رهزابه

تهی دل به به لا سابیر و خوش نود و رهزابه
یاتاغی غم و غصه و قه‌لغانی قه‌زابه
بیّ یادی خودا عومر به زایع مه‌ده سؤنی
شیرانه له گه‌ل ریوی نه‌فسا له غه‌زابه
قاپی نه‌گری یه‌عنی ریازه‌تمه به‌پژنوم
سه‌رقاپی پلاو زیره و کشمیش و که‌بابه
شه و ئیشکی بیّ شک نه‌گری و گریه چ حاصل
گریانی کوپت راستی نه‌لیّ بابه که‌زابه
ته‌سبیحی ده‌س و ویردی زویان ناوی خودایه
دونیا به‌ده‌س و دم مه‌گره خویه خه‌رابه
مه‌رکس له خودا غافل و مه‌غروره له دونیا
مه‌حرومه له دونیا و قیامت له غه‌زابه
فه‌رقی چیه ئینسانی دز و "شخص" ی "مبذر"
مه‌ردو له سه‌ر ته‌م چه‌وتیه به‌دنام و که‌زابه
(صابر) مه‌که ئیسراف و مه‌به یاری دردن
مه‌ر (لحظة) له خه‌وف و خه‌تیری ریژی جه‌زابه

پرا شینتی بهسه

برا شینتی بهسه عه قلی په یاکه
له خولق و خوی هه یوان خوت جیاکه
ده میکه وا نه سپری نه فسی نزمی
وه ره هه ریی له گل نه فس و هه واکه
به ته بیاره ی (صیام) کو توپی ته قوا
غه زای پاته ختی نه فسی روسیاکه
به مه تره لوزی ویردی زیکر و فیکرت
به ره نگاری ختوره ی ما سیواکه
به غه فله ت چوو براده ر عومری گه نجی
له مه ولا عومری رابردوو قه زاکه
مه تاکه ی لوقمه بادیان و چلنسی
به سه تن په روه ری هوشی په یاکه
هه ساری شاری دینت نه ی موسلمان
به زیکر و فیکری ته سببیمی خودا که
قسمه بق بین و نونیا سوو دمه ننده
ره فیقی چاک و تاعه ت بی ریاکه
له خه لقی خاک تی فکره سبه ینان
به شه و سه یزانی نه ستیره ی سه ماکه
له خه و هه لسه بشوره ده ست و چاوت
ته ما شایه کی نه سرپای خودا که

به (نیستغفار) و گریانی سبه ینان
برین و دهردی عوسیانته ده واکه
نه گهر تانه ی گوناخت که و ته سهر چاو
عیلاجی توتیای پای نه ولیاکه
تسه ماشاگردنی ناویته به عنی
له ریش و نیشی ناریکت هه یاکه
تسه سف بقی گنجی نه یامی جوانیت
که فه وتانت لسه پیریدا رجاکه
سمیلّ و ریشی وه ک ماش و برنجت
نه لّین نه ی خه سته ته رکی زولیباکه
چرا و عومری شهوی (صابر) به سه رچوون
له مه ولا زیکری بیچوون و چسراکه

مهوسمی گولّ

نه و به هاره مهوسمی پشکه وتنی گولّ هات وه
نیعتیباری شیوه ن و هاواری بولبول هات وه
خوینی چاری عاشقانه رووی زهوی نه خشانده وه
زه حمه ته سه یلی به هاری نه قشه که ی بشوات وه
هه زه تهی لوقمان (فرضنا) نیستا زیندوو بیته وه
بساوه رم نایه برینی عاشیقان چاکات وه
که ی نه بی (یاره ب) سبه ینانی نه سیمی _ ناه ناه -
سا له باغی جه نه تهی حوسنی گولی گه شکات وه

ئو به تیری غمزه‌کە ی جەرگی بپیم و تیری من
هەر هەناسە ی سەردە هاوێتم ئەویش بۆم هاتەو
ئەهلی نونیا بۆ پلاوێ جۆ بۆلۆی لێ ئەکەن
دابنیشە نانە رەق بۆو لۆو ناکو شۆریاتەو
راحتی ئینسان لە بێ دەنگی ئەبێ (صابر) خەمۆش
تو کە عەبدی حەیفە رووناکی بەلای مەولاتەو
(صابری) یە عەقوب ئەگەرچی (هیجری) یوسف کوێری کرد
خەمد و سەبری کرد بە عەدەت یوسفی بۆ هاتەو

هەشقی بازی راستی سەردانا ئە

دڵ نەخۆشە ئینتزاری هاتنی جانانە
با وجود بەهاتنی ئو شەمە ئەم بەروانە
ئافەزین ئە ی دڵ سەرت دانا لەرێگی عەشقی یار
عەشقی بازی راستی ئەم نەوعە سەردانا ئە
هەر کەسێ لاشە ی بە سووتای نەبینن ئەهلی دڵ
ئاشنایی قەت لە گەل ناکەن ئەلێن بێگانە
تا لە وێرانە ی دڵم گەنجی غەمی شارابەو
هەر ئەلێم ئاوانە بێ یارە بێ ئەم وێرانە
تا بە شمشیری بزوی ئو شوخە جەرگم قیمە بێ
چاوە گانم هەر بەشی ئەم لیزمە ی بارانە

دردی عشقت نهی پیری

دردی عشقت نهی پیری درمان و ته دبیری نییه
هر کس می مه جنونی روتی باکی زنجیری نییه
چهنده لیت پاپامه وه تو بی به تیرت مه مکوزه
ئاخری خوینی رزائم مرووت و بییری نییه
تیری غمه زهی هه روه کو تیری نه جهل موسته عجه له
بی به لابی سعانی ته قدیم و ته نخیری نییه
ئاگری به ردایه عالم خوی به سورعت تیپه پی
حیفه بق برزانه وهی قورسی ته باشیری نییه
مه حره می دست ناکه وی دردی دهرونی پی بلیم
دست و په نجم قووه تی نووسین و ته حریری نییه
حالی (صابر) که وتوته مابهینه که ی خوف و ره جا
چونکه ناله ی کهس له کن نه و شوخه ته ئسیری نییه
تو که کیمی (حاذق) ی درمانی دردم تیبکه
(صابری) سه ودا زده درمانی تیماری نییه

ناہمواری دنیا .. ۱

حیکمتی دەرکه وتن و وون بوونی خۆر و شەب پەپە
ئەم خودا پێداوه ئەو بێ تالە و ئاخەر شەپە
تاج و تەخت و نیعمەتی بەخشی بە پاشا (ذو الجلال)
شەو لە برسا ناخەوی دەرویشی بێ لێفە و بـ
داری توو هەردوو بەیەک ئاب و زەمینێ سەوز ئەبێ
داری تۆ بەردار و خۆ بەرداری ئێمە تووی زێه
هەر دوو هەنجیرن ئەگەر کێویله گەر هەنجیری باغ
ناوی شا هەنجیره باغی ئەو تـریش کێوی و کەپە
مەپمەرم دی بێ گوناھ وەستا فـپەری دایە خەلا
مینبەر و میجرایی مـزگەوتیش ئەکا لەو مەپمەپە
باز بە ناز گزشتی قەلەو ئەخوا بە دەستی شامەوه
پاشماوهی گورگ و سەگ خۆراکی زاغ و سەرگەپە
ئەهلی دین حەرلی جەرپە شەیتان کەبەو مەجرور ئەبێ
حەسرە تا ئێستا کە تۆ مەجروری ئەو حەرلی جەرپە
دل کە حەوزی فیکری خوا زیکری زویانە جۆگەلە
حەیفە بۆتە جێی گەلە زیکریش هەموو بزنی و مەپە
دل کە حەوزی رەحمەتە زیکری زویانە جۆگەلە
دل کە بۆتە جێی گەلە زیکری زویان بزنی و مەپە
ئەو خودا ناسانە و تەعیزی ئەجناسیان ئەکرد
ئەکسەری ئەولادیان ئێستا کە زۆر ناباوهپە
(یا ئەلہی فتح بابی) نیمە تا بی سێ ۲-۳

(نەزەلەن مەندوب و سانی جۆرج و سالیس میجرە)^(۱)

حەق تەعالا حەزەرتی نووحی لە تۆفان دا نەجات
غەرق ئەبێ وەک پەسەری بێ شک کەسی ناباوە پرە
نوعی لوقمان و ئەرستو بۆ عیلاج مات ئەبێ
تۆ دەلتی پۆستە ی عەسەل دەرمانی برگو باپەرە
عەشق نازانی وجودی ئاگر و تۆفانی چەرخ
ئە ی برادەر گەر بە ئیبراهیم و نوح تـ باوە پرە
قەت غەمی مەرگت نییە هەر هەولێ نان و بەرگتە
عومری گەنجی تێپەری، تێپەر نەبووی لەم لاپەرە
شەو تەواو بوو (صابری) گریانی تۆ نەبـ پرایەرە
هەلسە وەختی بانگ و نوێژە بۆ جەماعەت راپەرە

۱ - جۆرج: مەبەست لوید جۆرجە سەرۆکی وەزیرانی بەریتانیا لە و سەردەمەدا.

مەندوب سامی بەریتانی: پرسی کۆکس، سیاسەت مەداری بەریتانی لە خەلیج کە دواى داگیرکردنی
عیراق سالی (۱۹۱۸) بوو بە (مەندوب مەدەنی) لە عیراق و بەرزترین پلەى دەسەلاتی لە ئیدارەى
مەدەنى هەبوو. میجر: میجرەرسۆن : ئەفسەری موخابەرەتای بەریتانیا دواى شەپى جیهانی یەکەم
کرایە حاکمی سیاسی سلیمانى، رۆلى زۆر خراپى بینى دژی میللەتى کورد و شوپشى شیخ مەحمود.

به و چاره که لوقمانه تهماشاکه

به و چاره که لوقمانه تهماشاکه بزانه
و هجی چیه نه خسته که هم رهنگی خه زانه
خانهی به دن و عومرم به سه یلای سروشکم
وترانه له بنچینه وه نزدیکی خه زانه
خورشیدی جه مالی که جیهان گیره عه جانب
بی چاره بیابانی دلم خور نه وه زانه
زامرم و بیمارم و لوقمان و فلاتون
هر دو له ده وای دهردی دلم په نجه گه زانه
من به ندهیی گهردن که چ و تق شاه و نه میری
گهردن بیره بم کوژه نه ما به سزانه
تیواره که نه برزی هیلاله بنوینی
نیفتاری شوی عیدی - صیام سی ره مه زانه
بق بیستنی ناوازی خورش گویچی خه لکی
مانه ندی - صائم - که خه بهرداری نه زانه
به و چاره سه بوریم نییه تا تق به دهمی خوت
نه نییه نه که ی (صابری) خلق شیت و نه زانه

نهختی بترسه نه ناهی صابری

دلی ته نگم مه قاله ی ناته شینه وهره سهر چاوه کانم شانشینه
له شهوقی هوسنی شیرینت نه نالم به نهوعی پیم نه لاین فه رهادی چینه
له تاوی ته لعتی شیرینت نه ی جان سه راپا خه لکی کوهو که ژ نشینه
مه ناسه ی من نه گاته خه رهنی پوت نه گهر چی خۆر له رووتا خۆشه چینه
به به دری رومه ت (واللیل)ی زولفت که فرمیتک و لیباسم سور و شینه
وهره سه یرکه سه راپا گشت وجودم به چاری تیره شینتی تـل برینه
عه جهب بیتاک وسه ربهستی ودل رهق عه زابت دۆزه خسی (عین الیقینه)
(جزاك الله فسی الدارین خیرا) (مساک الله) که هاتی به م سه رینه
له ناهی "صابری" نهختی بترسه به چاری تر مه ناسه ی ناگرینه

بۆچ چاو و برۆت مانیلی ده عوایه

نه ی یوسفی گرم گه شته سه ری ده رکه له په رده
ئیبسانه نیشاتی به دل و جانی به شه رده
فه رموکه به شمشادی قه د و ته لعتی به درت
په سستی به سنه و په رده شکستی به قه مه رده
به و چاوه هه کیمانه ته ماشاکه له په رنگم
بۆچ وایه که چوار فه سله وه کهر پایزی زه رده
قه ند و شه کهرت هه ر به شی نه غیاره به فه رغون
سه وقات و به شی ئیمه غه م وده رده به فه رده
کۆ بی که به شمشیری برۆت سه ر نه خه وینتی
بۆچ چار و برۆت مانیلی ده عوا و نه به رده

شام نه مه گت زږده نه وا تووښی زیان بسی
شاپی بگره نه و دزه پی ناحقه به رده
تیګه ل بګه ماچیک و جنیوتیک موته ساوی
ماچت شه کهره و له لږ و جنیوت گول و ودرده
(صابر) سه ری ته سلیمی که دانا له بهری پیت
بی کوشتنی بهس دامه نی نازک له که موده

کاتی به هاره

چه ښ و تهره ب و شانیه نه بیامی به هاره
واده ی گول و باده ی مول و نالینی هوزاره
تا مه دی نه زه ر سه بزه و گولزاره سه راسه ر
نورین و موعه تر به روخ زولفی نیګاره
نه حباب هه موو جه مغه له بن سیپه ری دارا
سه حرایه ته ماشایه له بی جویو و که ناره
مه عشوقه به کامی دلله -المنه لله-
خوسره و که نه لاین نه بیووه نه م بوس و که ناره
عاشق دلی وه که م جمهره پړناګر و پشکل
مه جنوون سیلهت و بی خه به رو سه برو قه راره
ساقی وهره ئاوی به سه ر نه م ئاګره داکه
روحم به فیدای گه ر دوشی نه و چاره خوماره
ریشه ی دل و جه رګم به غه مو غه مزه به جاری
دهر ماتوره بوم تیګه شه رابیګی سوپاره

له و ئاوه که تریاکه ئه با زه هری غه می دل
له و ئاوه که وا مه سقلی ئه کدارو غویاره
ده زمانی غه مو ده ردی دلن ساقی و مو تریب
خوژگه م به که سی مه ی له به مین نه ی له به ساره
نازابه به خوژایی نه چی عومری عه زیزت
بی ساقی و مه ی مو تریب و نه ی سه رن خه ساره
مشتیکه نمونه ی غه می دل دینمه ده فته ر
وه رنه غه می (صابر) به عمارو به ته غاره

قسه ی شیخ و مه لا حیکمه ت و په نده

مه رچه نده قسه ی شیخ و مه لا حیکمه ت و په نده
یاساغه له کن تورک زویانو هه مه وه نده
مه رچه نده دوپو که وه ره گو فتاری مه شایخ
دیوانه شعوری نیه میسقالی به چه نده
ده ردی که نیشانه ی نه جالی پتوه چ جیکه ی
ته رکیبی معاجین و شه رابو گول و قه نده
هه ر که س که برینداره به شمشیری (احباء)
داپو یسی نه تیبا به جه راحاتی گوزه نده
کارکی به من کردوه ئه و شوخه به نه برو
نه بیدیه که سی ئه م زامه له شمشیری برنده
بازاری نه بات و شه که ری - مصری - شکاوه
له و شوینه که غونچه ی ده می هیناوه به خه نده

ہرچہندہ کہ نہو خہسروہ نازاری دلی دام
گشتی بہ دلی (صابر) شیرین و پے سہندہ

تیری موڑگانی خہ نھاری قہزونبہ

چاوه کانی وادیارہ دوشمنتیکی خوینی بہ
تیری موڑگانی بہ تیژی خہ نجہری قہزونبہ
قاتلو بی رحمہ ناحق قہسدی جان و دل نہکا
ناحہ قم مہگرن موسولمانان کہ روحم پینیہ
حاجیبی سہ نجار بخویتی (لا تخف) گوئی نادہ می
تا لہ چاوی ئایہ تی (این المفرم) خوینیہ
گہر دہ پرسی شو لہ بہرچی تا بہ یانی ناخہ ووم
دل بہ نومیدی نہسیمہ چاوه پتی مزگینیہ
دل لہ بہ ہری غہین و میمہ ساقیانی میو بی
موتربیا چہ نگو رویابی لیدہ دالو فی نیہ
مہرہ کو مہ جنون مہ میمشہ چوٹو سہ حرا پہی نہکام
دل بہ داغ و پپر لہ مہ سرہت سہیر نہکام لہ یلی نیہ
وا لہ دوری تو پہ ریشانم سہ عاتی سہد کہرہت
روو نہکام بو ناسمان چی بکہم خودا مہرگی نیہ
(صابری) بی چارہ زقد موشتا قہ بو گولزاری روت
خو بہ چاوی تو لہ من چاتر نہ زمانی ری نیہ

هاتہ وہ دلبری

هاتہ وہ دلبری بہشہ و دزی بہ دو چرایہ وہ
شوگری خودا بہ ہاتنی قاپی دلم گرایہ وہ
بہ روی نافتابہ وہ بہ چاوی نیمہ خوابہ وہ
بہ جامی پری شہرابہ وہ ہات و خوم زپایہ وہ
ہات و بہ نامی سہرکہ شی بہ چاپوکی و دل گہ شی
غارہ تی بہ ستہ ترکہ شی پوحی پہ وان گہ پایہ وہ
لہ ہاتوچون و مہ تلہ بی مہ پرسہ مہ یل و مہ شرہ بی
مہ سیحہ دین و مہ زہ بی کیفایہ تہ برپایہ وہ
موژدہ درا بہ (صابری) تو ئہ بی یہ موسافیری
نہ شک و غویاری کافری لہ چاو و دل سرپایہ وہ

نہی یار خوت لہ من عاجز مہ کہ

یاری من تویی خودا زامی دلم مہ کولینہ وہ
خوت لہ من عاجز مہ کہ دوپارہ مہ مسوتینہ وہ
نہ م کوژی رو و ہر نہ گیری یاری من حاشا نہ کہی
چی لہ موژگانت نہ کہی گشتی بہ گوشت و خوینہ وہ
دل رفتین و سہف شکین و خوین برژین نازا و ہرہ
جان و دل برفینہ سہف بشکینہ خوین برژینہ وہ
تو کہ رویشتی بہ دستوری سروشکم دی لہ دووت
باوہ پت بی نووری چاوم جان و دل نہ توینہ وہ
ناگری بہردایہ ئیقلمی بیابانی و جہود
یاری (صابری) نایہ تی "یا نار کونی" خوینہ وہ

قہدی یارم سہروی باغی جہنم

قہدی یارم سہروی باغی جہنم تو نازادہیہ
تہلعتی مانہندی حوروی زود لہ تیفو سادہیہ
چارہ کانی دائیما مہستی شہرابو بسادہیہ
بسی بہ لابی یاخودا بو کوشتم نامادہیہ
مہرچی تی فکری پەرشان و نہ خوش و زامدار
دادو ہاوری لہ زولم و جہوری نو جہ لادہیہ
سہد ہزار نەسفہندیارو روستہ می مازندہ ران
ہاتہ مہیدان و سہری بی لہ ش کرا لہم جادہیہ
مہرکسی دہرسی لہ کن نوستادی چاوی و ہرگری
کہترین (طلاب) ی نو نوستادہ ناخر مادہیہ
بو (العجب) نەفسون گہرو چاپک سوارو سہف شکین
خہلکی مہیرانن لہ مہکرو نازی نو شازادہیہ
"صابری" نەلبہ تہ لای نو چارہ دہرسی خویندوہ
بوٹہ وا سہریستہ لہم بہرقاپیہ بہم رادہیہ

گوردہ پرسی پوچی بی غلوم

گر دہ پرسی سہ بہ بو حیکمہ تی نم بی خہ ویبہ
سہ فرور سونہ تی نو ماہ رووہ شہورہ ویبہ
حہ ز نہ کی تی بگہ یی لہ ززہ تی شہو بیداری
لہ ہہ مو لہ ززہ تی دونیا کہ جیایی نہوی یہ
لہ شہرہ فیتنہ یی نہ لست مہ بہ نمین وہ کو مار
لہ ملی ہر کہ سی نالا سہری خوروارو نہوی یہ
تو کہ نینسانی تہ ولابہ لہ خوروی حہ یوانی
وانہ بی تابیی شہیتانی لہ سہر نہم زہوی یہ
لہ سہرا زہوقی گوناہو لہ دلا حویبی فہ ساد
نہمہ بو زوعفی دیبانت چ دہ لیلی قہوی یہ
فلسی خیری بہ دو سہ د میننت نہ بہ خشی ہیتشتا
بہ نومیدہ لہ خودلیک بہ دہ نو مل قہویبہ
ہونہرت ناوہتہ سہر دہ ستہوہ عہ بیت زڑپا
دہ گہ لت شہو دہ فروشی نہ لٹی خہ ستہویبہ
عہ ملی چاکہ ی تو ستیوہ بہ کتو نہی ژمیری
جہ بہ لی عہیبو گوناہت تہ بہ قی بہ درہ ویبہ
کورپی سوئل دہ گہ لی مائی خہ لیفہ ی نہ فروشنت
قہ سہ می خورارو بہ نہ ستیوہ وتی خہ ستہویبہ
راستی کہ س ہونہرو عہیبی تہ ماشا ناکا
نہمہ بو جہ ہلہ وہ یا شیخ حہ سہنی بہ سرہ ویبہ
(صابری) خاس نہوہتا عہیبی عہوام داپوشی
عہرہ بو رومیہ یا کورنو عہ جہم پہ ہلہویہ

خوا که عقل و دینی داوه پیمان

نه‌ی موسولمانان خودا به‌م بی‌ شهربیک و تاکیه
روح و عقل و دینی داپیمان نیهایه‌ی چساکیه
تا نیتاعه‌ی پی‌ بکه‌ین و تالیبی دونیا نه‌بین
کرده‌وه‌ی نیتمه غروری و غافیل و بی‌ بساکیه
داری دنیا مسیره‌هات و سیتیبری زه‌هراویه
خواردن و لی‌ خه‌وتنی هه‌ردو له‌بی‌ نیدراکیه
فیکری سونعی خالیق و شوکرانی نیمه‌تمان نیه
بو‌یه دونیا حاصلی بو‌ نیتمه هه‌ر غه‌مناکیه
خه‌وی غه‌فله‌ت هه‌ردو چاری عبیره‌تی داپوشیه
تسی‌ بگه‌ شه‌ و بزچی واتاریک و روژ روناکیه
خواردن و خه‌ و بی‌ که‌مال و بی‌ شعوری کردین
زه‌حمه‌ته‌ خوا چاکی کا‌ نم‌ عیله‌ته‌ زگ‌ ماکیه
باری خو‌مان کرده‌ دوشمن باوه‌ کو‌زمان کرده‌ یار
ناخه‌له‌ف خو‌مان که‌ بابی نیتمه‌ ناده‌م خساکیه
بو‌ گوناھی که‌ ندمی‌ ناده‌م له‌ جه‌ننه‌ت ده‌رکرا
با وجودی نه‌ و هه‌مو عزیزو و یقارو پاکیه
تو‌ که‌ سه‌رتاپا وجودت غه‌رقی زولم و بیدعه‌ته
موستمه‌تی جه‌ننه‌تی به‌م پاکیه‌ به‌م چاکیه
عاقیبه‌ت (طوعاً و کرهاً) گشتمان نابود نه‌کا
چونکه‌ دونیا کرده‌وه‌ی هه‌ر کوشتن و سه‌فاکیه
تو‌ که‌ بابت که‌ ندمی‌کی خوارو خوالی‌ی خوش نه‌بو
تو‌ که‌ بابت خوش نه‌وی (صابر) خه‌ساره‌ت تاکیه

روزھ لائے

روزھ لائے نہ ستیرہ ونبو کویرہ چاری شہب پہرہ
عوشرہ تی سیمرغو بازہ شینی زاغو سہرگہرہ
لو مہ نامہ جوششی گریان و زاری عاشقہ
بی رہ واجہ ناگری نہ مروبو ناوی باسہرہ
من کہ تینوی دولہرم ناوی حہ یام بوچہ
دل زہ عیفم کہی عیلاجم قہ ندو بادامی تہرہ
اولا (تشخیص) دہردو (بعد) تہرکیبی دہوا
وہرنہ کہی راجہ ی قہوی دہ بریتہ وہ پشٹی ہہرہ
نہ سبابو علاماتی نہ خوشی تی بگی
شہریہ تی تو تیغی بران و مرض تری تہرہ
نہ ی مودہ ریس تو لہ دہرسی عشق تہ حسیلی بکہ
تابہ کہی (زید علی السطح) علی حہرل جہرہ
معجزاتی مرسلینو موعظہی اعلامی دین
زکریان زاگر دہ گیری وہ ک تہ شیلہ و فرہرہ
یہ عنی ناگاداری دونیاو نہ فسو شہیتان بن ہمو
خہ سمی بابا تانہ نہم دونہ امارہو بہد فسہرہ
نہو کہ سہ نہ حوالی عاشق تی دہ گا شہو بی خہ وہ
لیوی وشکو پہنگی زہرہو دائیما چاوی تہرہ
حاشاللہ قہ ندو گول نہ مہرؤ بددا تہ سکینی دل
چونکی من شہوتامہ دلہ مفتاتی عہ نابی تہرہ

نہی جوان

نہی جوان نہو بہدری حوسنہ گہر ببینی شوہ لہ خوہ
بیکری بیکری نازہ نینو مساہ جہ مالت کہی دہ بی
(حنظلی) دہستی بلورینت لہ شہ کہر خوشترہ
باستوقو حہلوا بہ زہوقی جوینی تالت کہی دہ بی
باعبسی ژینم نومیدی وہ سلی تویہ بت گہمی
پیٹ بلیم سا بمکوڑہ خوینم حہ لالت کہی دہ بی
گہرچی نومیدی ویسالت قوہ تہ بو جانو دل
ہم ترازوی لہ زہتی شہرتی بہ تالت کہی دہ بی
پادشاہا (صابری) عومریکہ دہریانی دہ کا
داخلی خدامہ کہی صلی نہ عالت کہی دہ بی
نولبہرہ مہستو لہ لہ کہ پو بہ ختی شومت خہوتوہ
(صابری) نہ لعی شکات و عہرزو حالت کہی دہ بی

دوری خودا و پیغہ مبری تاکہی

موسولمانان له ریگہی شہرعو دین دوری و بہری تاکہی
حہ یاو شہرمی بکن دوری خوداو پیغہ مبری تاکہی
له شاری عوشرہ تا مہستی له بازاری تہ مہع چوستی
له خانہی تا مہتا سستی میسالی سہرسہری تاکہی
به زاہیر رہ نگی ئہ ییوبی بہ باتین جہ نگو ناشوبی
به سورہت حہ زرہ تی - موسی - بہ سہنعت سامری تاکہی
دہمت تہ سبیح و تہ ہلیلہ دلّت بازارپو ئوتیلہ
تہ ریقی لای (محمد) بی بہ - عیسی - موشتہری تاکہی
به رۆژ تہ سبیح و سجادہ بہ شو تہ دبیری سہر جسادہ
خہ جالہ ت بی نہ جیب زادہ له نیرسی - آب - بہری تاکہی
له بی ہوشیو سہر گہرمی له مہ غروری و بی شہرمی
له دونیاوو قیامت بی خہ بہر ئاخر شہری تاکہی
به دہم سوئق بہ دل عاسی تہ ریقی عامیو خاسی
له چوئی غہفلہ تا کاسی کہ رو گا بہ روہری تاکہی
له تہ علیمی سواریدا جوان و چاپکی ئہ مہما
لغاوی ئہ سپی نہ فستکہ بلئی تہن بہ روہری تاکہی
به رۆژ مہردی خوا ناسی بہ شو جہ ردہی دزو عاسی
ویو ناباوہرو کاسی رہ وشتی کافرہی تاکہی
کوہپی نہ فست له شیری دایکی دونیا بپہوہ (صابر)
له میوہ و مہویباتی رہ حمہتی رہ حمان بہری تاکہی

چاوی مهستت عالہمی مہ خمور کرد

نیگارا چاوی مهستت عالہمی گپرا بہ مہ خموری
وہم بہو چاوه بیمارہ شیفایی دہدو رہنجوری
شوعاعی شہمسی روخسارت شکستی دا بہ مانگو خور
بہ نوری حوسنی بیچونت کہ تو سہر تا قہدم نوری
بہ ناہو شیوہنو سوژم بہ چاوی سوو تالوزم
وہا ویرانہ خانہی دلّ نہما ٹومیدی مہعموری
گہدایی ناستانت خوشترہ بو من لہ پاشایی
بہ ٹومیدی کہ روڈی پی بہ سہرما نیی و رابوری
وہرہ ئی دلّ قہلادہی بہندگی شاہت لہ گہرینکہ
وہسیقت تا نہبی زہحمہت قہبولتکن بہ (مأموری)ی
لہ قہولو فیملی شہیتانی لہ خولقو خوبی حہیوانی
موبہپاہہ کہ ٹینسانی چ نادانی و مہغوری
جہپاہاتی دہرونی (صابری) ساپیژ نہبی روڈی
کہ تو دانئی سید-ی بیضا-لہ سہرسینہی و ہکو توری

ویسالت

"یا طیبی" نینتزارم - اتصال - ت کھی دهی
زهری دوری کوشتمی شه هرو ویسالت کی دهی
شه که رو گول پیکه وه ته سکینی دهردی دل نه دا
روحه که م ماچو جنیوی لیوی نالت کی دهی
لهم شهوی ده یچوره هیچرو حالی سرگره دانیه
پرته وی خورشیدی حوسنی بی میسالت کی دهی
شیوه نی شسامی فیراقت بوته خوراکو خهوم
نینتزارم جه ژنه کی سویمی ویسالت کی دهی
بو گرومی روت و قوتی تالیبی موحتاجی روت
حاسلاتی عوشری خه رمانی جه مالت کی دهی
بو مه زهی مهستانی چاوت میوه هاتی باغی روت
نه وپه ره ی عینابو سیوو پورته قالت کی دهی
موده تیکه تهیری دل چه پس و نه سیره بی خه تا
رستگاری داوی زولفو دانه خالت کی دهی
دل به داغو نینتزارم دائیما دهسته وه دو عا
تو له نیو جه می ره قیبان (انفصال) ت کی دهی
بی به لابی وه عده کانت سه دیکه کی نایه ته جی
روحه که م پروا به پهیمانی به نالت کی دهی
(صابری) باری جه فا راکیشه بی دهنگو خه مویش
تا جه فا کیش و ره زابی قیل و قالت کی دهی

نہ ہاتی بو تہ داوی زامانم

نہ ہاتی بو تہ داوی جہرگو دل سوتاوو بڑاوی
دہمیکہ چارہ پیمہ تو بہ سرینا بکہی ناوی
رہ نیقانم مہکن مہنعم بہ رژیہ یار سوتاوم
کہسی ناگر لہ مالی بہ دردا ناچار نسلی ناوی
خیلال عادہ تہ قوریان کہ تو رہمئی بہ من ناکی
بہ حالی رہم نکا عالم ببینن خانہ سوتاوی
بہ چاوی تو گہ یشتومہ بہ حالی جانیبی مہرگم
لہ لام راحت ترہ سدجا نہ لیم ہم ژینہ مہ ناوی
کہ رابوری بہ سرما دامہنی پاکت بے داراکا
نہوا نالودہ بی نہو دامہ تہ پاکت بہ خویناوی
دل تہ سکینی نایہ چاوی من فرمیسکی ناوہ ستی
مہگر روئی بہ چاوی مہرحمہت سہیرم بکہی ناوی
شکات لای حہکیمی کردو گریاو پتی وتم (صابر)
عیلاجی عاشیقان سہیرہ نیتہ دہرمانی پی ناوی

غوا ناسین

نه‌ی دل نه‌گه‌ر به راسستی نیتاعه‌ی خودا نه‌که‌ی
موتابعه‌ی شه‌ریعت حه‌زرت مصطفی نه‌که‌ی
فرزی خواو سوننه‌تی حه‌زرتی موسته‌فا بکه
تصویری له داستانی ناده‌م و حه‌روا نه‌که‌ی
نه‌گه‌ر ناگر نه‌ماویه دل‌و نه‌بیتته هاری یسه
(وما أدراك ما هیه) به‌ده‌ست و پی سه‌ما نه‌که‌ی
شه‌و به کلیلی زیکره‌وه تا به سه‌حەر بپاره‌وه
گه‌ر ته‌له‌بی خزاننی مه‌راحیمی خودا نه‌که‌ی
سه‌ماوه‌ری ده‌رونی خوٚت به‌ناری عه‌شق بیته جوش
شه‌کر چایی حازره (صابری) گه‌ر مه‌یلی چا نه‌که‌ی
نییه‌ت و حوسنی کرده‌وه فیکری نیهان و زیگری سر
وه‌رنه خودا به ته‌پلو ده‌ف ناخه‌له‌تی ریبا نه‌که‌ی
یادی خودا نه‌گه‌ر بیی مه‌یلی گوناه که‌ی نه‌که‌ی
دوری له ناهت و به‌لاخه‌لق و خودا ره‌زانه‌که‌ی
فیکری خودا ده‌لیلی تو زیگری زویان کلیلی تو
رووبکه بابی مه‌رحمه‌ت تا هونه‌ری په‌یا نه‌که‌ی
ژه‌نگ و غوباری قلب و روو چلکی لباسی ده‌ست و پا
بشق بشق گه‌ر هه‌وه‌سی مه‌جلیسی پانشا نه‌که‌ی
نه‌گه‌ر شه‌وی (تلرج) نه‌بکه‌ی له سونمی کردگار
عه‌زیزی من له گورگی خه‌و میسالی مه‌ر هه‌را نه‌که‌ی

خودا نه زهر له حوسنی نیهت و دلی به شکر نه کما
چاکه نیشانی خه لک نه دهی تو خرابه ژیر پسا نه که ی
خه شیهت و خه ووق ذوالجلال عه شق و حویبی موسته فا
تا نه چه قی له سینه که ی موخاله فه ی هه وائ که که ی
تییگه (عزمن قنع) لاده له (ذل من طمع)
حاسل نه که ی ره زای حه ق، حه ق له به تالان جودا نه که ی
عه شقت نه که ر حه قیغه ته مه ناله که ر شه قیغه ته
وه رنه مه جاز و بیدعه ته (صابری) هوی و هاده که ی

نیشانه ی عاشق

نیشانه ی عاشقی وایه که ساتی یاری لی ونی بی
ده بی دهر له حوالی به سه دگونه مـولوهن بی
دلی پر دهر و ره نگی زهر د و لیتی و شک و چاوی ته پ
سیا پش و جه فا ترش و سه راپا غه رقی ناو خون بی
جه فا و لوتف و هیجروه سلی یار و شیوهن و شادی
له لای په کسان و دل وک خانه یی زه نبور کون کون بی
که دولبه ر هات و روحم چو که رویشت و دلی بر دم
نیتر جان و دلی بیچاره چو ن نیسکان و ساکن بی
أطباء عاجزن بیشک له دهرمانی دلی "صابر"
نه که ر لوقمان و جالینوس نه ره ستر یا فلاتون بی

پیری ناخبر شہر

نہ لا، نہی پیری ناخبر شہر، رہ نیسی قوم و سہر خیتی
ہے تا کہی غافل و مہستی، لہ سہر تہخت وقہراویلی؟
شہوی گہنجی نہما، مہ لہسہ لہ خو، سہیریکہ ناویتہ
نہلی: نہی پیری نازیرہک، ہے تا کہی خوبی جاہیلی؟
نہ جہل نامادہیہ، بڑ تہخت و تاراجت، چ عہ قلیکہ؟
خہریکی گرد و کڑی مالی، سبہی بڑ خہلکی جیڈیلی
لہ لات و ایسہ بہ شاپی دا نہ پڑی و پووت لہ مہ قصودہ
وہ لسی پتگی دزانہ، ناگہیہ مہ قصودی خوت... وپلی!
تہ ماشاکہ، لہ پانی نہرز و تہنگی چاوی دونیا دار
چ چاو برسین بہ جوتیار نہ مر نہ کہن، بڑ ریگہ ناکتلی؟
زہ میننی بین نیزاع و (منبت) و نہ علا نہ گہر مایی
سہری گونایہ ناوی نہ شکلی چاوه جہرگہ نہ سستیلی
کہ زاریع مہردوم و بیلی موڑہی فرمیسکی ناوی بین
لہ نہرنی روو نہرہم پہیدا نہ کہی گہر بین لہر و فیلی
ہے تا ماوی عیلاجی توشہی ریگہی قیامت کہ
چ لازم مال و مولکت بڑ کوپی نہ حمق بہ جسی بیلی
شہوی پیری وتسی: (صابر) جوانی بی و ہا ریوی
وتم: توش ناخبری عومرم نہ بین ریوی بہ جی بیلی

سۆزی جه رنگی سووتاو

کـه سـئ مانه ندی په روانه نه سو تابی په پ و بالی
له سۆزی جه رنگی سووتاو و دلی من که ی نه بی حالی
خودا ته ولیق بیدا وه ختی مه لاتیك دیتته ته ختی دل
که تر قبلت له شه پ و وه سو ه سه ی شه یتان بکه ی خالی
نه گه ر خالیس نه بی نیت به تاله زیکر و جه معیه ت
به رهنگ نه یوب خاسیه ت به باطن خو بی ده جالی
به رهنگ و روو برنجیکی له سه ر سینی بژیرای
به تام و بوی دهر وونت تر زه خیره ی کون و بن چالی
ته ماشاپه کی ریشت که حه یاو شهرمن له نیش ت که
به ریش و عومر باپسیری به نیش و فیکر منالی
نیتر به سیه خه وی غه فله ت سه رت خالی که له و عه فله ت
مه تاکه ی مه ر له دوی نه فس و ه و ا نه و بال و عه ودالی
دل م ره عد و مه ناسه م به رق و نه شکم سه یله دونیا پر
که تر تیتناگه ی بی سپ نییه، کویر و که پ و لالی
له رستی ختیوه نی تر عه ساله می شل بوو (تأمل) که
له ره ش ماری قیامت تا به که ی مه غروری ره ش مالی
حه یاکه (صابری) نه هفت بناسه خوا شو ناسیکه
له په دجا تپیه پی عومرت له خوت و خوا نه بووی حالی

تیغی نه برزی

ماه روو ده رکهوت و خورشیدی جیهان هاته کزی
شه کر و هه نگون له حه سرهت لیوی نوو لیویان گه زنی
تیغی نه برزی رسته مو به هرامی عاجز کربوه
تیری غه مزه ی چاری دی سه عدی بنی وه قاص به زنی
کتیو وا نم شه و جیهان په کسه به مامی رووه تی
عاسی و مه عسوم هه مو مانه ندی که تان دارزی
زوشت و ناشیرینه بقی پاشای عادل جه رده یسی
تر که سولتانی جیھانی هه یفه بقی تر شه و دزی
شه و که سولتانی خه یالت هاته سه ر ئیقلیمی دل
پاله وانی له شکری بیگانه پشستی دابه زنی
پیایوی چاکی خسزمنه تی خه لکی نه که ی بقی ناهه رین
تا بلتی زور موکریمو چالاک و چوست و گوریزی
تا جوانی و تاقه تت بوو مه یلی ده رویشیت نه بوو
ئیتستا و پیری له ری بقی زیکر و تاعهت عاجزی
وه ک په موو بهرگی هه موو عالم به خاسیهت بکه
قه تمی ریگه و دامنه تی خه لکی مه که وه ک داری زنی
(صابری) تاکه ی له نه زم و شاعری و ازناپه نی
رووت له ناوایی نییه، دانیم له چول و کسه لجه زنی

لہ کن حوکمی قہدہر

لہ کن حوکمی قہدہر ئەعجازی پیتفہمبەر ئەبێ چسی بێ
 لہ کن (شق القمر) سەد فەتھی وەك خەببەر ئەبێ چی بێ
 لہ کن (یا نار کونی) ناگری نەمرود گولزارە
 بەرامبەر (حیە تسعی) لەنی ساخەر ئەبێ چسی بێ
 لہ کن دەرکەوتنی ئەو شەمعە عالەم شوبھی پەروانە
 کە سووتان و ئەلێن لەم نەعمەتە خۆشتر ئەبێ چی بێ
 بە موزدەئە یەك گولێکی جەنتەتی حوسنی هەموو عالەم
 ئەگەر بیکەم بە قوربانی سەبا یەكسەر ئەبێ چی بێ
 لہ کن بەدری جەمالی یار چ یاراییکە دەم بەدری
 لە نووری مانگ و خۆر یا خوسرەوی خاوەر ئەبێ چی بێ
 بە نایە "یا نار کونی" مەیلی بێ دۆزەخ بەهەشتیکە
 لە جەننەت دەرکرا ئادەم بە یەك ساوەر ئەبێ چی بێ
 گولێ روخسار و لێوی ئال و دانەئە خیال کە بنوینێ
 گول و لەعل و وەنەوشەئە خاك و خۆل بەسەر ئەبێ چی بێ
 ئەگەر بێنێ سەبا بێنێ لە باغی جەننەتی حوسنی
 گولاب و میسک و بۆی سونبل و عەنبەر ئەبێ چسی بێ
 لە قەد و قامەتی شمشاد و عەرعر نەزم و حەبیرانن
 لە باریکی مەپانی عاقلان قاسر ئەبێ چی بێ
 کە یارم هات و روحم چوو کە رویشت دل بە دویا چو
 خودایە نەعمەتی لەم ناموشوق چاتر ئەبێ چسی بێ
 لە کن نوختەئە دەمی عەقل و زویان حەبیران و بێ نوتلە
 دەمی سەری خودایە دەم مەدە "صابر" ئەبێ چسی بێ

پیری شیرین لہب

تالہ مہیلی تیگہ یستم یاری شیرین (لام، بی)
دولہ دنیا ورہیگی پی بنیہ (کاف و سین و ہی)
تاقسہ یاری لہ گہ ل نہ غیار نہ کہی بیزارہ لیت
تیگہ ناکا نہ ناری (ری و حسی و میم و تی)
(رحمہ اللہ) گہر چسی زقد و بی شومار و واسیمہ
جولہ مہررومن لہ چہننہت (کاف و نلف و لی و ری)
کافر و جومان لہ سہد شیخ و مہلا خوشتر نہ وی
لائقہ بق نیمہ حود و (بی و ہی و شین و تی)
نہی بہہشتی تر لہ سوئی کردہ وہی خوت غافلہ
خوی بہد نہ تباتہ قاپی (دال و واو زئی و خسی)
دوزہ خسی پپر ناگر و دوویشک و ماری زہ سردار
بق گوناہ کارانہ (صابر) رژی (حسی و شین و ری)

دورحقی بہ گہدا کورہمت بی

تا کہی دلی سہودا زہدہ بیماری غہمت بی
مہررومی گولی باغی جہ مالی نیرہمت بی
نہرمو کہ خہ راجات و خہ زینہی دل و جانم
قوریانی سہری ری و نیٹاری قہدہمت بی
نوقسان نییہ بق سہلتنہت و شہو کہ تی شامی
دورحقی بہ گہدا مہرحمہت و یا کورہمت بی

ناحق نیبه شهو تا به سهحر کافر وموسلیم
دیوانه و پهروانهیی روخساری شهت بی
(صابر) بهسه دورد و غمی دل نایهته تهحریر
دهریا مارهکعب داری جیهان گشت قهلهت بی

شاگری دوری بهرپوو له زه و پووش

جانا به خودا بارهپ نهکعی شاگری دوری
بهر بو له زه و پووشی بیایانی سهبووری
حیفه به قسهی ناکس و نهغیار عهزیم
خوت عاجز نهکعی له م هموو خزمانه نهبووری
ناکس دپکه روی مهدری نهی گولی ناسک
نهو مهوره نزدیکی مهکوه چونکه تر خوری
دودی نهفوسی سوله غم و دورد و بهلایه
دوریی له لهشی نازکی تر عینی بلوری
وینهی نیبه ناوینهی حوسنت له بهشهردا
خوری سیفته و دولبهر و بی عیب و قسوری
تا توری دلم موحریقه بهو نوروی جهبینه
(والله) له دل مدا نیبه نارام و سهبووری
سهرگشته و شتواوه شهوی شتوهی تری دی
(صابر) به یهقین تیگه بیوه کومهالی نوروی

دوم بیٹہ دہم یا نہرم

جانا لہ مہناسی دہمکات بونی شفا تی
دہم بیٹہ دہم یا نہرم خیرت دہگاتی
عومرنکہ بہ پلاؤم و نہیو جہڑنی سیام ی
بہ دبہ ختم و نہمدی لہ شہوا قدر و بہراتی
کہوتورمہ لہ بہر قابہکات سائیلی روتم
شادمکہ بہ ٹیحصان و بہ ٹینعام و زہکاتی
نو وہ عدہ بہ فہرموتہ کہچی ٹیفات نہ فہرمو
باوہر بکہ نہمجا لہ دہسنت نہچمہ شکاتی
تا نیو نہفہس ماوہ قہدم بیٹہ سرینم
با بیٹہوہ خانہی بہدہنم تازہ حہیاتی
لہو ساوہ کہ فہرموتہ شہوی دیم و نہماتی
ٹیوارہ گلارامہ تا بادی سہباتی
جانا کہ خہیالی گولی حوسنت بہ دلاتی
وہک بادہی سہبا وایہ بہ سہر باغی گولاتی
تہنہا لہ نلی من نیبہ نو بادہ بہ قوریان
زورہ لہ مہمو مہملہکات و شمار و ولاتی
لوا گیانہ فہرمو قہدمی بیٹہ سرینم
با بیٹہ لہشی وشکہوہ بق تازہ حہیاتی
(صابری) کہ نہخوش کھوتوہ مہر چاوی لہ ریہہ
تق بیٹی و شیطانی دہردی نہوی وای بہ دلاتی

صابری کہی شا ئہ بی رُوئی

خودا لہم شہوی دہ بیجورہ کہی پیدا ئہ بی رُوئی
لہ داوی زولفی رنگاری دلی شہیدا ئہ بی رُوئی
بہ نسامہ ق کوشتمی ہاوارہ شاہیدین موسلمانان
یہ خہی بگرن لہ جینگاہ کہ سپر نہ فشا ئہ بی رُوئی
چ حاجت غوسل و تکفینہ شہیدی خہ نجرہی مورگان
کہ چونسکہ حوجہ تی بہر بہرگہ وہ ئہ قوا ئہ بی رُوئی
وتم جہ زنی ویسالت کہی ئہ بینم روحہ کہم لہ رموی
مہ حالہ تا لہ دہوری قہ برہ کہت غوغا ئہ بی رُوئی
لہ قیر و مستہ ہم چا وہ پئی حیسہ زہ کاتیکم
بفرمود سا بزائین (صابری) کہی شا ئہ بی رُوئی
برین و عیللہ تی (صابری) مہ گہر چسایتہ وہ قتی
موحمد شافیع وزاتی خودا پسا شا ئہ بی رُوئی

موغناتیسی چاوت

ئەى بە سوردەت نوور بەخشى ئاقتاب و كەوكەبى
رەى بە لىتوانى مەسىح ئاسا شىفا بەخشى تەبى
چاوەكانت مەستى نازە يا لە خەو هەلساوە يا
مەستى مەى يا خوین رزانی عاشیقانە مەتلەبى
هەیدەرى چاوت بەزولفقارى ئەبرۆ ئەى سەنەم
خەیبەرى دلەى لە بن هیناوە شار و مەكتەبى
تا بە موغناتیسی چاوت ئاستى دڵ جەزب ئەكەى
روحى عالەم پەرەكایە تۆ مىسالى كەهرەبى
كاشكى من نامو نیشانى تۆم ئەزانی مەه روو
تۆ كە شانزادەى عەجەم يا كورد و رۆم و عەرەبى
خۆ بە روو توشى لە تۆ نوور تاكەوم ئەى خوب روو
وەك مەگەس سەد جار دەرمەكەى نىمەو و شىرین لەبى
بى بەلابى سەرنى سەرگەى رووت ئەكەى بۆ ئاشنا
رووبەرووى بىگانە وەك(ئەسكەنجەبىن) خۆش مەشرەبى
تا هەناسەم عەرز و حالى دڵ نەباتە بەردەمى
كەى عىلاجى زوعلى قەلبى من ئەكا غونچەى لەبى
بۆ گرومى عاشیقان نابى لە مەولا راحەتى
تا بە نوو جەللادەو تۆ حاكىم ئەم شارەبى
(صابرى) ئازا سەسەرى تەسلىم لە بەر پىتى دابنى
تا لە سایەى یسارەو رۆژى بە ساحىب بەهرەبى

ہر کسی تالی پارہ با وکو پھروانہ بی

ہر کسی تالی شہمی تلعتی جانانہ بی
 شو نہ بی خوق و رھوش و سنعہتی پھروانہ بی
 با دل و جہرگی بہ خہ نچہر پارہ پارہ و قیمہ کن
 دہنگی ناخ و سُوق نایہ چا نیبہ گہروانہ بی
 نیشتمالی ناگری دل شو دہمہ نہ کوڑتتہ وہ
 دائرہی دل خہیمہ گاہ و تہختی نہ و سولتانہ بی
 مہست و مہدھوشی لبقا چی بکا لہ دونیای بی بہ قا
 مہر دہ بی دیوانہ دائیم بی لیباس و خانہ بی
 مولک و مال و مہرتہ بہی دونیای دونی بق چیبہ
 شو دہ بی مہجنونی زولفی لہیل و رڈ بی خانہ بی
 عہشقی یار و حوبی دونیا مہردوو (ضد) ی یہ کتین
 گہر دلارامت شو بی با ماسیوا بیگانہ بی
 ہر کسی مہجنونی لہیلا بی چ باکی تہعنہ بہ
 لازمہ مہرچی بکا نا لایق و شیتانہ بی
 ناوی مہجنون ناگری بہردایہ دل ناہق نیبہ
 من وجودم ماسی و تہشکم وکو رقیخانہ بی^(۱)
 حہققہ شو گریان و نالینم بہ چاوی سورہ وہ
 چونکہ تہنجامی عروسہ عاادہ تہ سورہ نہ بی
 پایزہ و عالہم لہ تہعمیراتی تہشقی خانہ بہ
 عاشقی روت مہرمہ گانی کھ پری تاوستانہ بی

۱ - رُخانہ رویارتیکہ کہوترتہ رُزْمہ لاسی شوپہجہ وہ لہ نَزیک شارہ دیتی قادر کہرہ مہ۔

شادییہ جہڑنہ ہموو عالم بہ برگی تازہ وہ
دوور لہ بالات تا بہکھی بہرگم رہش و زستانہ بی
دہستی بڑ گسرفانی ہینا تاکو ڈیرم کاتہ وہ
من ہنوم ہلسا سہرم قوریانی نہ و گسرفانہ بی
پیایوی عاقل گفتوگری بی ہودہ ناکا مستلقاً
مہست نہ بی رہفتار و نہ تواری ہموو مہستانہ بی
(صابری) پیر ہوی خہوی غفلت لہ چاوت دہرنہ چوو
کوا حہکیمی واقیعی نہم عیلات و دہرمانہ بی

نہ خزشی چاوت

نہ خزشی چاوی بیمارت ہہ تاکہی نینتیزارت بی
سہری تہ سلیمی دائیم بہرہ بازی ری گوزارت بی
لہ شوکری شہو کہ تو شامی خودا پیتی عہتا لہرموو
دہ بی فیکر و مہ شورہ تی بی نہویان و ہہ ژارت بی
(صبا) بیٹی نہ گہر بیٹی لہ باغی جہننتی حوسنی
سہر و جان و دلہ قوریان و شایاش و (نثار) ت بی
دہمیکہ دہس بہ جان و چاو لہ جام ساقیا لہرموو
کہ بگرہ و بہرہ جان و جام و ہر خیرہ بہکارت بی
نہ گہر چی حوسنی تر موستہ غنی نییہ نہما زہرہ نادا
ہہ زارانی و ہکو (صابر) بولبولی لالہ زارت بی

نہ گھر عاشق دلی زاماری چاوی بی

نہ گھر عاشق دلی زاماری تیری چاوی دولہا رہی
نہ بی جوشی دل و سینہ ہی ہمیشہ وہ کسے ماورہ بی
برین و عیلاہتی دوری بہ نویسن ٹینتہای نائی
مہ لائیک کاتب و دہریا مہرہ کب چہ رخ دہ فترہ بی
بہ ناوی کہوسر و زہ مزہ م شہرارہی سینہ نابی کہ
بہ نہ حوالم (وراء الظہر) ہ کہی مہیدانی مہ حشرہ بی
وہرہ تر ترکی لہ زہ تکہ قبولی فہ قر و زیلہ تکہ
تہ ماشای نوور و عزیزہ تکہ جیہانت بق موسہ خہر بی
(صبا) بونی غوباری باغی روی و خاکی پتی ہینا
نہ بی چاوم منوہری دہ ماغی دل موعتہ بہرہ بی
بزانی لہ زہ تی ترکی لہ زائیز لہ زہ تی دونیا
قہ بولہ ناکہی نہ گھر چی روی زہوی مہ نگین و شہ کہر بی
کسی دہ رویش و قانبع بی دلی پرفیکری سانبع بی
چ دہریہ ستہ بہرہ و لیلہی زمین و چہرخی (أخضر) بی
بہ جہدہ ترکی نہ فسانی بہ دہس نایہ بہ ناسانی
بہ تہ نیداتی رہیانی مہ گھر (صابر) موزہ فہرہ بی
وہم تا کہی بہ چاوی سوورہ وہ ہر ٹینتیزارت ہم
وتی: شیوہ نکہ تا روتی لہ کونجی سینہ جان دہریہ
برادہر ترکی نہ فسانی بہ دہس نایہ بہ ناسانی
مہ گھر زیکری دہم و دل (صابری) "اللہ اکبر" بی

هه‌موو ساتی هائی له یادم

له بهر دورد و غه‌می عه‌شفت نه‌ما ئاسایشم ساتی
له یادی تو زیاتر نایه‌ته فیکرم خه‌یالاتی
له زوق و له‌زه‌تی جه‌ورد و جه‌فایی تو (جزاك الله)
به‌غیره‌ز جان و دل قوریانی تو نیمه موکافاتی
نه ئاگاداری ده‌س نوێژم نه بانگ و قامه‌ت و نوێژم
ده‌می مه‌ست و ده‌می گێژم که هه‌ر له‌هزه به‌حالاتی
مواعیدی عه‌قیمت که‌رچی قه‌ت نایه به‌جی نه‌معا
هه‌میشه چاره‌پێمه که‌ی ده‌بی عیدی مو‌لقاتی
که‌لی دورد و نه‌هات و ماته‌م و جه‌وور و جه‌فام تووش مه‌ات
له رنگه‌ی عه‌شقی چاره‌ی دوله‌رم قه‌ت تووش نه‌بووم هاتی
چ بی بی باکی له‌ نا‌هی کوشته‌گانی بی خه‌تا رۆژی
ده‌که‌ی سه‌د قه‌تلی نا‌حه‌قی بی (شه‌ود الحال) و ئیسه‌باتی
که‌ تر هاتیت و روحم چو‌ر که‌ رۆیشتی دلت به‌ردم
ئیتر به‌رچی به‌کا (صابر) ته‌مه‌نناو مو‌ناجاتی

بہ شامی زولف و نہبروی

بہ شامی زولف و نہبروی ہیلالی
دیارہ سو بھکے کی جھڑنی و سسالی
لہ کن دہرکہ وتنی باغی جہ مالی
دلی من بولبولی مامی جہ مالی
بہ رووی نالفتاب و لٹوی نالی
سہنای زولفی بکہم یا وہ سفی خالی
نہ گہر چی سورہ تہن دووم بہ معنا
لہ من نزدیکہ سولتانی خہ یالی
خودایہ کہس نہ بی تووشی غمی من
کہ خہ لکی پتی بلین کافر بہ حالی
بہ شہ و تا رۆژ ہر گریانہ پیشہم
نہ ہاتی و پیم بلتی بڑچی نہ نالی
نہ گہر خڑی ہم کوڑی پیم خڑشہ نہ مہما
رہ قیبیش بڑ نہ ہاتیم ہاتہ پالی
بہ دہستی خڑی خوینیشم بریڑی
نہ لیم وک شیری بہر دایک ہہ لالی
نہ مامی قامہتی غایہت بلندہ
دہسم ناگاتہ سٹیو و پورتوقالی
خودایہ تکر دہمی (صابن) شیرینکہ
ہہ موو عومرم بہ زایع چوو بہ نالی

نئی مہری بہر سیبہر

مہخق نئی پیری تن پہرور کہ باب و کالہ کسی پردی
مہخق نئی مہری بہر سیبہر وہ کو شامی تہ پیو بوردی
نہ لا نئی پیری بیّ حاصلّ لہ کن خست نائل و وردی
خہ جالت بیّ ہموو رنعت قوسوری خستہ بابردی
سہ نئی عومرت لہ ہشتا تیپہری و غافلہ ہشتا
کہ ترفانی نہ جہل نرذ و سہامی شتوان و ہاوردی
لہ ہشتا تیپہری عومرت قیامت نایہ تہ فکرت
جوین و غیبہ تہ زیکرت پیای زیرہ کو وردی
گرومی شہولین رابورن و نیمہش نہ چین ناخر
نہگر چی من تہ پزلکہم تزل لہ چاوی من وہ کو گردی
سہر و ریشٹ بوہ پہمیو سہراپا عومری تزل غم بوو
موسلمانیت ہموو دہم بوو پشیمانیا و روو زہردی
نہگر چی من لہ قبری شار و تزل سولتانی دہورانی
بہہر حالی کہ من مردم لہ ناکاوا نہ تزلش مردی
نہگر یارانیا رابردوو بہ خیر بیئیتہ یاد نہمہر
بہ خیر یادت نہ کہن خہ لگی سبہ و نویکہ رابوردی
عہا و جوہی سپی و ساف و کہوای زہردت موہارہک بیّ
بہ سوورہت شہکری نہمما بہ تام و رہنگ گسگرودی
زہمانی زومد و پاریزکردن و تہوبہیہ (صابر)
نہگر شیخی عہرب یاخود رہ نیسی تائیلہی کوردی
چیہہ دونیا زمستانہ _ آجل - ؟ سوورہلت و بازارانہ
لہ ہموری قبیلہوہ (صابر) بہ توئدی ہات و ہاوردی

تیگه لکھی کوردی و تورکی

کئی بود و تیری هه وادا خه لکی کوشت و پیکه نی
الله سیور سز موسلمانله ر نه در بو نه ر مـه نی
کئیبه سهیری کرد و روحم چوو وتی : نهی موشته ری
دورمه بو قاپوده بوندن بویله اویلدرم سنسی
کئیبه به چاری له حزه به سهه گونه تازارم نه دا
قاشلردنن یه ک گويزهل یوز بیک علاج ویردی بنی
چاری شه هبازی دلی عالم به جاری (سید) نه کا
قالمادی بیر ماعدا زولفی سیاهن نه یمنی
چای دینی عالمه وه ریانه کئیپی (لاجرم)
بیلیمور نوعی به شهر بو مه کرنی رهنگ و فه نی
هه وری زولفی نایه سه ر خورشیدی حوسنی (ناهناه)
سهن که اوندن باشقه بو دونیاده یوقدر روشه نی
پتی وتم: هه لسه بهر با میری سه ریپ بانگ نه که م
بن دیدم چاغر گوزهل ته رک آیده مه م بو مه سکه نی
کئیبه نه و سولتانه وا عالم به حوسنی نه و نه ئی
بسر گیرشمه آیله نه چه بیک (صابری) آیلر غنی

چہتہ و پڑیس

(لہ کاتی یاخی بوونی عہ شائیرہ کوردہ کان نم چند شیعری فرمورہ ۱۳۴۴ ک = ۱۹۲۴ از)

نومہ را کافر و سادات و موسلمان چہ تہ بی
قوپ و بزیاغی دوو عالم بہ سہر نم میللہ تہ بی
چونکہ پڑیس و چہ تہ دوڑمنی دین و مانن
نوسہ را با نیشی نم دہردی سہر و زسللہ تہ بی
نم نلئی گزشتی فروجم نلئی بق ساوہ لئی
نم نلئی شیوی شوم مہرگی گیسگہ قوتہ بی
لہ ولاتی کہ گوزہرگامی چہ تہ و پڑیسہ
موختہ سہر کہس نییہ بی و سوسہ و خت ختہ بی
بہ دوو سی سالی تری - تانی رہعییہ ت نہ بی
نہ گہر نم عالمہ لہ حالت و وزعییہ تہ بی
نہ بزنی فہ للاح لہ بہر بی گنمی جہ و جہ وییہ
پڑیس و چہ تہ نالیکی نلئی گہرچی بہ دوو قیمہ تہ بی
زہ خیرہ ی فہ للاح گہر دوو سی باری ماب
باوہم نایہ بہ شی لاتیحہ و مزبہ تہ بی
(صابر) نم میحنہ ت و نہ حوالہ جہ زای نہ عمالہ
حہ زہرت لہ مہرہ زہ پسر دہرد و عیللہ تہ بی

مەزىه تە بۆ جەنابى حەق

(له پاش مه لىك شىخ مه حمودى نەمر ئەم پىنج خشته كىيەى داناو، له سالى ١٣٤٤ك-١٩٢٢ز كه ئەو كاته شىخى نەمر مه لىكى كوردستان بووه.)

له موسلمانوه بۆ جەنابى حەق مەزىه تە بى
چ ره وای حەقە عەنوو حاکمى ئەم مىللە تە بى
مه لىك و سەيد و بەگزاده، فیرار و چە تە بى !
فوقه را و نوسه را هەر به شى ئەم زولله تە بى
عوله ماو قازى هەم موشتى ئەم بیدعە تە بى

له سوله يمانى و كەركوك و ولاى كفرى^(١)
نوودى چاوانى ئەگەر تابيعى زولم و كووفرى
وه رنه وهك (جه عفرى تەيار) به باليش بفرى
به خودا بپهونه ر و زوشت و له خانەى سفرى
تا فهلك سالارى ئەم كۆمەل و جەمعیە تە بى

^١ - سلیمانی، كەركوك، كفرى : سلیمانی و كەركوك دووشارى گەردەى كوردستانن.

كفرى : قەزایەكى سەر بە كەركوك، دەكەوتتە نێوان خانەقین و خورماتووه،
(صلاحیە) شى پى دەوترا، له دوو رێبانی نێوان خورماتوو سلیمان بەگەوه دەچیتە كفرى
(١٣١) كیلۆمەتر له كەركوكەوه دووره كەوتۆتە بەشى رۆژهلاتى باشووهوه.

نہم غم و نہ گبتہ چہوتی رہوش و نیقبالہ
چونکہ نہم عالمہ نیفوا بووہ عالم (ضالہ) ..
عولہما و سولہما تالی گنج و مالہ
شکی تیدا نیبہ نہم دہردہ جہزای نہعمالہ
یا خودا ناخری نہم ہہیثت و وہزعیہتہ بی

تاقمی گہرچی نیزاعیانہ لہ سہر نیستقلال
ناویان دہرچووہ بی چارہ بہ سوونی نیستعمال
چونکہ بی پارہن نہگہر لیرہ بکن (ایستحصال)
لہ ککنم وایہ بہ تہیارہ دہکن (استدلال)
نہم نیبہتہ چاترہ عالم لہ سہر نہو نیہتہ بی

دین و نیمانی مہموو دہولت و میللہت پارہ
مہنشأ و مورسی نہنواعی موزیللہت پارہ
چیبہ دہرمانی غم و میجنہت و عیللہت پارہ
مہسقلی قسووی نیدراکی دلئت پارہ
(صابری) لورتہ نہگہر واقیلی نہم حکمہتہ بی

یاری من توراوه

موده تیگه شینتیزارم بهم تهنسی بیماره وه
بهم دلای پر حسرت و دهرد و غم و نازاره وه
ئهی ره فیقانم عیلاجی بیته ئهم هواره وه
یاری من توراوه هه متی چوو به لای ئه غیاره وه
چاری تلیاکی بکه ن دل بوو به گازی ماره وه

کهی ده پرسی حالی دهردی عاشقی زار و مه لول
نال نالی عاشقانت کهی ده گاته گوئی قه بوول...؟
خانه بیتزارم جنونم دائیما مائیل به چول...
(امشی میلاً عد مریضاً) بیته جی ئهمری ره سول
ئهمری حه ق نینم به جی تویی خودا بمشاره وه

وا بریندارم به تیری چاوی (مازاغ البصر)
بۆ ته داوی سه د که لوقمانی زه مانم بیته سه ر
بۆ عیلاجم عاجزه ره د ناکری حوکمی قه ده ر
هه ر ده بی مه جنون و شه یدایم له کتو و ده شت و ده ر
نیم به ته نگی میهنه ت و زنجیری عه یب و عاره وه

تو خودا ئهی دولبه ری ته ن ناسک و گهردن بلور
خوا له چاوی به دبه سورت کا له من خۆت مه گره دوور
وا له چاوم دئ له نووری تو سروشکی زهرد و سوور

دیوانی صابری

تو به سرِ نَم به ندهی بیّ چاره دا ناکی عبور
تا به کی نَم ناوه لَم سرچاوه بیته خواره وه

عاقلان چیتان به سهر سه حرانیشینی شیتته وه
خو به بیّ حکمت نییه له و ده شته و ائه خولیتته وه
ئه لبه ته مه جنوونی له یلایه که ئه یدرزیتته وه
یا دلی تـرـراوه سرگرده انه ئه یهینیتته وه
حاسلی بیّ سپ نییه تو چیت به سر ئه سراره وه

شه و له تاوی ناگری دوری خوم لی ناکیه وی
پادشاهی سر زه مینم پیی بیه خشن نامه وی
غهبیری ئه و جیگایه و ته شریفی یارم و له وی
وه سلی ئه و بق من موویه سر بیّ به کامی دل شه وی
چیم به سر (جنات تجری تحتها الأنهار) وه

من که تان ناسابه شه و قی حوسنت ئه ی به دری مونیر
که رچی سووتاوم له نازاری بـرین ناکه م نه فیر
سه د هه زاران عاشقی وه ک (صابری) روت و فه قیر
ته بیری دلیان بو به داوی زولفه کانی تو ئه سیر
تو که دانه ی خال ئه نیی به و رومه تی مه هپاره وه

پنج عَشتمی
به نووری لامیعی حوسنت

به نووری لامیعی حوسنت که نووری عینی لاهوته
شوعاع و نووری میهر و ماه هه موو شانامه ی رووته
به رۆژ و شه و که ناموشق نه کهن له م مولکی ناسوته
(شمس) سوتاری روخسار و (قمر) شیتواری گیسووته
نه این که میهر و ماه نررز و سه ما فرمانبهری رووته

مه لاتیك وا به فرمانی خودا دائیم نه کهن ته قدیس
هه موویان سه جده بیان هیناوه ته بهر تو (سوی ابلیس)
له زومره ی نه نبیا عالی مه قامن عیسا و ئیدریس
به نایه ی موسحه فی رووته نه کهن ته حسیل و هه م ته دریس
که شاری عیلمی تو قاپی (أسدالله) به فرمووته

فتوحاتی (علی) و رۆمسته م و به هرامی تیر نه نداز
که شوره تیان هه تا دونیا بیتی هه ر نه دا ناواز
نه گه رهوسی برق یا تیری موژگانته بکه ی ئیجراز
هه موو ته رکی سیلاح و چه ک نه کهن نه ی ساحیبی ئیعجاز
به چاری تو (کلیم الله) غولامی چاوی جادووته

(بحمد الله) حبيب الله كه (فخر المرسلين) ي تـ
خودا جبريلي كرده حاميلي وهـسى و نهـمىنى تـ
كه روحسى كائينات و (رحمه للعالمين) ي تـ
سولهيمان و سكه ندهر خاتمهـسى ژيرى نوگيـنى تـ
سه لاتين و نهـمير و شاه نهـسـيرى دهـست و بـازووته

گـرومى نهـنبيا تهـفصيليان نهـختى نهـكهـم (مجمـل)
كه (أفضل) يان (أولوا العزم) و كرتب ساحبين و مورسهـل
هـمـور پهـروانهـى شهـمعى جهـمال و ديدهـبى نهـكهـل
ثيتر با موختهـسهـر بى هـر كه فهـرموويانه (قل و دل)
نهـمىنى وهـمى مونهـزل دا غـدارى خـالى هـيندوته

به نوورى ماسى روخسارت شهوى ده بچوور رووناكه
به غه مزهـى چاوى خون خوارت كه وا خووين ريژ و چالاكه
سبهـينانـى نهـخوشى چاوى بيمارت تهـماشاكه
كه تـق نوورى وهـره تودى دلـم مهـحوى (تجلا)كه
كه نوورت ناگرى سوزانه (صابن) شوبهـى بارووته

بهـقـينم وايه روحم تـق فهـريشتهـى يا پهـرى زادهـى
كه چونكه نهـوعى ئينسان پير نهـبن تـق نهـ وهـخت و سادهـى
نهـخوشم پيـم عهـتاكه جـوته عينابى لهـبى سادهـى
نهـگر چى لوتلى مهـهزه روومهـسى خـقـتم نيشان نادهـى
دهـزانـسى ناگرى سوزانه (صابن) شوبهـى بارووته

وہرہ (صابر) نہ گہر عہ شق و مودادت شاہی لہ ولاکہ
 تہ رقی شہر و دین بگرہ لہ مہ ولا روو لہ مہ ولاکہ
 مہ چڑ نہ ولاوہ نہ ولا^(۱) وایہ بی تہ دبیری نہ ملاکہ
 کہ دنیا جیفہ یہ ہر گیز مہ چڑ نہ زسکی نہ ولاکہ
 کہ سنی نالاوہ لہ ولاکہ گلاو و پیس و نابووتہ

چوار غشتہ کی یہکان

سانی وہرہ مہردانہ بہ ناوی کہ نہ نگوری
 نیسانہ کہ بکوڑنیہ وہ ناگری دوری
 موتوب بہ خودا لہ شکری غم تاقہ تی بردم
 رہ حمی بکہ بیہینہ رہ وہ تالانی سہ بووری

لہ کوئی بیئم تہ بیبی مہ لحمی زامی دلی پی بی
 لہ کوئی بیئم حہ بیبی حال زان نالینی گوئی لی بی
 لہ کوئی بیئم نہ سیمی مہ حرہ می گولزاری لہ یلی بی
 خودایہ قادری رہ حمی بکہی نہ کارہ ہر سستی بی

پہریشان و بریندارم لہ دہرگامی تہ کہ وتووہ
 نہ ہاتی پی بنیہ سہر سہرم چہن بہ ختہ کہ م شومہ
 نہ زانم مہ شرہ بت جانا لہ سہر نازاری مہ زلومہ
 جہ لہاو جہ ورت لہ نالاتا مہ مور مہ شہور و مہ علومہ

۱ - نہ سلہ کی اول وایہ، واتہ چاکتر وایہ تہ دبیری لای قیامت بکہی و رنگہی نیسلانہ تی بکہی

دیوانی صابری

بهیٰ رحمی و جهلادی نه‌ک‌ی قه‌س‌دی دلّ و جانم
ده‌می تیغت له گزشتم تیپه‌ری را گه‌ییه نیسقانم
مه‌گر لوقمانی چاوانت بـــکا تیماری زامانم..
به چاوی تر بریندارم به زولفانت په‌رتشانم

له به‌ر ده‌رگامی تر قـــوریان زه‌مانیکه نه‌نالینم
نه‌هاتی بـــق خودا رژئی قه‌ده‌م بیتیته بالینم
به چاوی سووره‌وه هر ئینتیزاری خاکی نه‌علینم
بهموو به‌لکو رووناکی په‌یاکا خووری عه‌ینینم

نه‌چوته مه‌درسه‌ی رحم و وه‌فا نه‌یخویندوه ده‌رسی
هموو دیناری نالینت له کن نه‌وکه‌ی نه‌کا فلسی
خودا به‌ختی نه‌خوش و خم‌گرانم که‌ی له خم‌ه‌لسی
نه‌بی تر موشکیله‌ی (صابر) به‌رحمت حال بکه‌ی هه‌رسی

بہ دل تیمارگہ

مہوای وہیشومہی مہیلہ کھی دلدار

مہزہ عہی شادیم فہوتان وہیہ ک جار

قازانجہ غمہ لہ گہ ل سہرمایہ

ثیتہ چ باکم گہرما و سہرمایہ

غم لہ جیتی خوشی نائیب مہنابہ

عوشرہ تم مودام بادیہ و شہرایہ

موتریا لہ چاو منت کہہ وتبی

مہقامی بلی کہس نہ ژنہ وتبی

غم بی حساب و سہر و سامانہ

سہداکت شیفای دہردو زامانہ

بہ دل تیمارگہ زامی بیماری

لہو دہم و مہقام و رحمت دہباری

زامار ہرہی موزہی دلدارم

بزیہ وا مودام دیدہ خون بام

مہگر برینم وہختی سارپڑی

من و یار نیتہ نہ کہس نہ خویش بی

تہی بہختہ، ٹاوی بدہ وہ چاودا

تہوا سوسکھی دل خنکا لہ داودا

رہحمیکہ بہ حال گرانہی دہردم

بہ رنگی زہرد و مہناسہی سہردم

یا من بہد بہختہ یا یسار بیتارہ

وا رہنگم خہزان تہشکم بہ ہارہ

شیتواوم وینئی قیسسی عامیری

ناوم (نه جمعدین) له قهب (صابری)

نه خنشی باتین ئه گهر زامیریسی

مه سله حهت وایه بهنده (صابر) بی

چهنشو چهور

(صابری ئه م پارچه شیعهری به شیتوه زاری مه ورامی وتوه)

مه وای وه پیشومهی مه یله کهی دلدار

مه زده عهی شادیم فه وتان وه یه ک جار

خصوصاً چه فا وجهور رۆزگار

گره و بهره وه جه بی مه یلی یار

دل چ قهید غه م نازاد نه بق

ده روزهی شادی گوشاد نه بق

تا ئوردوی شادی وه سله کهی نازیز

ماوای سوپای غه م نه کهر و نا چیز

با دل وه حهریهی موزگان دلدر

ناوهرق زامی چه م نه بو خونبار

سا به خته ئاوی بدو وه چه مدا

با تابور غه م بدو وه مه مدا

ئهی بهخت و زه مان ئهی چه ورو سته م

مهینهت و چه فا، غه م وه بیان غه م

یا ره ب وه حاجات ره سول نه کهر م

یاران وینئی من نه وینان وه چه م

پہ شیوم وینہی قہیس عامیری
ناوم (تہ جمہ دین) لہ قہب (صابری)
(یا مالک الملك ستار العیوب)
وہ نہم ببہ خشی سہ برہ کہی ٹیوب
یا دلہی غہ مگین وہ وینہی یہ عقوی
ناخری رڈئی بگم بہ مہ تلوب
بہ جاہ نایہی (سبع المثالی)
شادمکہی وینہی پیری کھنعمانی
(صابری) نہ خوش بی دہوا و تہیب
سہ برکہ (ضرب الحبيب زبيب)

سہ شہر دیوار ۱۳۳۶ھ

لہ تاریخی ہزار و سی ۳ سہد و سی و شہش کہ مہ شہورہ
سہ فہرہ ر چوہ گرائی ہات و شیوا شار و مہ عمورہ
کہ لی شاہ و نہ میر و قازی و موفتی کہ سوورگون بوون
کہ لی زہنگین و حاجی ناعیلج موحتاجی هامون بوون
بزائن مادہ ری دنیا کہ مہ مکی نایہ دہم زاتسی ..
کہ سہد حہ ولیش بڑی، حہ ولیش بدا حہ ولیکی ناداتی
منیشی وا زہ بوون و عاجز و رووت کردہ وہ "گیتی"
نہ پاردی مالی ہپ بزیتون شو بی وہ فا گیتی

که روت و سوکی کردم، مه قسه دی و ابو که بمهاوی
به شاخ و دهریه نی (دیلیزه) دا بمدا، وه یا (خاوی)^(۱)
له سایه ی لوتف و نیحسانی خودا و هیمه تی پیری
له زهریه ی تیغی چهرخی بی سه روپا نه مدی ته نسیری
مه جاب قوتبی مه جاب پیری که ناوی (شیخ) ره زا سووره^(۲)
مه قام و مرقه دی دیلیزه مه علوم و مه شهوره
زیاره ت گاهی خاس و عامه نه زدی عالم و عامی
که رامات و مه قاماتی میسالی شیخی بوستامی
(فیوضات) ی (ضریح) ناشکار (أظهر من الشمس)
(لدى التحقیق أوقات) ی فسولی نه ریه ع و خه مس
که داعی سالی قاتی چوو مه دهرگا و مرقه دی پاکی
دلی ته نگم موفه پرح بو نه ما ناساری غه مناک
له پاش فاتیمه خوانی و زیاره ت کردن و ته عزیم
و تم یا شیخ (ره زا) سا هیمه تی شیعم بکه ی ته علیم
(بحمد الله) نیتر له و ساوه کارم شیعم دانانه
که سی میوانی سولتانه چ باکی ناوه یا نانه

۱- دیلیزه: گوندیکه به قه د پالی دهریه ند ناوداره وه، سه ریه ناحیه ی قه ره داغه،
خاوی: گوندیکه نزیک دیلیزه.

۲- شیخ ره زای دیلیزه: کوپی گه وره ی شیخ نیماعیل ولیانیه، نه و بنیانده ری
گه ندی دیلیزه یه و مزگوت و ته کیه ی گه وره ی تیدا نروست ده کات، که راماتی
تله ی لسی ده گینه وه، له سالی (۱۷۷۰) له دیلیزه وه فات ده کات و مه رله وی به
خاک ده سپتیره ی.

غزەل کۆتاکی مەنزومە ی درۆژ نەختی مە لەل دینی
مەبادا کەس لە بەیتی تۆ عەقیدە ی ئەو خە لەل بینی
کە لە زاتی لە زاتسی شیخی دی زاتی شکا بۆیە
کە ساحیب زاتە "صابر" مەرۆک توتی سوخەن گۆیە

سالی ۱۲۳۷

بە تەقدیری خودا سالی سەفەر بەرکە کە مەشهورە
بە جاری عەلەمی شیوا وەکو مەنگی بەدا پـورە
جیهاد دەسپیکرا ئینگلیزو عوسمانیلی بە شەپهاتن
بە گولە ی توپ و تەیارە تەلەف بوو شار و مەعمورە
گرانی کەوتە نژی مەخلوق و ئینگلیزەت و رومی چو
نەونە ی حەشرە نەفسی نەفسی بە ئینسان کە مەخمورە
بزانن ئەم خرقشانە جەزای ئەعمالی خۆمانە
کە بیزارین مەموولەم قاعیدە و قانون و دەستورە
وەگەر نەمەردی سەحرای چ باکی زەلزەلە ی ئەرزە
کە رووت و قووتی دەریای لە ترسی جەردەو دەورە
ئەگەر تۆ سەلح و چاکی لە شەپ و فیتنە بی باکی
وەگەر نە تالعی دوتیا بە تاراجی تۆ مەئموورە
دەروونت پێ لە حویی مالە وەک دوتکانی حەلوچی
کە مێشی فیتنە لیت ئالووە کردە ی خۆتە مەعزورە
خرابیت ناگری دوتیا وەتوش مەگرە خسراپی ئەو
خرابی خۆتە و خانەت خراب و مەحو و خاپورە

له قهول و فیعلی عالم دم مه ده "صابر" به نیکو به
نه گه ر غه دار و بی دینه نه گه ر مسکین و مه غنودره
وهره "صابر" ره زابه خوت نه زانی رنق مه قسمه
که ناغا ئوچره تی که م دا بزانه عه بیی مه ز نووره

له چاوم پز پوو

وا له چاوم بـزریو روی (یاو نه لفو روی)
شهو له خه و مایوس و چاوو دل له (صادو بی و روی)
سه برو نارام نـهـ ماوه (واو، قاف، نه لفو، روی)
خـاـنه بیزارو زه بونم شبیهی (شین و بی و روی)
زامـداری تیری چاوی (دال و لام و بی و روی)
بی خه وو خوراک و دل پر (میم و حی و نوون و روی)
تا له من ون بی جه مالی (دال و لام و بی و روی)
چاوه که م بی نوره دل بی (شین و کاف و بی و روی)
بی شه کیبو بی قـهـ رارم تن نه خوش و بی ده و

موسولمانان

موسولمانان موسولمانان نه مانزانی نه مانزانی
خه زینه ی دینی خویمان دا به جیفه ی عالمی فانی
له عیلمی دینه وه جاهیل له دنیا عالم و کامیل
له فرمانی خودا غافیل له نه مرو نه می قورنانی
بلندی قه سری دونیا مان چووه نه وجی فه له ک نه مما
بیناغه ی خانومانی بین نه و روی کرده ویزانی

ئەي سەبا (ئامەيەكە بۇ دوستىڭى خوشەويستى)

ئەي سەبا، ئەي مەجرەمى رازى دەرونى دەردى مەن
ئەي ھەكىمى رەنگى زەردو دۆستى ئاھى سەردى مەن
چونكى تۆ تىياكى بۇ زەھرى غەمى دورى وەرە
وەرگەر ئەم كاغەزە بۇ خزمەتى يارم بەرە...
بۇ ھوزوردى ھەزەتتى ئەو كاكە شىخ - عبد الستار -
ئەولەن ەرزو سەلامى ئىجتىرامى بىي ژمار
سانىن ھەردەم دەلتىم تۆ ھەم دەمى ھەردەم نىيە
بىدە ئەم گەردەم بە دەم بىي تۆ دلم بىي غەم نىيە
تا بگەي دەردى جودايى فەتھى بابى يا موجدىب
تا بگەي فەقرو گەدائى ئىنقلابى - عن قىرىب -
دەردى دورى نۆزە (ھىابى) بەس بلى قاسىد بەسە
كافىيە ھەرئە بە شەرتى تىگە بىوبى ئەو كەسە

نئی رہنمائی ماہ روخان

(پنج خشتہ کی ماموستا جمیل بڈھائی لکھی - صابری - لکھی ۱۹۲۸)

نئی رہنمائی ماہ روخان توئی بابو باپیر نہ دجہ بی
سہ روہ بالات یا سنہ و بہر گنج رومی زولف عہ قرہ بی
تو بہ لہ نہت عہینی کہ بک و کوتری حہق ہوو نہ بی
نئی بہ سورہت نور بہ خشی نافتاب و کہ و کہ بی
وہی بہ لیوانی مہسیح ناسا شیفہ بہ خشی تہ بی

پیم بلی بہ درہ جہ بینت یا گلوی پر (ضیا)
زولفی خاوت عہ نہرہ حہ لقی زہری رہش ماریا
موزہ کانت تیپی جہ زمانہ وہ یا نیٹالیا
چاوتہ کانت مہستی نازہ یا لہ خہ و ہہ لساوہ یا
مہستی مہی یا خوینرانی عاشقانہ مہ تلہ بی

بڈھو شوہ پہ روانہ ناسا ماہ رومی غونچہ بہ دہم
قہ قنہس ناسا روح فیدام جان و دل سوتان لہ غہم
وا لہ داخی زولم و جہ روت دل نگارا شین نہ کہم
حہ پدہری چاوت بہ (نو الفقاری) نہ بروئی سہ نہم
خہ پیہری دلمی لہ بن ہیناوہ شارو مہ کتہ بی

دهرکی لوتلت شوخ و شهنگه گهر له روم پیوه ددهدی
مه نمی سائیل ناره وایه زولم و جه ورم لی شه که ی
من به (لا تلهو) له تـو ئومیده وارم سئوو به ی
تا به موغنا تیزی چاوت ناسنی دل جه زب شه که ی
روخی عالم په په کایه تـو میسالی که هره یی

ماهی نه برت که شتی قه لیم هر ده خاته جوست و جو
یا به وه سلم شاد بسفه رم سوو یا شه هیدی دوو برت
نساگری عه شقت له دلما هه ل گپاوه خوب روو
کاشکی من نام و نیشانی ترم نه زانسی ماه روو
تر که شازاده ی عه جه م یا کورد و روم و عاره یی

دل سوتاوی زه مزه م ناوی لئوی له علم خوش بوو
قه تره یه ناوی حیاتم پی بیه خشه ساقی روو
چاره گرژیت ناپه وایه نام داری نیک خوو
خو به روو ترشی له تر دوو ناکوم نه ی خوب روو
وه که مه گس سه دجا دهرم که ی دیمه وه شیرین له بی

نامی تویه ویردی لئوم پـه له دهم مه دح و سه نا
شیتیزیاری لوتلی تویه چاوو دل له و گولشه نا
مه نمی دقستان ناپه وایه چوئن شه ددی ره نج و عه نا
بسی به لایی سه رفی سرکه ی رووت شه که ی بسق ناشنا
روو به رووی بیگانه وه (نه سکه نه بیین) خوش مه شره یی

نہی سہبا رہنجور و دل خستہم لہ بہ زمی ہمدمی
ریشہی جہرگم بہ غمزہی پارہیہ کوا مہرہمی
لیم مہ پرسہ بچ مہ لول و مات و دامای غمی
تا مہناسم عہرز و حالی دل نہ باتہ بہرہمی
کہی عیلاجی (ضعفی) قلبی من دہ کا غونچہی لہ بی

پا بہ کزتی چاوی کالم بہندی قہیدی میخنہتی
خوین خوار و دل رہ قہ بی شہ قہ قہ تہ روی رہ فہتی
کہ عبہی عولیا بہرستن فرزہ تری تیدا (بوت)
بچ گروہی عاشقان نابی لہ مہ ولا راحہتی
تا بہ دوو جہ لادہ وہ تر حاکمی نہ م شارہ بی

عہ شق بازی کاری مہرہ زیندہ گانیست دابنی
رؤژ بہ ہانی) مائیلی وہ سلی حہ بیبی پابنی
بچ فیدایی یاری لاتیق روح لہ نقر غر دابنی
(صابری) نازا سہری تہ سلیم لہ بہر پی دابنی
تا لہ سایہی یارہ وہ رؤژی بہ ساحیب بہرہ بی

نامه

(نہم نامہ یہ وہ لامہ یز خوشہ ویستیگی غوی کہ سہید تہقی جہ باریہ نارویہ تہی^(۱))

روحو رہ وانم مامہ سہید تہقی یارہ ب ہمینی وہ موہ فہقی
 مہرحمہ نامت گہیشہ دەستم وہ بی نہ شہی مہی سر بہرز و مہستم
 چون غونچہی نازیز بو سام و گہستم بہ وینہی مہستان بہزم نہ لہستم
 (یا رب العباد) خانہت تاباد بقر عومر و لوتف تکر موقیم زیاد بقر
 بہ وینہی یاقوب بہ جامہی یوسف فہرح دا وہ دل (مع التأسف)
 چونکہ من بی جہی تکر بی نیوہ خان ہر دوو بیزارین لہ چہتہ و میوان
 با وجود میوان جہی بالای سہرہ (خصوصاً) کہ سی گہورہ و سہرورہ
 نہ گہر چی من بی جہی و نزم و غہریم نہ مہا جان فیدای خزم و قہریم
 دہرہ چقر لہ مال یوسفی سہانی نہوا زولہ یفا پیر بی بہ جوانی
 بینای مہعہ بہت بی غہش و پاک بی باجہی تہنگہ بہر یا خقر و خاک بی
 نہ گہر موحبیبہت لہ ہر دوو سہر بی وہک چای غہلین نیمہی شہ کہ رین
 نیتر چی حاجت سینہی و سہ ماوہر گوشت و قوبلی و جفارہی شاوہر
 (أطعمہ ی لذیذ) بقر قہل و بیہ نہر سہد دہسکرد بی ہر جہلہ ویہ
 لہ بقرنی چہوری و شیرینی و تہعام خاسان بی و ہفا ریسوان وہک عوام
 با موختہ سہر بی (نہجمہ دین صابر) تی فکرہ لہ (زرتہم المقابیر۰)

۱ - سہید تہقی جہ باری: لہ گونہدی تاویر بہرز دانیشتوہ، سہر بہ ناحیہی فہاد کہرم، پیانوکی قسہ خقرش و نقر ہاوی و خوشہ ویستی صابری بوہ.

نهم سان

بۆ (حەسەن خانە) مەتا مۆز (حەمەك)^(۱)

لە ریش سەببەو، نەوێ بەر مەمەك

نەم سالیش دەستان مەم داوێ بەلم

روفاهییەتی زەخیری مالم...

نەمما سوتەنی بۆ نەوزەخێرە

لای ئێوێ نەبێ شك نایەم لێرە

خۆتان نەزانن سولتانسی چلە

لەشکری سەرمای مینا وەك گولە

نەمما هەرکەسی کەیلی خۆیەتی

تەهلێلە نەکا یا هۆر هۆیەتی

۱- حەمەك: بەكۆتێكە لە گوندەكانی ناوچەی جەباری كەوتۆتە رۆژ مەلاتی شۆزجەوێ.

پینج ہشتہ کی جاہد لہ صہر گھڑی

صابری لہ میڑوی ۱۰/۱۰/۱۹۶۰

ئہی نہفسی دہنی بہسیہ لہ ئیمدادو رہ جابہ
لہم ژینہ لہ گہل خالقی خوٹ رتکو تہ بابہ
بہس تالیبی زہوقو ہوہسو سہیرو سہ فابہ
ئہی دل بہ بہلا سابرو خوش نودو رہ زابہ
یا تاغی غہمو غوسہو قہلقانی قہ زابہ

بو سورہتو رہونہتی بہتہما لارمہ کہ کونی
لہم ژینہ لہ بہرچی تہ لہ بی ہسرتو نوئی
بو رڈی دوایت نہمہلی تاعہتو خوئی
بی یادی خودا عومر بہ زایع مہدہ سوئی
شیرانہ لہ گہل ریوی نہفسا لہ غہ زابہ

ناژین نہ بہدا ئیمہ لہ ئہم ژینہ بہ تہنیا
ئہم خواہیہ لہ بو ئیمہ ہمووی کردوہ موہییا
نہ تباتہ رہی فیسقولہنا خہ لوتو خولیا
ہہرکس لہ خودا غافل و مہ غرورہ لہ ہونیا
مہ حرومہ لہ ہونیاو قیامت لہ عہ زابہ

مہردانہ لہ مہیدانی خودا خوت مہ کہ تہءخیر
نہ لغمی نیہ نہ فسانہ بی لادیکنو "مقصر"
بوّ خوبو تہ مع دوستو برادر مہ کہ دلگیر
فہرقی چپہ ئینسانی دزو شہ خسی "مہنر"
مہردو لہ سہر تہ م چہ وتیہ بہ دننام و کہ زابہ

نائیل بہ ئینعامی خودا خوت مہ کہ دوژمن
حہ مدت مہ بی بہ م خالیقہ رازی بہ بہ مہ رزن
"جاہید" بہ سہ تہ م مہستیہ نہ زدیک بوہ مردن
"صابر" مہ کہ ئیسرافو مہ بہ یاری دروژن
مہر لہ حزہ لہ خہ و فو خہ تہ ری روژی جہ زابہ

پادشاهی دن

پینج خشته کییهکی تری (جاهد) له سر شهزلی (صابری)

پادشاهی مولکی ویرانی دلی خزش له قه بی
گره به بی شاهیکی عادل گیانه هر وه خـرت نه بی
لازمه قه دری بچوکت بگری هر چه ند گوره ی
نه ی به سوورته نور به خشی نافتاب و کوکه بی
وهی به لیوانی مسیح ناسا شیفا به خشی ته بی

هینده مه جبری ده مت بووم پیم نه ما شهرم و حـیا
رئز و مانگت خسته له رزین نه ی جوانی خوش (ضیا)
وه خته شیت بم خز له ده ست (طی) بکم ده شت و جیا
چاره کانت مهستی نازه یسا له خوه له ساوه یا
مهستی مه ی یا خوین رزانی عا شیقانه مه تله بی

دیمه پیشت سه د قه دم گره بییه پیشم به ک قه دم
روح و گیانه پیت نه به خشم تری گره ته بی که ره م
پاشی مه رگم بز له سر قه برم ده که ی ناه و نه دم
حه بده ری چاوت به (ذو الفقار)ی نه بز نه ی مه نه م
خه بیه ری دلی له بن هیناوه شار و مه کته بی

من له گه ل تو ناشنامه بو له گه ل من حهرب نه که ی؟
تو له شهرقی تازه بو من باسی حویی غهرب نه که ی
من حیسانی تو م ته او کرد تازه ترح و زهرب نه که ی
تا به موغنا تیبسی چاوت ناسنی دل چه زب نه که ی
رومی عالم په پره کایه تو میسالی که هر به ی

چه ند له خولقی کی عه زیمی (بارک الله) خولق و خو
تو میسالی کی قه دیمی وه ک میسالی ماست و موو
من له برده م خزمه تت دسته و نه زهر هه لسام و نوو
کاشکی من نام و نیشانی تو م نه زانی ماه روو
تو که شازاده ی عه جه م یا کوربو روم و عاره بی

ناته شی سه ودا له دل گیر ساوه ناکوژی به نوو
داغ و چه سره ت هینده زوره نامریتن سوت و سوو
چه ند (تکبر) لی بده ی هر زور نه بیتن ناره نوو
خو به روو ترشی له تو دور ناکوم نه ی خوب روو
وه ک مه گس سه د جا ده رمکه ی دیمه وه شیرین له بی

شیتتی کردم گیزی کردم خو به زولف و پرچه می
چاره نابه خشی به من دوختوو دهریزی و مره می
خسته حالیکی وه کو من چوون بکیشیتن غسه می
تا هه ناسه م عرزو هالی دل نه باته برده می
که ی عیلاجی زوعلی قلبی من ده کا خونچی له بی

رفۆئی توّم ناسی عه زینم خوۆشی نه م دی ساعه تی
چاکه چاوت لیم هه بی نه م ما له عه شقا تاقه تی
نه وعه زیکرکه نه مه یش ده رویشو ته کیه و حاله تی
بو گرومی عاشقان نابی له مه ولا راحه تی
تا به نوو جه لاده وه تو حاکمی نه م شاره بی

له دجه وو نازو نه زاکه ت زۆر نه که ی تو ئیعتینا
خانه بی عه شقم به نه م نه حواله کردت تو بینا
جاریکی بوچی جه وایم ناده یه (ایین المعنی)
بی به لابی سه رلی سرکه ی روت نه که ی بو ئاشنا
دوبه روی بیگانه وه (نه سکه دجه بین) خوۆش مه شره بی

هوۆشی بردم به ندی کردم خه ت و خال و گهرینسی ..
به زمی تو ناگیرئ گهر کو بی هه زاران ده ف زه نی
(جاهدا) نه مدی له ژینم وه ک تو هیج ئینس و جنئ
"صابری" نازا سه ری ته سلیم له سه ر پسئ دابینئ
تا له سایه ی یاره وه روۆئی به سا حیب به هره بی

تاکستان

دلّم خهستەى فیراقى موتربى شىرین نهوابى زود
تهببیا دهستى من دامانى تو قهنده گولابى زود
دهترسم چهرخى دهوران بکا هم ئىنقىلابى زود

.....

(بیاض)ى داستانى ئەم "عجوز"ە سەر بە سەرکەتنە
له ئادەم تاكو نون هەرچى دەنوسى شەرحى ئەومەتنە
شەوى سەد شوو دەکا ئەو زانیە زانى بەیهك —بطن—ە

.....

چاپەزى دلّ له چای عەشق ئاوى چاودەم کە تو
شەكرى عەقلى تى فرێدە کە خەيالى چا دەکەى
نیەتە ئەسلى کردەوه خزمەتە شەرتى بەندەگى
وەرنە سەدایى تەپلۆ دەف شاهیدە تو چەهادهگى
شیرى عەمەل له دىكى دلّ بە نارى عەشق نیتە جوش
هەوینى هوسنى نیەتە کە روئى لى پەیا ئەکەى
تەرسى خودا ئەلهکترىكى جادهى شەریعەتە
بە خەنجەرى مجاهده قەتمى سەرى —هوا ئەکەى

.....

گەدایى خونمایى چى کەواى دوو لیره بايى چى
بە نانى جووه چایى چى کەمالت بەش کەرى نيزه

.....

دلی (صاحب) برینداری خه ده نگی چاوییه بوّیه
په ریشانه سروشکی چاوی ئه شکی ناوی کاریزه

.....
موترب به فیدام به ده فو چه نگو رو بایی
ره حمی که دلم عاجزو غه مبارو فو گاره ...

.....
نه قدی که بی که مه پیش که ش موترب و ساقی
هه رجان و دله لایقی شاباش و "نثار" ه

.....
ئه مپوکه توّ ساحیب هونه ری مه ره مه تی که
دهس گیری نه فتاده و "صبی" سه د به هه زاره

.....
ئه و که سه و ا پرته وی حوسنی شه وی گیزا به روژ
سه برکه ناخر ده لئین سا موژده ئه ی دل هه اته وه

.....
پی به ئه زدا داخشانی (طفل) ی دل به عنی که یار
میوژ و گوئیزی بداتی به شکه ژیری کاته وه

.....
قه هره مانی عه شقی توّ ری که وته سه ره هه مه نزلئ
پاله وانی ما سیوا له و مه نزله ده رچوو به زی ...

.....
هه تاکو مات و بیده نگی بلوری ساف و بی ژه نگی
سپی نایبته وه ره نگی بلوریشی له سه ر نالان

خه لاتی یار نه گهر چی عالمی پرکریوه نه ماما
نه سببی (صابری) تیره له چاوی یاره سه وقتانی

.....

عاشقی واسل له بهر پیتی یار نه بی کاره بکا
خو به نه رزا دانی تهیری نیمه به سمل وانه بی

.....

نه گهر له زهت بزانی ته رکی له زهت له زهت باقی
له زانیر بی ره واج و له زهت گهر شههد و شه کر بی

.....

دهس به گیرمانا نه کا هه لیهت نه زانی تطفلی دل
بۆ شه کر گریا سه رم قوریانی نه و گـیرمانه بی

.....

(صابری) نه م شیوه ن و نالینه ئیتر سه سیه تی
نه ک به جارے عالمی ویرانی نه م توفانسه بی

.....

نه ی خه به ردار و ته بیبی عالم و دانایمی راز
وه ی سه به ب سازی نومورات و که ریمی کار ساز

.....

نه گهر چی خالیقی ره زاق رزقی که م به که س نادا
وه لاکین ماده ری گیتی هه تا سه رمه م به که س ناد

.....

حوبی دونیا عیله تیکی قاتیل و زگ ماکیبه
یا خودا تووشی نه بی چی نه سلی نه ادهم خاکیبه

.....
یاری من عیلمی مه‌جاز و هم حقیقی خوئینه
بزیه نندیشه‌ی له بهر هیچ عالیم و شیخی نییسه

.....
چاوه‌کانت کوژ و زیانت لال و غافل که‌ره گویت
وه‌قتی نیحسان و عیبادت چونکه شه‌یتان فیتره پی‌ت

.....
پاوه‌ن و زنجیری دائم و ال پی‌ت دا بی‌خه‌به‌ر
دائیمه‌ن کللی مه‌ریه‌ند و وه‌یا پابه‌نده پی‌ت

.....
ئیش نه‌گه‌ر بی‌پادشا بی‌یه‌ک هه‌وایه رۆژ و شه‌و
وه‌رنه بی‌سنفی گه‌دایی هه‌ور و بایه رۆژ و شه‌و

.....
ئه‌و شۆخه‌هه‌جه‌ب شه‌و دزه‌خاوه‌ن به‌یداخ
بانده‌ردی به‌نی (صابری) او ایکی پناخ...

.....
نه‌دینارم هه‌یه‌نه‌نقدی به‌انزو
خه‌ودایه‌هه‌المی بنفیری سه‌انزو

.....
نه‌ماوه‌ئیه‌تباری سه‌رز و سه‌انزو
هه‌تا دره‌هه‌م نه‌نیمه‌سه‌رته‌رانزو

بے جاہی بیٹی خودایہ نیحتیاجم ..

بہ جاہی سہیدی (خیر الوری) زود

.....

نہی فروغ و نوریں خشکی نافتاب و کھوکھی

سہوہری کورد و عہہم پاشایی روم و عہارہ بی

.....

رہ نیسی مہ جلیسی عوشرت گہلی پشکری لہ دل دانام

وتی سہیرانہ با لہم بہ زمہ شو سینہ موجہ مر بی

.....

حہ کیمی پیتی وم موشکیل لہ دہستی عیلہ تی دوری

نہ جاتت بی مہ گہر فہ سلی کہ عیدی وہ سلی دولہہر بی

.....

لہ شہدی ترکی لہ زہت ترکی، لیوانت نہ گہر مردی

بہ (صم بکم) نہ وادی دلست (الله اکبر) بی

دیوانی صابری

۱۸۸۱-۱۹۴۴ز

بهشی فارسی

در بیان قدرت الهی

ای خدایی واحد و منان و رزاق و کریم
وی مورید و قاسر و ستار و خلاق و علیم
ای بقدرت آفریده عالم بالا و پست
جملگی پیوست در حکمی تو باشد هرچی هست
هرچی آید در جهان یا که فانی میشود
باقضا و قدرت می آید و مسم میرود
ز آسمانهای مـلائک را کمون و ساجدون
و از زمینهای خلائق صابرون و حـامدون
گردش آن چرخ دوران و فروغ مهر ماه
بر وجود قدرتت ای بی نیاز آمد گواه
فعلی بانو آب و خاک و نار از تـوفیق رب
آنچنین در حکم فرمانند هر یک روز و شب
هرچی بینی ای برادر از سماوات و زمین
نیست جز آثار صنع فضل رب العالمین

هر نبات و ذی حیاتی چون بیاید در وجود
در تسابیح و قیامندو رکوعندو سجود
چون نفس در تن فرو رخت بیرون آمد بزود
أشهد است بر فرد وحدانیت حسی و دود
زانکه بی توفیق حوکم پادشاه ذو العین
روح را نتوان کسه شاهی کرده اقلیم تن
جز بتأییدات باری دست کی گیرد قلم
یا قلم را کی نویسد خطو تحریر و رسم
ای فقیه آثاری لطف اوست تصنیفات تو
ای حکیم آثاری فضل اوست تعریفات تو
کردگارست و توانا هرچی خواهد آن کند
عالمی را دردم بی خان و مانو جان کند
گر به انگوشتی محمد ماه را نو نیم کرد
یا سلیمان را به خاتم حوکم هفت اقلیم کرد
نار ابراهیم چون گولزار شد از لطف رب
یا که موسی را عصا چون مارشود نبود عجب
یا بکشتی از غم طوفان خلاص یافت نوح
یا علی با ذو الفقارش کرد آن فتح و فتوح
از عنایات خدا يك قطره نعمانی شـود
شانی است از لطف او يك لقمه لوقمانی شود
ماهم از ناقص ترین بندهگان حضرت تیم

واز شمار پاسبان نان و خـــــــوان نعمتیم
 دستها بر آسمان و روی بر خـــــــاک نیاز
 فاستجب لسی دعــــوتی ای کردگار کارساز
 مشکلی دارم خدایا لطف و توفیقم رــــسان
 از ره غفلت براه اهل تحقیقم رــــسان
 ما ز دور افتادگان و تشنگان ســــاحتیم
 طالب و مشتاق فیض آن زلال رحمتیم
 بو که از دریایی جودت حصه یا بم قطر هــــی
 یا برم از بویی (جنات النعمیم) ت بهری
 در ازل با جان ما ان تشنگی شد آشنا
 ز آن شفای جان فزایی ســــاست آن حمد و ثنا
 ذکر عیش نصف عیش از لطف حق دارم کنون
 بعد از آن جوهر فلك مارا نگراند زیــــون
 زنی پس سودایی عشق این نــــگارو (صابری)
 داستان عارض لیلی و قــــبسی عامری
 * * *
 ابتدا کردم بنام خــــالق کون مــــکان
 کارساز مــــانع ارض و سما و انس جان
 آن که ارض و آسمانها را پــــشش روز آفرید
 اویه قدرت بندگان را برتر از حــــبیل الوری
 آن خداوند محمد را ز نور ایجاد کــــرد

آدم و عالم را بنسوزش زینده و دلشاد کرد
قادری چون در وجود آورد عالم از عدم
گر بخواهد در زمان نیز ان جهان سازد عدم
آنکه بیرنگ و لطیف است نه جوهر نه عرض
نه که او را خورد و خوا بست غم و رنج و مرض
عالم غیب و شهادت جمله پیش او عیان
ساکنان آسمان و خاکیان و آبیان
نه جهات و صورت و جسم است نه اقطار او
نیه کسی را رهبرد بر کس نه بر اسرار او
من چرا از بحر بی پایان علم کس بریا
دم زنم چون رشحه‌یی زوشود علوم انبیا
(صابرا) علم خدا بحر محیط بی حد است
سریر آور جایی نعمت معجزاتی احد است

در مدح "محمد (ص)" فخر المرسلین

چون محمد پیدا شد از نور خدا
لا جرم خیر الخلائق گشت شاه انبیا
کل یوم هو لی شان کلام باریست
از نواقص او مبری از عوائب عاریست
در ازل (کنت نبیا) گفت فخر المرسلین
معجزاتش را نگر لا آدم ولا ماو و طین
ذو الجلالش از عنایت گفت لولاک ای حبیب
نه چنین افراشتیم ارض و سماوات عجیب
صاحبه خوق جمیل و خاتم سیف و بیان
لیله الاسری لقای حق مر اورا شد عیان
خلعت قرآن و تاج از جانب رب الجلیل
یا براق پیش او آورده آمد جبرئیل
نعت و اوصافش بیرون از حدی امکان است او
زانکه جمله ماسوی جسم آمدو جان است او
از دم صبح ازل بساد (الی یوم القیام)
برفون پاک او هم آل و اصحابش سلام
(صابرا) اتباع او گیرند راه راستی
ای گرفتار هوا تا که ای در ان سوداستی

هزلہات

تا بر چمن حُسن تو را هست صبارا
بر خاسته صبر از دل آوارہی مسارا
تا روی چوما ہت بہ من خستہ نمودی
باز ام چو کتان سوختی (واللہ) نگارا
تا چشم خوشت بر ابر خواب بسدیدیم
در دیدہ یی ما خواب نہ پیداست نگارا
تا رویی دوگیسوی نمودی و گشودی
مجنونم و سودا زدہ ام لیل و نہارا
وقت است کہ آتش فکنم از ابر آہ
آرامگہ مسکن سکان مسارا
تاجان بکفو دست و خریداری تو باشیم
نادیدہ چو طاوس بہ جوز زشتی پارا..
تا در دلی ما در زدہ ی آتش دودی
خواہم کہ کنم پیرامن وسینہ قبارا
قامت چو الف بود مرا نون شدم آخر
تا غطلہ خورم بحر غم عشق شمارا
عومر است کہ در عہد تو مشغول دوعایم
حاشاکہ ز عہدت ابری نیست دوعارا
تا کہ ی صنما جو رو جفا یید کشم آخر
یک بار نظر جانب ما دراہ خود را...
۲۲۹

ان جوړو جفاما که تو بر مامی پسندی
شاهان نکند ان ستمو جوړو جفارا
دائم که ندانی خبرم لیک پس از مرگ
زا خوان لهد یسابی سکان سمارا
حاشاکه پریشان شود از جور تو (صابر)
اهدأ است به نزدیک من آن جوړو جفارا

* * * *

از ما چه خطأ دیدنی شوخ شکر داز
چون دشمنی خو نخوار بیما مینگری باز
زان روزی که آن دیده شهباز ترادید
دراج دل از بیم بیرون نامده آواز...
تا بر قمر حسن تو گیسوی چو ابر است
باران سرکشم نشکبید ز سنگ تاز...
ناوک چه زنی بر دلم از غمزه به ایما
گوید که مکن ناله نهاندار همین راز
تا چند جفاو ستم از دوست خدارا
تا چند کنی نازو عتاب و گله آغاز
(صابر) ز شبی هجر از ان است دخیسپید
یباد رخ زیبای تو اورا شده همراز

* * *

ای که چشم از توتیای خاک پاید بی نصیب
درد و آزار و فسراقت حیرت افزای طبیب
بی جمالت گولشمن گولخن نماید در نظر
بی شما اندرمیان اشنا یانم غریب
چیست خوی چرخ جز یاران جدا کردن زهم
نیست مارا غیر از اشک باران شکیب
حالیا قریان اگر حالات را جو یاشوند
از غم دوریت نالانم بسان عندلیب
از خدا خواهم بجاه مصطفی آن غصه را
هم مراید (صابریرا) اتصالت عن قریب

* * *

عارض زچه پوشیدنی اشفتهئی از ناز
از بهر خدا پرده زرخسار بر انداز
در حیرتم از ما چه خطا دیدی که چشمت
درخشم فرو رفته کند مهرکه آغاز
پنهان چه زنی بر دلم از عمر به سی تیر
لبا چه گزی یعنی نهادار همین راز
تنهاته (صابر) بلبل داستان سرایت
آری زسما تا به سمک جمله در آواز

.....

والشمس جمالت قسم ای شوخ شکر داز
آن پرده زود ان غم دل باز بر انداز

مردم که بخونی جگر اندر شده از بیم
زان چشم که از خشم بر آشفتنه از ناز
در حریمت از ماچه خطا دید کسه اشفت
چشمان توهر لحظه کند ممرکه آغاز
تا شمس و قمر بر فلک چرخ دوار است
همتای تو نه آمد به جهان نادیو همراز
تا روی ترا دیده آم ای شوخ شکرزاد
آتش به بیابان دل افکنده ای از ناز
از ماچه خطا دیده ای کچ کرده نی ابرو
ای یار چو بیگانه بما مینگری باز
چشمی تو اگر عریده جو نیست عجب نیست
رسم است اگر مست کند ممرکه آغاز
پندار دیگر طاقت آن یار نداریم
تا چند نهی بار عتابو گله از ناز
لجرا چه گزی که نهی (صابری) خاموش
چشمت به دلم گلت که (قوی باش) پرداز

* * *

مله ساقی هوسی باده گلگون دارم
به دل و جان گله از گردش گردون دارم

زغم یار پری چهره چنان مجنونم

به خم طره لیلی سری هامون دارم

من دیوانه چو زیر قدمش مالیدم

گفت بر خیز هزاران چو تو مجنون دارم

نظری پر اثری خواب زچشمت ای دوست

بسه خدا دوستر از دولتی قارون دارم

چو تو از چشم من دل شده غائب گشتی

بی شک از اشکی روان قلم و جیخون دارم

بوی مشکم ز نفس ایدو از اشک گولاب

که از آن زلف از آن عارض گولگون دارم

به طلوع سحر طلعت پاکت ای جان

ز شبی هجری شما طالعی میمون دارم

(صاحب) آن اشک روانت ز محیط عشق است

چه غم از بحر جهان کشستی مشحون دارم

* * *

گرچ در پیش نظر اشک چو جیحون دارم
زنهان خانه‌ی دل عیش دیگرگون دارم
بوی اشکم ز نفس بشنود از اشک گلاب
که از آن زلف سیاه رُخ گلگون دارم
زیهشت آنچه زیاد اش عمل می گیرند
ز خدایی سببی زهد من اکنون دارم
زاهدان گرتو قبولش نکنی معذوری
تو سبک باری و من کشتی مشحون دارم
بپسند آنچه خدا از کرم احسان فرمود
به سلیمان و به اسکندرو قارون دارم
تا توهم بر ابر خواب نبینی چشمش
که من اندر نظرت صورت مجنون دارم
(صابر) آزار دلت چون ز محیط عشق است
کافر روی دو عاجز سوی بیچون دارم

.....

هر کرا بر دولت دیدار حوسنت راه یافت
دولت دارین پیش چشم دارد کس رواج
جرعه‌ی از شریعت لعل لبیت هرکس چشید
طبع لودیگر ندارد بالذات امتزاج
ای نیکارا گرشبی مهمان هر مفلس شوی
میسزد بستاند آن درویش از سلطان خراج

مهر حسنت در دل و جانم نشست از بهر آن
رودهد مـا را بهردم خـسرمی و ابـتـهـاج
این چونان جوهر جفایت جان و دل را خوش بود
بیده‌ی مرمود را تقطیر بیاض بیض و زاج
(صابری) از طول مقاتل خلق تعیبت کنند
گرچی یارت دوست دارد ناله‌های نامیزاج

عاشقان

ای آفتاب رویی تو برگو نوایی عاشقان
وی کعبه و کویی ترا دار الشفای عاشقان
از عاشقانی بی نوا پنهان شوی نبود روا
زیرا فروغی روی تو مشرب نوای عاشقان
زان عقده و ابرویی تو از حلقه‌ی گیسویی تو
بشنو که در هر سوئی تو آید صدایی عاشقان
از ماجرا آزرده‌ی ابرو به هم نـاورد ده‌تی
مربوده و افزون خورده و ای دل ریای عاشقان
از دردی هجرت ای پری گشتم چو قیسی عامری
تا (صابری) را بشمیری ان درلواپی عاشقان

نه بابدهت پژوهشي پهوه

بشفا جويندهء راهي علاج شمعو ان در بيان نامزاج
ياد دارم از حكيم خوش مقال اول از آغاز بيماران سؤال
ثانيا بنگر زرنك روى او دردرا بشناس پس دارويى او
تا نباشى آشنائى علتش جفت نيابد با دوايست ز لئش
ديده بر رخ گوش بر آوازكن عقلرا بانقل او دم سازكن
بعد از انها نبض اوگيرى بدست تايدانى حالش نيكو يا بد است
آن چنان باشد كه انگشت چهار نه بسختى نه بسستى وا گوزار
نبض او اگر چند ديرو توى علت از خون است يار معنىى
با حجامت يا بلفصدش چاره ساز يا بدارو خون او آواره ساز
وريه جنيد نبض اورا ديروست بلغم اش غالب بود آى يارچست
تاتوانى چيزهاى گرم ده وزيوارد مدتى پهريزده

میتروی و مقامی مهلا نه حمده روزیانی^(۱)

میتروی شهید بونی مهلا نه حمده روزیانی - فهرقان - سالی (۱۲۵۲) ی کزچی.

بسازکون غدار زخمها خوردیم
شبان عمر بمامت بروز آوردیم
جریحه سامی مخلوق مهلك
قبول کرده به جان به دل نیازدیم
ولی جریحه ی جان سوز افضل علما
چونان که در خبر آمد ز ماتمش مردیم
غرض زمام احمد شهید فرقانی ست
که علم برتر ازان بود ماگمان بردیم
تم غصه چو نون است اشک خون جیحون
که مول مول زده استیم غوطها خوردیم
چون موج بحر سرشکم ره خیالم بست
علاج کار به صلاح عقل آوردیم
سؤال کرده شد از عقل رحلتش فرمود
جهان گریست چو ما او بگور بسپاردیم

۱- مهلا نه حمده گوره ی روزیانی (۱۸۷۰) له فهرقان له دایک بوه، یه کیکه له زانا گوره کانی کردستان، مارویه کی ژرد موده ریس ده بیت له مزگوتی سلیمانی له حکومتی شیخ مه حمودی نه مر، له سالی (۱۹۲۴) له فهرقان شهیدکرا.

میزوی و صفاتی رفیق نهدندی خادم السجاده سالی^(۱) (۱۳۵۵ هـ - ۱۹۳۵ ز)

حسب آن نادر رفیق آرما گشت نهان
آفتاب عالم آرابود بر اهل جهان
خادم السجاده پیغمبر آخر زمان
غبطة بخشای گروه عالمان و زاهدان
آن چونان در انجمن افتاد نالان و نغان
اندر این دنیا علامات قیامت شد عیان
با دل غمگین آهی آتشین و چشم اشکبار
کی کجا دانم توانم شرح داد این داستان
روز رحلت (صابری) از هاتف غیبی شنید
جان خادم یا حبیب حق قرین دان زجنان

۱ - رفیق نهدندی خادم سجاده: معتمد رفیق حاجی شمیم حاجی مهلا معتمد مهلا سعیدی (خادم سجاده) به، (۱۸۶۶ ز) له کویه هاتوره ته دویاوه، خویندنی لای مامق مستایانی که رکوک ته وار کردووه، نیجازهی زانستی لای ماموستا مهلی حیکت سیامه نسوری و هرگرتووه، له سالی (۱۹۲۴) ی زاینی به نوینری که رکوک له پهرا مانی پاشایه تی عراق ه لبر ژیر لروه (۱۹۳۶ ز) کزچی نویسی کردووه.

میژووی له دنیا دهرچوونی با پیری غوی
شیخ مه محمودی قطبی شزرجهیی^(۱) (۱۲۱۴هـ - ۱۸۹۷ز)

بدان سانم غم اندر زد آتش

نپندارم که نیشاند فراتش

بهر دل لشکر غم خیمه انداخت

ضرورت رفت بریندد نیشاطش

اگر چی شعر دل کش بردخیزد

از آندل غم براند بساطش

ولیکن می جهد از آشیانم

تیز روی چون بگیرد گردش آتش

غرض زین غم وفات شیخ محمود

برون از حدی اوصاف است زآتش

۱ - شیخ مه محمودی (قوتب)ی شزرجهیی بهرزجی شیخ عبدالرحمن شیخ عه بدولمه زیز شیخ محیه دینی کهرکوک، (۱۸۳۶ز) له بیسی (وه سمانله که) له ناوچهیی قهره هه سه ن هاتووه ته نویناوه، خویندنی له مزگه وتی نائب له کهرکوک لای ماملستا مالا محمدی قرکهیی ته اوو کردووه، شهش کتیبی داناوه، گزنگترینی نه و کتیبانه (بهر و لئه نساب) ه که به زمانی فارسی نووسیویتتووه، وه رگیزه پراوه ته سه زمانی عه ره بی و کوردی، له سالی (۱۸۷۷ز)، شیخ مه محمود سه کرداپه تی (۲۵۰) سواری کردووه و چووه بق جیهاد دئی ده وله تی روسیا و تا ده گنه تیروان پایته ختی نه رمینیا، له سالی (۱۸۹۷ز) له گوندی شزرجه کزچی نوایی کردووه و هه ره لوی به خاک سپیردراوه.

که کمتر وصفیش از مورد ملخ بیش
خلائق روز و شب گیرد سماطش
چون زین محنت سرا جانش برا آشت
أجسل بو سید دامانی هیاتش
روان شد جان باکش سوی جنت
چون آزند ان قالب شود دجاش^{۱)}
بیامد هاتنی از عالمی غیب
بگفتا حبذا جنت و بـراتش
کسی کو جز رضا ای حق بجوید
همین باشد جزای صالحاتش
همان بمختصر سازیم دفتر
مبادا رخنه افتد در نکاتش
سؤال از عقل کردیم رحلتش را
جوایم داد بعد از التفاتش
چوجان داشت سید داغی جانان
بسوی هو بردنش ناشطاطش

۱ - تم بهیته له چاپی دوه‌مدا نه‌نوسراوه‌توه

میژووی له دولیا دهرچوونی سدید محمد جهبازی^۱ (۱۳۵۴ هـ-۱۹۳۵ ز)

آن جور که با آل نمی دور زمان کرد
با برگ گول تازه مگر باد خـزان کرد
ماه رمضان آمدو بر خلق فرحناک
کچ بخت ما این رمضان مرضان کرد
این شب رمضان است همه شمع فروزان
حکم ازل شمع کوش ما رمضان کرد
آن خار که در چشم عدو بود بر آورد
در قلب ستمدیده ما باز نهان کرد
ما ازستم دوست نتالیم ولیکن...
روپناه عدو برسری ما شیر زیان کرد
بسیار چشیدیم و شم و ماتم ایام...
آما نه چنین باز ابر در دل و جان کرد
گمگشته ز ما اشجع سادات دریفا
او رفت و بسی قامت ما همچون کمان کرد

۱- سدید محمد سدید سمد: سرداری هژی جی باریه، مه لویتستی زوری دلیرانه ی
نیستمانی هیه، په کیکه له و که سانه ی که به رده وام ختی و هژزه که ی پالپشتی شیخ
محمود بیون دئی نینگلیز، په کیک له کورده کانی له سالی (۱۹۱۹) له شه ی دهریه ند بازیان
شهید نه بیت (۱۹۳۵ ز).

این ظلم نــــ از ماو شُما کرد بتنها
 تاهست جهان بادیگران نیز همان کــــرد
 جز صبرو تحمل نبود چاره بــــرادر...
 تقدیر بتدبیر شُما رد نتوان کــــرد
 دیدند هلال رمضان و لوله بر خــــاست
 بر روحی محمد صلوات خلق عیان کــــرد
 این گلت شب رحلت او (صابری) غمگین
 (منگامی) عشا مردن بجان قصد جنان کرد
 در جواب نامه و ملا عبد المجید **قشیرا**^(۱) (۱۳۴۶ لک- ۱۹۲۶ ز)

ای بیادت در دلم پیوسته چون سور است عید
 غره‌ی ششوری رجب پیک آمدو دل آرמיד
 مدتی بود از فراقت مرغ جانم می تپید
 از سروش عالم غییم بگوش و جان رسید
 بخ بیخ این عیش و نشاط و حبذا نعم البرید
 یار این شادی برات و قدر باشد یساکه عید

۱- ملا مهجیدی قوتب: کوردی مهلا مهردان له عه‌شیره‌تی شیخ بزقینه (۱۹۰۶) له کارکوک له دایک
 بو، خورقندی له خزمتی ماموستایانی کارکوک ته‌او کرده، نیجازه‌ی له مهلا ناصح سیامه‌نسوری
 وه‌رگرتوه، زمانی عه‌ره‌بی و کوردی و ترکی و فارسی به باشی زانیوه، له مزگه‌وتی شیخ نوری د
 حاجی خلیل ناغا و حمیدر پاشا مه‌لایه‌تی کربوه، به‌رپیره‌بهری مه‌دره‌سه‌ی نیزامی نه‌بیته ماوه‌یه‌له
 پاشان نه‌بیته به‌رپیره‌بهری (معهد اسلامی) سالی (۱۹۶۴) وه تاکو (۱۹۷۵)، دوی نه‌وه نه‌بیته نیام د
 خه‌تیب له مزگه‌وتی (نعمان الجدید) وه (رئیس علمی کارکوک) له (۲۶ / ۴ / ۱۹۸۶) کرجی دیوانی
 کرد.

ویزارم عبد المجید مکتوب کز بولدی و رسول
شادمان گشتم بیرون از حد اوام عقول
از خدا خواهم بجاه آلو اصحاب رسول
جمله آمالت بود در هییزو قیدی حصول
در فصول اریمه یک روز ننشینی ملول
شب براتو قدر باشد روز عمرت هم چو عید

حوسن خط شایسته‌ی تحسین و نظم اش دل پزیر
نکته های جان فزایش خوشتر از عطر و عیر
هم چو (القوه علی وجه ابی یأتی بصیر)
گرچی مصدر دل زجوع دوریت شدنیمه سیر
لیک از گرمی شوقت تا بجانم چون سمیر
حملها آرد هنوز نعره هـ هل من مزید

گرچی از دنیا نداریم از شما محبوب تر
چون ندارم دست گه هر دم شوم محبوب تر
از عطا‌های خدا نیست از دوعاها خو بتر
خواهت پیش همه هر دم شوی مرغوب تر
تا که نالد رعدو گرید ابرو روید چوبتر
تا جهان باقی بود یا رب به قرآن مجید

صابری صد کاشکی کرکوک می بودی مقام
نکته های دل پزیرت می شنیدم صبح و شام
گاه در ایوانی مسجد گاه دیگر سطح بام
باقی ازما بر پدر فرمان تبلیغ سلام
چشم محمودی محمد بوس دارم والسلام
حفظتان سازد خدا از شر جبار عنید

خورشید جمال

ای که خورشید جمالت هردو دنیا را سراج
وی به احسان و نوالت هردو عالم احتیاج
هرکس را بر دولت دیدار حسنت راه یافت
ننگرد در ماسوی الا چو نقد بی رواج
مهر حسنت در دل ما ثابت و غم مهر شد
زان نیا شد در دلم جز خرمی و ابتهاج
در دل و جانم بجانم من خوشتر بود
جو در تو از طلعتی مهتاب در شبهای داج
عاشق از سودای عشقت دائما در جوست جو
هم جو روز عید به مهر طواف کعبه سعی حاج
از ثریا تأثیری بالای ان زیر آن
هرچ مخلوقست جمله باتو دارد احتیاج

بس چو ابراهیم ادم بهر طواف کعبه ات
سلطنت بگذشتند پادشاهان تخت و تاج
سر زفرمان خطت هرکس بیرون سازد شها
هم سواد الوجه فی الدارین فرطی احتیاج
شسوارم اسپ تا زیرا در میدان رود
نه عرب با او براید نه کورد با قیرو قاج
وی که پایت بسر شاهان عالم هم چوتاج
ای که حُسن آفتاب هر دوگیتی را سراج
کی بود یا رب ببینم روی خویش نا گهان
رخ نماید چون قمر در ابر شبهای داج
عاشقان بیمار جویان سر نهاده بر رخت
تا که پا بر فرقشان مالی همین باشد علاج
آفتاب حسن تو چون سایه بر (صابر) نکند
شوقی دلدا پسید آمد هزاران ابتهاج

ای لاله رخ و غونچه لب و شوخ شکرراز
وی یاد تو مارا همه شب مونس و همراز
تادیده بماند رخت دیده‌ی مردم
تا نروع بشر درو جیهان چشم کندباز
تا شمس و قمر بر فلک نورفشانند
بر گردی رخ شمع تو پروانه‌ی جانباز
تا درو مرض در رود از دلو جانها
تا خنده زدی جمله دواکردی باعجاز
اندر نظرش سرمه چه نام است کسیرا
کاش خاک رخت دیده‌ی او گشته جلا ساز
از غونچه‌ی گولزار رخت موهبتی کن
تا بلبل بیچاره‌ی دل لابه کند باز
در حسرتم ان دیده‌ی فتان که همیشه
ان چیست که درخشم کند معرکه آغاز
(صابر) تو مپندار از ان چشم رهائسی
تی سوی دلت در شده در مقلب شاباز

ز هجرانت چ نویسیم که در دفتر نمی گنجد
چو بوی عود هندیرا که در مجمر نمی گنجد
اگر باور نمیداری بخوان (العال لم یشبهه)
که خورشید جهان ارا به کشوردر نمی گنجد
اگر شیخ و اگر شابی و گگر خورشید مهتابی
بفرمان و رضای دوست کوشیدن شوی امجد
درون اینه صورتی خودرا تماشاکن
که مویت شیرو دل چوقیرو عومرت شود ابجد
زدل پرسید پیری رونق عهد شبابیرا
بگفت از دیده پرسی اینرا اگر مردم نمی رجد
ز آندوهی دلی محزون نشسته مردمان درخون
نه اکنون است این قانون مجاز اند اباجد
اگرچی میوه‌ها بسیار است (صابن) دراین بازار
بغیراز نیک انهارا ترازو برنمی سنجد

میژوی نه دونه دهرچونی صابری

ماموستا عبد المجید قطب دایناوه

شیخ نجم الدین عالی همت زهرانسب

حاتم اهل زمان بود خاتم اهل ادب

شاعرو دانا ادیبو محترم عالی جناب

مجلس آرا مرجع شاه و گدا در روزوشب

از دعای مستجاب و از دوی پر اثر

هیچ سستی را نداند در ادای ما و جب

گفت تاریخ و فاتش یار او عبد المجید

شیخ نجم الدین عند الحق فی قصر الرحب

پاشکوی
دیوانی صابری

مفردات صابری - تاکه بهیت

۱. نه ته وایه تی

صابری کورد هه کیمانه هونه نه نوینی
هونهرت زشته نه گهر تازه یا په هله ویه

که ره نیر^(۱) حاکمی نیسلام و که ریم بهگ چه ته بی
حالی نه میله ته کورده نه بی نه میله ته بی

نه جا ده نوسم عه ریزه ی کوردی
به لکو ته وایه بی به ده ستو بوردی

۲. وه سف و دل داری

نه ی به سوره ت مای تابانو به بالا عه رعه ری
نه ی برۆت شمشیری برانو به موژگان نه شته ری
نه ی غه زالو که و له چار روینت شه رمنده یه
سامری هه یرانی چاری تۆیه بو جادو گه ری
تا نه خوشی چاری تۆ به سه د هه کییم بیته سه ر
سا به چاری تۆ قه سه م سه رسامن سوکو سه رسه ری

کوشتمی نه و شوخه بی دینه بناسن قاتلم
هه رسه ری تیری موژه ی خوینی هه زاری پتوه یه

۱ - مه به ست له کلان نیلکی ننگلیزه که کار به ده ستو حاکم بووه.

نہو بہ لہفزی نہرمو شیرین بانگی کردم صابری
من وہ کو فرہاد نالام و م لہ و کتوہ یہ

یاری من عادتہی ماتہندی قہمہر شہ و پرہویہ
دآبو سونہتی من بوئہ بہ شہو ہی خہ و ویہ

لہ حالی من دہ پرسی بوچ وا غہ مگین و شادمانم
دہمی ہازر دہمی غائب دہمی نزیک دہمی دوری

نہ گہر چسی دن گرفتارہ بہ دوی زلفی زنجیرت
بحمد اللہ خہ یالی جہ نہتی حوسنت زیافہ تمہ

پہ نا بہ خوا لہ فیتنہی چاوی یارم وا لہ پاریزہ
بہ چہ ترساوی نہ و ترسا بہ چہ م^(۱) ماموری ٹینگلیزہ

۲. نایبی

نہی خودای حالان و عالیمی سپری نیہات
تابہ کہی ہسرتہ بکیشم توئی خہ بیبری حالان
تو کہہ رہزاقی حہ قیقیت لیت عہیانہ حالی من
سا پہ نامم ہر بہ توئیہ رہی ہہیو موستہ عان

شہ مہیہ اعجازو اوصالی جہ میلی ٹہو بس
تو بزان ہر کہ سی دانایہ ہر فیکسی بس

نومہ تو تہ تباعی تہو خاسن بہ پٹی خاسا تہ پدن
تہی تہ ریقی عام مہ چو رنگہی عوام بو نان و پدن

صابری نالی عہ با وا چاکہ نہ نفسی نالده بی
زیوی قلبی قال دہ بی فرمیسکی تہوسا نال دہ بی

دہس بہ لوقمہی شوبہہ دارو دہم بہ بسم اللہ چہ
کوفری مہ حزہ شوبہہ بو ناوی خودای بی نیاز

تہ گہر عہ شقت حہ قیقہت بی مورات شامی لہ ولاکہ
وہرہ تہ کبیری تہم لاکہ مہ چو نزیکسی تہ ولاکہ

۴. کو مہ لایہ تی

وہرہ تو سہ سرو و ہفا فیرہ لہ گا جوتو سہگ
تہوہ حہ مالی جہفا تہم بو و ہفا عو عوہ

غہم نہ تو می دہرون جہم بیہن سہف سہف
شاخ پہی زیزو بسہم چہ نگ و نای و دہف

تشمبسی (صابری) لکھنؤ شہری (۱۹۰۷ء)

دلہم خہستہی فیراتی موتربیی شیرین نہوایی زود
تہ بیبا دستہی دامانی تو کہندہ گولابی زود
دہ ترسم چہرخی دہوران بکا ہم نینقلابی زود
لہ پپ پردہی تہ جہل بو شیشہی عومرم نہوایی زود
سیراقم دست و بردی ساقیا جامی شہرایی زود

(بیاض)ی داستانی نم "عجوز" ہ سرہ سہر کہ تنہ
لہ نادہم تا کو نون ہرچی دہنوسی شہرحی تہو متنہ
شہوی سہد شوو دہکا تہو زانیہ زانی بہ یہک - بطن - ہ
چیہ دنیا ژنیکہ ہر شہوی سک پپ بسہ سہد فیتنہ
سبہینی زو بہ خوینی جہرگی تہہلی دل دہکا بیتزوو

تقریض (صابری) له لایه ن ماموستای پایه بهرز (ماموستا ۷۴ هه بیلونکه ریسی مودریسی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاه والسلام على سيد الاولين والآخرين وخاتم النبيين
والمرسلين والمبعوث رحمة للعالمين وشفيها للمذنبين سيدنا محمد اكرم الخلائق اجمعين
وعلى آله وأصحابه والتابعين له بأحسان الى يوم الدين وبعد:

براکان پتویسته له پیش پشکهش کردنی تقریضی ئەم دیوانه جوانه چەن شتی بزانی:
ئەدەب چیبە - شعر چیبە - صابری گتیە.

ئەدەب: بە مەعناى راگرتنى سنورى وتارو کرداره، وه به زمانى عەرەبى: الألب رعایه
حدود الاشياء

جا هەر ئادەمیزادى وتارى بە ئیعتبار بوو وه کردارو کارى دوور بوو له رهخهنى شهردى و
عورنى ئەو کاته ئەو کەسه بە ئەدیب دەناسرى له عورنى عاما، وه له عورنى خاصى
نووسەرانا هەر کەسى وتارى، پەخشمانى، هۆنراوهى بە سوود بوو ئەوه ئەدیبه.

شيعر: له لوغەتا عیلم و شعورە، زانیاری و تیگە یشتن و پەبیردنه به کاکلەى کار و وتار،
له عورنى ئەهلەى ئەدەبا بریتیه له وتارى هۆنراوهیى وهما که له کانگای دلە وه دەرچى بۆ
دەرپرینی ئیشتیاق و غرام بۆ بینینی دلبەر و نازدار، یا دەرپرینی مەینەت و نازارتى
نەفسى و لەپیتشنامە دەبى رۆزگارا، وه یا ئامۆزگارى شەخصىكى نەزان یان کۆمەڵىكى
پاشکەوتوو له عیلى بۆ ئەوهى تىگۆشن و رۆگە بچرن و به نامانجى خۆیان بگەن، وه بۆ
گەلنى کەس له گەلنى جارا شيعر بورگانى نەفسى ئینسانە که هەلئەچى بۆ بەیانى حیکمەت
و مەریفەت و پىگە یاندنى کۆمەل.

ئەم شيعره که لەم بابەتانهیا هەرف بکرى دقد مەمدوح و مەرغوبه وه ئەگەر له تانە و
تەشەر و جنتیو فرۆشى و عەیبدارکردنى خەلکیدا بوترى یا بۆ مەدح و سەنای بى جیگە و

دیوانی صابری

بئ مغزایی ئەوا شیعره کانی عیب و قصوره وه مه شغول بوون بهو شیعرانه وه حه رام و تاوانباریه و نا په سه نده .

جا له بهر ئەوه شیعر (هۆنراوه) زۆریه ی به درۆی ده روونی و مه دهی روحی بئ ئەساس پهیدا ئەبئ وه په یوه سه ته به وه زن و قافیه و ئارائیوه زه حه مت کێشان بۆ ریکه ستنی غه زه لی یان هه صدیکێ ئەبئ ، خوا هه رمویه تی ﴿وما علمناة الشعر وما ينبغی له ان هو إلا ذکر و قرآن مبین﴾ وه له حه قیقه تدا ئەو شیعره ناشریفانه مه رغوب ته بیعه تی عامه یه له گو مره مان ، خوا هه رمویه تی ﴿والشعراء يتبعهم الغاؤون، ألم تر أنهم فی کل واد یهیمون وأنهم یقولون ما لا یفعلون﴾ ئەگه ر نا شیعرێ که له کاکله ی شعور ساغ و سه لیمه وه ده رچئ و باسی حکمه ت بکا و ئاده میزاد ته می بکا ئەوه رێدر باشه و به سووده بوونی، هه زه ت مه مه د (ص) هه رمویه تی: (ان من الشعر لکحه)، والحاصل شیعر چه کی ده سته ئه بیبه ئەگه ر بۆ هیکمه ت بئ نه جیب و هه بیبه و ئەگه ر بۆ زه حه مت بئ مه کروه ی ته به و هه رامه له بینی ئیسلامدا .

صابری کتیه؟

صابری ناز ناوه بۆ شیخ نه جمه دین کوه ی شیخ عه بدوله رحمان کوه ی شیخ مه حمودی قوتب له نه وه ی خوالیخر شبوو هه زه ته ی شیخ مه حیدین کوه ی قوتبی عارلین نو الجناحین شیخ هه سه نی گله زه رده یه که یه که مه ردی مه دانی عیلم و ئیصلاح و ئیرشاد بووه، ئەم زاتانه له نه ته وه ی شیخ عیسا ی به رزنجین که له خالصه ی نه وه ی نیمام موسای کازمن ره زای خویان لیبیت هه مو بیان .

صابری ئینسانتیکێ به مه غز و خاوه ن مه عرفه ت، سه رچاوه ی هیکمه ت بووه، و تاره کانی په خشان و شیعر هه موو بریتین له ئامۆزگاری چهینی ئاده میزاد ی هاو نیشتمان بووه .

شیعره کانی له شعوری ئیسلامی و ئینسانی، له سینه ی ئینسانی ره بان ی و روحانییه و ده رچوو، ئینسانی و نه بووه که به رێدر وشه له گه ل وشه دا ریکبها، به لکو ته بهی وه کو

سه چاره‌ی ناوی ره‌وان بووه، صابری نه‌گه‌پاوه به دوا‌ی قافییه دا به‌لکو قافییه به شوینی نه‌مدا گه‌پاوه.

دروسته بلّی صابری و شیخ ره‌زا مه‌شهور دور لغانه‌ن و به‌یه‌ک سک له دایکی نه‌دوب ده‌رچوون، به‌لام اختلافی زه‌مان نه‌و دور لغانه‌یه‌ی جیا‌کردونه‌توه، صابری به شوینی تاریفی خه‌ت و خاز و قه‌د و بیلای شمشالدا نه‌گه‌پاوه، عاشقی زینه‌ت و جه‌مالی زاهری نه‌بووه، و به شوینی مه‌دح و سه‌نای نه‌ملی دنیا‌دا نه‌گه‌پاوه بۆباری دونیایی، چونکه زلد عه‌زیز النفس و خاوه‌نی شه‌مامه‌ت بووه، وه به‌شوینی واته ریک‌فستن و نوکته بازی و جناس و طباقدا نه‌گه‌پاوه، نه‌گه‌ر شتیکی وا له شیعه‌ره‌کانیدا هاتی نه‌وا سه‌یه‌لان و هتیرشی ده‌روونی بووه.

صابری دیوانه‌ک‌ی یا اظهاری نه‌سه‌ف بۆ خۆی له سه‌ر رابوردنی عومری و نه‌گه‌یشتنی به نامانج، ویا بۆ ته‌رغیب دانی هاو‌نیشتمانی له سه‌ر که‌سبی مه‌عریفه‌ت، یا سه‌ره‌نششی شیخی ناته‌واو و مه‌لای بی‌اقدام و هه‌نگاو یا سه‌تمکاری به‌د کردار، یا به‌چکه ده‌وله‌مندی سه‌رخۆشی به‌دکار و به‌دکردار بووه، بانگی کردوون بۆ لای حه‌قیقه‌ت و بۆ خزمه‌تی شه‌ریعه‌ت و نه‌شری اخلاص و ئادابی ته‌ریقه‌ت بوون، من وا نه‌زانم صابری هه‌موو شعوری شعری جوان بوون، به‌لام برتیکیان ئالتوون و هه‌ندیکیان زیو و هه‌ندی ئاسن بوون، یانی طه‌به‌قات هه‌یه بۆ شیعه‌ره‌کانی، گه‌لیکیان نه‌وه‌نده به‌قیمه‌ت و به‌ترخه پتویسته نینسانی فامیده بیکاته به‌ر و ره‌فتاریان پی‌بگا، کاشکی هه‌موو قطرکی نه‌م نیشتمانه به‌کیکی وه‌کو صابری نه‌بوو، هه‌تا نه‌م کۆمه‌له‌ غافلّه بی‌خه‌به‌ره‌یان ئاگادار بگردایه‌توه، له نووستنی غه‌قله‌تو به‌دب‌خه‌تی و پووین بگردایه له شا رنگی سه‌عه‌ده‌ت و پیرۆزی.

نه‌گه‌ر له سه‌ر هه‌ر واتیه‌ک که به‌نیسه‌به‌ت صابری وتان، شیعه‌ری له شیعه‌ره‌کانی بگه‌ین به‌ده‌لیل، پتویسته که له باتی نه‌م پتیشه‌کیه‌ کتیبی بنووسین، خۆزگه‌م به‌ر که‌سه‌ی که نه‌م دیوانه‌ی صابری له به‌ر نه‌کا و به‌ شیعه‌ره‌کانی شعوری خۆی تیژ نه‌کا.

شیرعی صابری شعوری مسرده
هر که س تیتیگا نه و که سه فهرده
ره فتاری پتکرد مهردی مهیدانه
لیتی دورکه و ته وه چه یوانی مهرده
شادین له بق دل که پیتی دلشاد بی
بق ناساغی روح دهرمانی دهرده
بق چی ناروانیت بق جوشی دلی
شهراره ی ناره یا ثامی مسرده
یا خوا صابری پایه ت عالی بی
دودی له هرچی غویار و گهرده
له شوقیجه دا ناوی و شیرین
هر خاصه ی میزی قادری فهرده
نامی به فیدای مهربانی حق بی
له رویوونه وه له بگره و بهرده
نه مجار سه لام بق روحی به رزت
بسز شیره کانت غزله یا فهرده

۱. غزله‌ی صابری که ته خمیس کراوه له لایه ن (جاهد) بوه؛
وه فای یاریکی دلسۆزم به سه ک دور مه رحه با ناده م
نه خۆش بووم گهر بپرسی لیم به دهرمان و شفا ناده م
جه فا نه ی یار گهر نه بپی لیم به هیچ خۆش و سه فا ناده م
کلای سهر دپای خۆم به تاجی پادشا ناده م
که لاره ی دورکه لای خۆم به قهر و گه نجی شا ناده م

.....
کہ خرم سہرلہ شکر ی یاریم بہ خرم چس روتبہ و قایش
لہ دہورم ختوہ تسی غم ہہ لکرایئ تیپ و ئالایش
دلہ ناچئ لہ بوی دہستمکویئ دہولت بہ خورایش
پلاوی سہر بہ کشمیشی فہ قبری یہ عنی ئاسایش
خودا بیدا لہ مہ ولا روو بہ ترشی و شوریا نادہم
.....

بلیئن بہ و شورخہ ئہم پہردہی لہ سہر روو چاکہ نہدپئئ
وہلامسی خورش و شادی ئہگہر پئی ماوہ بؤم بیئئ
ئہوا ماتم حیسابتکی لہ گہل من مابئ بیستئئ
کہلاوی خرم بہدہستی خوی گولوم لئ پیہرئئئ
ئیرت ہاشا و کہلا دہس لہ داوئنی سہبا نادہم
.....

لہ دہس خوت بقئئ دہی من ہرزہمانئ جینگہ و رتیم
لہ یادم ہر ئہمئئئ من ہر و ہرقت من ہر تہما پیتم
ئہگہر تز نانی تہندوری منیش ہویئن و ہم خویتم
بہ خویئنی جیبہ بہرگی زاہدی ئالودہ کہم شتیم
بہ تہولیقی خودا دینم بہ دو نان و کہوا نادہم
.....

لہ رنگہی عشق و سہوایی نہنالئنی و گہر نہگری
لہ بق تہحلیقی ئامالت نہدہی ہہلمت لہ بوی نہمری
عہ زاب و ئہزیہ تو محنت لہ (جاہید) تزئئ و ہرنہگری
کلیلی (صابری) قاپی ہموو مہقصودئ ہلہ گہری
بحمد اللہ بہ دہس گرتومہ رہنجی خرم بہ بانادہم

۲. زہلی صابری ته خمیس گراوه له لایهن جاهیدموه له ۱۹۶۸/۲/۱۰ له دینی شوړیجه.

وجودی ناوجودی من له خزمهت دهرکرا چیبکه م
شهادهی شینتی و مهستی به ناحق پیم درا چیبکه م
به ره لا بونی دهشتو دهر له بو من داندر ا چیبکه م
خودا هاواره نه م شه و دلبه رم لسی دابرا چیبکه م
شهراره ی ناگری دوری له سینم ه لکرا چیبکه م

نه مهنده ناتوانو سر به ئیشو دل خه فته بارم
تیبیب پتی ناگری وه للا عیلاجی ناله یسی زارم
کزومات و غریب و بی کس و بی همدوم و چارم
له بهر دهر دو غمی یارم نه خوش و خانه بیزارم
وه کو مه جنون دلم بو چولو سحره ه لخر ا چیبکه م

له سهد سه ودا سر و شهیدا حبیبی عاشقی پرسیم
له سهد فرهادو مه جنونیش وهرم گرت دهر سو هم ته علم
نه بوم رزگار مه گهر وایو نه سیبو به ختو هم ته قسم
خودا روژی نه زهل گریان و قور پتوانی پی به خشم
به نه مری حق و جودم ه لته کیشم له م قورا چیبکه م

ژیانم چو به سر چیبکه م نیه چاره م به مه نیوسی
هله ک سه ت نه وعه خوی گوی و ه کو نه شکالی تاووسی
له ناو به حری غما غه رقم به مه حکومی و مه حبوسی

قہ لہ م روژی نہ زہل بو نیتہ ہر دہر دو غمی نووسی
ہمو روژ گر نہ نالینم شہوانی بی چرا چیبکہم

لہ سر نہم حالہ تہی خوشم ژانی خوّم بہ کہس نہادہم
رہ قیب با سرکہوی بو من کہ خوا نہ یخات و من نایخہم
نہفس سہد نارہ زووکاتن عہقل نہ بیات و من نایبہم
قسہی بی فایدہ و بیجی زہرورہ پیم نہکا نایکہم
نہگہر گریہ و فغان ناکہم کہ نارام بپا چیبکہم

بہ ہارہ دہشت و دہر رازاویہ بولبول وا لہ نیقبالہ
مہ حالہ پایہ بوسی گولن بکہم بہم وہ زعو نہ حوالہ
نہ تیجہی عاشقی ہر روت و پسر پوتو عہدہم حالہ
ہمو عالہم بہ بہرگی جہ ژنہوہ سہرمہست و خوشحالہ
نہگہر قانع نہیم (صابر) لہ نیو بہرگی شہرا چیبکہم

قہناعہت کہ نزہ بو (جاہید) ہہ ژاری ہر بہ سہر چاوان
چہ دہ خلم پتیبہ بو عالہم نہگہر شایبی بی یا سہیران
نہ بو جارئی ہہ والی من بپرسی یارہ کہی چاران
نہگہ بیہ دامہنی حوسنی ہہناسہی صابری یاران
لہ دوتیادا بہ بے دناوی کہ من زہنگم زپا چیبکہم

جاہید تکیہی شوجہ ۱۹۶۸/۲/۱۵ز

شیمری مہلا محمہد شاتری^(۱)

بؤ دەرچوونی دیوانی صابری

دیوانسی صابریم به رویمن کسوته دوس
زهوقی نییه نُه گهر نهیستنی هه ر کس
ئاله رین بؤ نه و کسه، نه م دوپه ی له ناو خسته دهر
ماوهی نه دا بی مایه بمایه سه رنگون و بی خه بهر
ده لیله صابری بؤ نُه وانه وا له ری دهرچوون
به لئی وایه خوا له رموی (وبالنجم هم بهتدون)
نه جمی صابروک گه لایژ پرشنگ نه دا
دای له زهرعی دل خقی به خقی نه دا نه دا
پرچ و میزه، ریشی پاتیش تفرینده بؤ په نا
بؤ دلی فه رموئیشاره شامی لولا ها هنا
له ریشه ی صان دل شیعره کانسی هقنیه
بیگه رد و خاوتنه هم بیخوتنه بی خووئ نیه
صابری، شساتر نیه خق له وه سفی تئودا شاتری
تر که نه جلی شا شهیدی بیتشک له شاهان شاتری

مہلا محمہد شاتری

نیعام و خه تیب له مزگوتی نورالدین

شدرجه - کهرکوک - ۱۹۷۰

۱- شاتری په کێکه له تیرهکانی جاف زیاتر له نارچهی کلری بوونیان ههیه.

پښتانه

لاره	بابت
۱	پښتانه چارو چارو
۲	صابرو يا دلسرو...
۳	سمرقند...
۴	صابرو...
۵	زېږون ياره و پاچاهي صابرو...
۶	په سمرقند...
۷	په پاڅوښت...
۸	په پاڅوښت ۱ جوماتي شوق لېسامين صابرو...
۹	کافر پش...
۱۰	شاه عبدالرحمان... نه نا...
۱۱	کله... لفظية الاستاذ عبدالجود لفظ...
۱۲	سمرقند شاهي صابرو...
۱۳	تکا
۱۴	پل گروهي ورتان...
۱۵	له...
۱۶	سماغي پښتانه (ع)...
۱۷	پوځي نامه (۱) نسوي "صبح" نوم...
۱۸	لورده يي دل...
۱۹	خولده يي خولده...
۲۰	دمده يي دل...
۲۱	په پانې پل موشلان...
۲۲	پرز لومندي لوبو...
۲۳	خلق...
۲۴	پانې لومندي چلن پي...؟
۲۵	پانې پوځي...
۲۶	خلو پښانه...
۲۷	سکا...
۲۸	شاهي پاڼ...
۲۹	چاري پاڼ...
۳۰	پوځي لوبو...
۳۱	چاري پاڼي...
۳۲	پوځي پيښ (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰)

۱	صابرو...
۲	پوځي نامه (۱)...
۳	په سمرقند کې...
۴	چاري پاڼي...
۵	چاري و دلا زامن و شاهه...
۶	گوزلي دلا له ترسي چاري جوتي لوبا...
۷	له صابرو شاهي...
۸	دلاړ له دلاړي لومني پوځي...
۹	کاري پوځي حوسلت...
۱۰	لاراني نامه...
۱۱	لومني شاهي...
۱۲	پوځي (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰)

صابرى - شىخ نەجمەدىن كۆپرە شىخ عەبدولپەرھان
كۆپرە شىخ مەھمۇدى (قۇتب) ى بەرزىنجىيە.
سالى ۱۸۸۱ز لە دىنى شۇرىجە ھاتتوتە دونياۋە، لە
بىنەمالە بەكى تاپتىن.

خويندىن سەرەتاي لاي باوكى تەۋاۋ كىردۈە.
دوچار لە كەركوك لە خىزمەت مەلا مەردان باوكى
مەلا عەبدولمەھمۇدى قۇتب دەرسى خويندۈە. زمان
غەرەبى و توركى و فارسى بەجۋان زانىۋە و شىعرى
پى و تۈۋە.

مەلایەتى كىردۈۋە لە گوندى دېلئىزە و تالەبان و
سالەبى و خەسەن خانە.

دوچار گەراۋەتەۋە دىنى شۇرىجە مەلایەتى
مىزگەپتەكەمۇ شىخاھەتى تەكپەنى شۇرىجە كىردۈۋە
تا سالى ۱۹۴۴ ۋەفاتى كىردۈۋە و ھەر لەۋى بە
خاك سپىردراۋە.

صابرى تۈۋان بېشىتە قوتايخانە بەك بۇ بىنەمالە كەى كە
چەندان نوۋسەر و ھۇنەر و زاناھان لىھەلكەوتۈۋە.
شاھان باسە ئەۋ ناۋچەپە تا ئەمىر شاعىرىكى دېكەى
لە ئاسىن صابرى بەخۇۋە نەبىنۈۋە.